

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Yhdennetty rahoituskehys tai 'pankkiunioni' kuuluu erittäin tärkeänä osana poliittisiin toimenpiteisiin, joilla Euroopan talous saadaan suunnattua takaisin kohti elpymistä ja kasvua, kuten todettiin vuonna 2012 komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassa tiedonannossa "Etenemissuunnitelma kohti pankkiunionia"¹, tiedonannossa "Hahmotelma tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi – Keskustelunavaus"² sekä kolmen puheenjohtajan ja yhden pääjohtajan selvityksessä "Kohti todellista talous- ja rahaliittoa"³.

Nopea kehitys kohti pankkiunionia on välttämätöntä rahoitusvakauden ja talouskasvun varmistamiseksi euroalueella ja koko sisämarkkinoilla. Se on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan poistaa finanssimarkkinoita nykyisin haittaava epäyhtenäisyys ja epävarmuus, helpottaa kriisistä kärsivien valtioiden ja pankkien rahoitusedellytyksiä ja katkaista näiden kahden väliset takaisinkytkennät sekä uudistaa sisämarkkinoilla edellytyksiä rajat ylittävälle pankkitoiminnalle, joka hyödyttää sekä euroalueeseen kuuluvia että euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita. Tämän vuoksi komissio soveltaa sisämarkkinoilla toimivien 28 jäsenvaltion yhteisen sääntelykehysten (yhteinen sääntökirja) pohjalta osallistavaa lähestymistapaa ja on ehdottanut pankkiunionia varten etenemissuunnitelmaa, joka sisältää erilaisia välineitä ja vaiheita ja johon voivat mahdollisesti osallistua kaikki jäsenvaltiot, mutta joka tapauksessa nykyiset 18 euroalueeseen kuuluvaa.

Maaliskuussa 2013 Eurooppa-neuvosto sitoutui toteuttamaan pankkiunionin seuraavassa kuvattujen vaiheiden kautta. Ensinnäkin olisi asetettava etusijalle vielä toteuttamatta olevat lainsäädäntömenettelyt, joilla perustetaan yhteinen valvontamekanismi (YVM). Näin annettaisiin EKP:lle valtuudet valvoa euroalueen pankkeja⁴. Toiseksi olisi kesän aikana sovittava siitä, miten Euroopan vakausmekanismilla (EVM) voitaisiin pääomittaa pankkeja suoraan, kun YVM on perustettu ja pankkien taseet tarkistettu, mihin kuuluu myös 'heikkolaatuisten omaisuuserien' määrittely. Samoin olisi kesällä 2013 päästävä sopimukseen komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä, jäljempänä 'Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi []'⁵. Lopuksi olisi ensisijaisena toimenä tarkasteltava komission ehdotusta yhteiseksi kriisinratkaisumekanismiksi sekä siihen liittyviä asianmukaisia ja toimivia varautumisjärjestelyjä, jotta ne voitaisiin hyväksyä kuluvan vaalikauden aikana.

Kuten on todettu, pankkiunioniin kuuluvat kaikki euroalueen jäsenvaltiot sekä ne euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot, jotka haluavat liittyä siihen. Pankkiunionin sisällä ja kaikissa muissa jäsenvaltioissa sovelletaan samaa EU:n laajuista vakavaraisuusvaatimuksia koskevaa yhteistä

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Etenemissuunnitelma kohti pankkiunionia", COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Komission tiedonanto "Hahmotelma tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi – Keskustelunavaus", COM(2012) 777 final/2, 30.11.2012.

³ "Kohti todellista talous- ja rahaliittoa", Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuy'n selvitys, EUCO 120/12, 26.6.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivien 77/91/ETY ja 82/891/EY, direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY ja 2011/35/EY ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta, COM(2012) 280, 6.6.2012.

sääntökirjaa⁶ sekä pankkien kriisinratkaisua koskevia sääntöjä. Näin säilytetään sisämarkkinoiden yhtenäisyys. Pankkiunionin tuoma rahoitusvakauden parantuminen lisää myös luottamusta ja kasvunäkymiä sisämarkkinoilla. Kaikki jäsenvaltiot hyötyvät siitä, että vakavaraisuus- ja kriisinratkaisusääntöjä sovelletaan keskitetysti ja yhtenäisesti pankkiunioniin osallistuvissa jäsenvaltioissa. Kun päästään eroon taloudellista toimintaa nykyisin haittaavasta finanssimarkkinoiden epäyhtenäisyydestä, on helpompi varmistaa terve kilpailu ja poistaa perusvapauksien vapaan käytön esteet mukana olevissa jäsenvaltioissa samoin kuin koko sisämarkkinoilla.

1.1. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi ja rahoitusjärjestelyt pankkiunionin keskeisinä tekijöinä

Yhteisestä valvontamekanismista päästiin nopeasti sopimukseen huhtikuussa, vain seitsemän kuukautta komission syyskuussa 2012 tekemän ehdotuksen jälkeen, ja tämä sopimus loi pohjan pankkiunionille, joka on erottamaton osa talous- ja rahaliittoa.

Yhteisen vakautusmekanismin kautta tapahtuva valvonnan tehostaminen palauttaa luottamuksen pankkien terveyteen. Kaikkien euroalueen pankkien valvonnasta on vuonna 2014 viime kädessä vastuussa EKP. Käytännössä EKP valvoo suoraan suurimpia ja toiminnaltaan kansainvälisimpiä pankkeja, ja sillä on mahdollisuus kutsua suoraan valvontaansa muitakin. Pienempien pankkien päivittäisestä valvonnasta ovat vastuussa kansalliset viranomaiset.

Jotta EU voisi vakauttaa pankkimarkkinat yhteisen vakautusmekanismin pohjalta siihen osallistuvissa jäsenvaltioissa, sen on perustettava yhteinen kriisinratkaisumekanismi kaatumassa olevia pankkeja varten. Aina on olemassa vaara siitä, että pankki joutuu vakaviin likviditeetti- tai maksukyvyttömyysongelmiin. Sen vuoksi on tarpeen luoda kehys, jossa viranomaisten on mahdollista toteuttaa pankkien perusteellinen uudelleenjärjestely mutta jossa vältetään talouden vakaudelle aiheutuvat merkittävät riskit ja kustannukset, jotka aiheutuvat pankkien sekavasta alasajosta kansallisten konkurssilakien mukaisesti, ja jossa päästään eroon tarpeesta rahoittaa prosessi julkisin varoin.

Elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä – Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksyttyä sen – määritetään säännöt siitä, millä tavoin vakavissa rahoitusvaikeuksissa olevien EU:n pankkien uudelleenjärjestely toteutetaan, miten reaalityalouden elintärkeät toiminnot säilytetään ja miten tappiot ja kustannukset kohdennetaan pankkien osakkeenomistajille, velkojille ja vakuuttamattomille tallettajille. Kriisinratkaisudirektiivin keskeisiin välineisiin kuuluvalla velkakirjojen arvon alaskirjauksella voidaan kohdentaa tappiot järjestyksessä osakkeenomistajille, etuoikeudettomille velkojille ja etuoikeutetuille velkojille ja alaskirjata näiden saatavat. Tallettajat, joiden talletuksen arvo on alle 100 000 euroa, ovat joka tapauksessa suojassa tappioilta, sillä heidän saatavansa on suojattu kansallisilla talletussuojajärjestelmillä.

Ehdotetussa direktiivissä pankkien kriisinratkaisusta huolehtii kansallisten viranomaisten ja kriisinratkaisurahastojen verkosto. Tämä on suuri edistysaskel kansallisten toimintamallien erojen minimoimiseksi ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden suojelemiseksi, mutta se ei ole riittävä niille jäsenvaltioille, jotka osallistuvat luottolaitosten valvontaan yhteisen valvontamekanismin puitteissa. Kuten Eurooppa-neuvosto on todennut, pankkiunionissa pankkien valvonta ja kriisinratkaisu on toteutettava samalla viranomaistasolla. Muutoin valvojan (EKP) ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välille saattaa syntyä jännitteitä

⁶ Vakavaraisuusasetus ja -direktiivi (CRR/CRD IV -paketti) http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm

siitä, miten vaikeuksissa olevien pankkien kanssa on toimittava, ja samanaikaisesti markkinoilla vallitsevat oletukset jäsenvaltioiden kyvyttömyydestä hoitaa pankkikonkurssit kansallisesti voisivat jatkua, mikä lisäisi valtioiden ja pankkien välistä negatiivista kierrettä sekä hajanaisuutta ja kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla.

Kriisinratkaisuviranomaisten verkostoon verrattuna yhteinen kriisinratkaisumekanismi, jolla on keskitetty päätöksentekolin, ja yhteinen pankkien kriisinratkaisurahasto tarjoavat merkittäviä etuja, jotka hyödyttävät jäsenvaltioita, veronmaksajia ja pankkeja sekä rahoitusjärjestelmän ja talouden vakautta koko EU:ssa:

- vahvalla ja keskitetyllä päätöksenteolla varmistetaan, että kriisinratkaisua koskevat päätökset tehdään osallistuvissa jäsenvaltioissa tehokkaasti ja nopeasti, välttäen koordinoimatonta toimintaa, minimoiden kielteiset vaikutukset rahoitusvakauteen ja rajoittaen rahoitustuen tarvetta;
- keskittämällä yhteen pankkien kriisinratkaisun asiantuntemus ja kokemus pystytään huolehtimaan kaatumassa olevista pankeista järjestelmällisemmin ja tehokkaammin kuin siinä tapauksessa, että tästä huolehtisivat yksittäiset kansalliset viranomaiset, joiden resurssit ja kokemus ovat suppeammat;
- yhteinen pankkien kriisinratkaisurahasto voi yhdistää pankkien rahoitusosuuksista kertyvät merkittävät resurssit ja sen vuoksi suojella veronmaksajia tehokkaammin kuin kansalliset rahastot, ja samalla se tarjoaa tasavertaiset toimintaedellytykset osallistuvien jäsenvaltioiden pankeille. Yhteisellä kriisinratkaisurahastolla estetään koordinoitongelmat kansallisten varojen käytössä ja voidaan poistaa pankkien riippuvuus valtioiden luottokelpoisuudesta.

Yhteinen kriisinratkaisumekanismi on luotava EU:n oikeudellisen ja institutionaalisen kehyksen puitteissa. Eurooppa-neuvoston 14. joulukuuta 2012 antamissa päätelmissä todetaan, että EMUn toteuttamisprosessin olisi perustuttava EU:n institutionaaliin ja oikeudellisiin puitteisiin. EU:n puitteiden ulkopuolisten hallitustenvälisten välineiden tilapäinen käyttö on ollut tarpeen poikkeuksellisten markkinaolosuhteiden ja EMUn alkuperäisessä rakenteessa olleiden päätöksentekoon, ohjaukseen ja valvontaan liittyvien puutteiden vuoksi, mutta se vaarantaa EU:n päätöksenteon demokraattisuuden ja EU:n oikeusjärjestelmän johdonmukaisuuden. Sen vuoksi on tarpeen perustaa yhteinen kriisinratkaisumekanismi EU:n oikeudellisissa ja institutionaalisissa puitteissa – kuten sitä ennen yhteinen valvontamekanismi –, jotta voidaan viedä eteenpäin EMUn toteuttamista Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti ja, tätä laajemmin, jotta voidaan suojella EU:n demokraattista ja toimielinjärjestystä.

1.2. Siirtyminen pankkiunioniin

Yhteisen valvontamekanismin on määrä tulla voimaan vuoden 2014 puolivälissä. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin sen sijaan pitäisi alkaa toimia tammikuussa 2015, jolloin direktiivin [], jossa annetaan pankkien kriisinratkaisua sisämarkkinoilla koskeva sääntökirja, on määrä tulla voimaan⁷. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin piirissä sovellettaisiin sen jälkeen pankkiunioniin osallistuviin jäsenvaltioihin tämän asetuksen sääntöjä, jotka ovat direktiivin [] sääntöjen mukaiset, ja kansalliset viranomaiset soveltaisivat direktiivin [] sääntöjä pankkiunionin ulkopuolisiin jäsenvaltioihin.

⁷ Parlamentin ja neuvoston välisten neuvottelujen lopputuloksesta riippuen velkakirjojen arvon alaskirjauksen täysimittainen voimaantulo saattaa siirtyä eteenpäin, mahdollisesti vuoteen 2018, kuten komissio ehdottaa.

Vastuunjako koskevia valtioneukisääntöjä sovelletaan joka tapauksessa, jos kriisinratkaisutoimiin liittyy julkista tukea. Jotta voitaisiin panna täytäntöön vastuunjako osakkeenomistajien ja etuoikeudettomien velkojien osalta, yhteistä kriisinratkaisumekanismia voitaisiin soveltaa tämän asetuksen voimaantulosta, sikäli kuin säännöt mahdollistavat osakkeiden ja etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien velkojen alaskirjauksen siinä määrin kuin on tarpeen valtioneukisääntöjen soveltamiseksi.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat päättää saattaa direktiivissä [] säädetyt uudet säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöään jo ennen kyseisessä direktiivissä edellytettyä määräaika. Joka tapauksessa valtioneukia koskeva komission toimivalta säilytetään kaikissa kriisinratkaisutapauksissa, joihin liittyy valtioneuksi katsottavaa tukea. Siltäkin osin kuin yhteisen pankkien kriisinratkaisurahaston käyttö yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa ei muodosta valtioneukia perussopimuksessa määrättyjen erityisten kriteerien mukaisesti, näitä kriteerejä sovellettaisiin edelleen analogisesti sen varmistamiseksi, että kun kriisinratkaisurahastoa käytetään, sen toimiin sovelletaan samoja sääntöjä kuin silloin, kun kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät kansallisia rahoitusjärjestelyjä.

Tätä lähentämisprosessia edistetään Euroopan tasolla toisaalta valtioneukia koskevilla tarkistetuilla suuntaviivoilla pankkien tukemiseksi ja toisaalta sopimalla siitä, miten Euroopan vakausmekanismilla voitaisiin pääomittaa vaikeuksiin joutuneita pankkeja. Valtioneukia koskevilla tarkistetuilla suuntaviivoilla asetetaan tiukemmat vaatimukset osakkeenomistajien ja etuoikeudettomien velkojien vastuunjaolle kaikissa jäsenvaltioissa, jotka antavat julkista tukea pankeilleen. Näin on tarkoitus torjua käynnissä olevaa sisämarkkinoiden pirstoutumista sen mukaan, miten vakavarainen valtio on ja liittyykö tapaukseen heikkolaatuisia omaisuuseriä. Euroopan vakausmekanismiin suuntaviivoilla tarkennettaisiin, millaisin edellytyksin, ottaen huomioon valtioneukisäännöt, jäsenvaltiot, jotka eivät pysty antamaan pankeille julkista tukea, voisivat saada lainoja tai miten pankkeja voitaisiin tarvittaessa pääomittaa suoraan Euroopan vakausmekanismista.

2. YHTEISEN KRIISINRATKAISUMEKANISMIN PERUSTELUT

Komissio on ottanut huomioon analyysin, joka tehtiin direktiiviä [] koskevan ehdotuksen hyväksymiseksi suoritettussa vaikutustenarvioinnissa. Siinä arvioitiin toiminnallisia ja oikeudellisia seikkoja, joilla on merkitystä yhteisen kriisinratkaisumekanismiin perustamisen kannalta.

Vaikutustenarviointiin sisältyvien tietojen ajantasaistusten pohjalta yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ehdotetuista ominaisuuksista on tehty täydentävä analyysi. Siltä osin kuin on kyse yhteisen kriisinratkaisumekanismiin mahdollisuuksista tuottaa toimivia ratkaisuja, aika on ratkaiseva tekijä kahdesta merkittävästä syystä: jotta voidaan jo ennakolta parantaa vastaperustetun yhteisen kriisinratkaisumekanismiin uskottavuutta kriisintorjuntavälineenä, jolla voidaan auttaa minimoimaan epävarmuuden lähteitä markkinoilla; ja kun kriisinratkaisu on aloitettu, jotta yhteinen kriisinratkaisumekanismi voi säilyttää varojen arvon, joka voi heikentyä, jos kriisinratkaisuprosessi viivästyy tarpeettomasti. Kansallisten viranomaisten verkosto tarvitsisi lisää käsittelyaikaa aina kun on kyse useissa maissa toimivista laitoksista. Ehdotettu toimivallan jako, jossa päätöksenteko on keskitetty ja täytäntöönpanosta huolehtivat paikallisviranomaiset, sen sijaan säästää aikaa. Täytäntöönpanosta huolehtivien asiantuntijoiden kokoaminen sujuu nopeammin kansallisella tasolla kuin keskustasolla, koska sovellettava lainsäädäntö on kansallista; keskustasolla on mahdollista muodostaa suurempi kriittinen massa, jonka myötä saadaan joutuisammin koottua ja hankittua paras asiantuntemus.

Siltä osin kuin on kyse yhteisen kriisinratkaisumekanismin kyvystä tuottaa toimivia ratkaisuja, keskitetty päätöksentekotaso auttaa minimoimaan kriisinratkaisun kustannukset, koska sen avulla voidaan saavuttaa merkittäviä mittakaavaetuja verkostoa paremmin ja koska sillä on vaikutusta kriisinratkaisupäätöksen täytäntöönpanokelpoisuuden ja optimoinnin kannalta. Rakenteellisesti tarkastellen järjestelmä, joka jäisi edelleen alisteiseksi kansallisten viranomaisten tehtävälle minimoida omalle jäsenvaltiolle aiheutuvat kustannukset, ei ota täysin huomioon rajat ylittäviä ulkoisvaikutuksia. Jäsenvaltiot ovat suunnitelleet kriisin alkamisesta lähtien vastuunjakomekanismia, jolla minimoidaan globaalin hyvinvoinnin menetykset näissä tilanteissa⁸. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi soveltuu verkostoa paremmin takaamaan vastuunsiirtojen täytäntöönpanokelpoisuuden, joka on vastuunjakosopimuksen toiminnan välttämätön edellytys. Se takaa myös optimaalisen kriisinratkaisupolitiikan ulkoisen täytäntöönpanokelpoisuuden, minkä ansiosta on mahdollista sopia ennakolta vastuunjakosäännöstä, jolla kohdennetaan kriisinratkaisukustannukset tasapuolisin ja tasapainoisin perustein.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 114 artikla, jonka nojalla voidaan toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

Ehdotuksen tarkoituksena on säilyttää yhtenäisyys ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa. Kun sovelletaan yhdenmukaisesti yhteisiä kriisinratkaisusääntöjä ja kun keskusviranomaisen voi käyttää yhteistä eurooppalaista kriisinratkaisurahastoa, unionin pankkimarkkinoiden asianmukainen toiminta palautuu, perusoikeuksien käytön esteet poistuvat ja kilpailun merkittävä vääristyminen vältetään ainakin niissä jäsenvaltioissa, jotka osallistuvat luottolaitosten valvontaan Euroopan tasolla.

Direktiivillä [] yhdenmukaistetaan toimintaa merkittävästi mutta jätetään kuitenkin jäsenvaltioille joustoa, mikä tarkoittaa sitä, että sisämarkkinoille voi edelleen jäädä epäyhtenäisyyttä. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi tarjoaa sen sijaan yhdenmukaisen päätöksentekorakenteen, jossa yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa suoritettava kriisinratkaisu on yhteisen valvontamekanismin valvonnassa. Tämän tarkoituksena on estää se, että yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden pankit olisivat epäedullisessa kilpailuasemassa verrattuna siihen osallistumattomien jäsenvaltioiden pankkeihin, koska keskitetty järjestelmä kaatumassa olevia pankkeja varten puuttuu. Sen varmistamiseksi, että kaikki osallistuvat jäsenvaltiot luottavat täysin pankkien kriisinratkaisuprosessin laatuun ja puolueettomuuteen etenkin paikallisten talousvaikutusten osalta, kriisinratkaisupäätökset valmistelee ja niitä valvoo keskitetysti yhteinen kriisinratkaisuneuvosto. Näin varmistetaan johdonmukainen ja yhdenmukainen toimintamalli. Kriisinratkaisuprosessin panee alulle komissio. Komissio myös päättää asianomaiseen yhtiöön sovellettavien kriisinratkaisuvälineiden puitteista ja kriisinratkaisurahaston käytöstä kriisinratkaisutoimien tukemiseen.

Ehdotetulla asetuksella perustetaan lisäksi yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto, jolla tuetaan ja tehostetaan kriisinratkaisuprosessia. Ehdotettua asetusta sovelletaan suoraan kaikissa jäsenvaltioissa, mutta se koskee vain niitä yhtiöitä, jotka ovat yhteisen

⁸ Ks. neuvoston päätelmät rahoitusalan vakautta EU:ssa edistävien järjestelyjen tehostamisesta, 9. lokakuuta 2007, http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

valvontamekanismin valvonnassa. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26. kesäkuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 575/2013⁹, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26. kesäkuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/36/EY¹⁰ ja direktiivillä [] vahvistettua yhteistä sääntökirjaa sovelletaan osallistuviin jäsenvaltioihin kuten niitä sovelletaan koko sisämarkkinoiden piirissä.

Asianmukainen oikeusperusta on näin ollen SEUT-sopimuksen 114 artikla.

3.2. Toissijaisuusperiaate

SEU-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti unioni toimii aloilla, jotka eivät kuulu sen yksinomaiseen toimivaltaan, ainoastaan jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot eivät voi keskushallinnon tasolla tai alueellisella taikka paikallisella tasolla riittäväällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

Ainoastaan Euroopan tasolla toteutettavilla toimilla voidaan varmistaa, että kaatumassa olevien pankkien kriisinratkaisu hoidetaan mahdollisimman pienin heijastusvaikutuksin ja johdonmukaisella tavalla yhteisten sääntöjen mukaisesti. Yhteisellä kriisinratkaisumekanismilla saavutetaan huomattavia mittakaavaetuja ja vältetään kielteiset ulkoisvaikutukset, joita puhtaasti kansalliset päätökset ja yksinomaan kansallisten varojen käyttö voivat aiheuttaa. Huomattavat erot kansallisella tasolla toteutetuissa kriisinratkaisupäätöksissä, joihin vaikuttavat paikalliset erityisyydet ja rahoitusmahdollisuudet, voivat vaarantaa sisämarkkinoiden vakauden ja yhtenäisyyden.

Yhteisen valvontamekanismin perustamisella varmistetaan tasapuoliset toimintamahdollisuudet pankkien valvonnassa ja vähennetään laiminlyöntien vaaraa. Yhteisellä kriisinratkaisumekanismilla puolestaan varmistetaan, että kun pankki kaatuu, uudelleenjärjestely voidaan toteuttaa mahdollisimman vähäisin kustannuksin, velkojat saavat oikeudenmukaisen ja yhtäläisen kohtelun ja rahoitusta voidaan siirtää nopeasti mahdollisimman tuottavaan käyttöön sisämarkkinoilla.

Tämän vuoksi on aiheellista, että unioni ehdottaa tarvittavia lainsäädäntötoimia, joilla perustetaan tällainen kriisinratkaisujärjestely yhteisen valvontamekanismin valvontaan kuuluville pankeille. Soveltuva oikeudellinen väline on asetus, sillä sen avulla voidaan välttää eroavuudet kansallisessa täytäntöönpanossa ja varmistaa yhtenäiset institutionaaliset mekanismit ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille osallistuvien jäsenvaltioiden pankeille.

3.3. Suhteellisuusperiaate

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Pankkiunionissa pankkien valvonta ja kriisinratkaisu on toteutettava samalla viranomaistasolla. Muutoin eurooppalaisen valvojan ja kansallisten

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta, EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta, EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

kriisinratkaisuviranomaisten välille voi syntyä jännitteitä päätettäessä siitä, miten vaikeuksissa olevien pankkien kanssa toimitaan ja miten tähän liittyvät kustannukset katetaan. Nämä jännitteet voisivat vaarantaa sekä valvonnan että kriisinratkaisun tehokkuuden ja vääristää jäsenvaltioiden välistä kilpailua.

Äskettäinen kriisi toi esiin tarpeen toteuttaa nopeasti ja määrätietoisesti toimia, joita tuetaan rahoitusjärjestelyin Euroopan tasolla. Näin voidaan välttää kansallisesti toteutetusta pankkien kriisinratkaisusta aiheutuvat suhteettomat vaikutukset reaalityaloudelle, hillitä epävarmuutta sekä estää talletuspako ja kriisin leviäminen sisämarkkinoilla. Yhteisellä kriisinratkaisumekanismissa varmistettaisiin, että osallistuvassa jäsenvaltiossa sovelletaan samoja sääntöjä samalla tavalla kaikkiin kaatumassa oleviin pankkeihin. Riittävällä tukirahoituksella lievennettäisiin yksittäisten pankkien ongelmia siten, etteivät ongelmat muunnu luottamuksen puutteeksi koko pankkijärjestelmää kohtaan kyseisessä jäsenvaltiossa tai muissa jäsenvaltioissa, jotka markkinat mieltävät altistuvan samanlaisille riskeille.

Kun otetaan huomioon lisääntynyt oikeusvarmuus, asianmukaisesti yhteensovitettut kannustimet pankkiunionin yhteydessä sekä keskitetyillä ja yhtenäisillä kriisinratkaisutoimilla saavutettavat taloudelliset hyödyt, voidaan todeta, että ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

4. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

4.1. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi

4.1.1. Periaatteet, rakenne ja soveltamisala

Yhteisen kriisinratkaisumekanismiin on sisällettävä päätöksentekorakenteet, jotka ovat oikeudellisesti päteviä ja kriisitilanteessa toimivia. Päätöksenteossa on varmistettava Euroopan tason päätökset, mutta jäsenvaltiot on otettava mukaan päätöksentekoon, sillä pankkien kriisinratkaisulla on suuri merkitys kansantalouksille.

Yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin sovelletaan elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä vahvistettua pankkien kriisinratkaisua koskevaa yhteistä sääntökirjaa, kun kyse on tähän mekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden vaikeuksissa olevista pankeista. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi koostuu yhtenäisistä säännöistä ja menettelyistä, joita yhteinen kriisinratkaisuneuvosto soveltaa yhdessä komission sekä osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa.

Euroopan komissio osallistuu yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin vain siinä määrin kuin on tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen erityisten tehtävien suorittamiseksi sekä perussopimuksen nojalla tehtävän valtiontukien valvonnan yhteydessä tai soveltaakseen analogisesti SEUT-sopimuksen 107 artiklan soveltamiseksi vahvistettuja perusteita.

Kriisinratkaisuprosessin ominaispiirteiden vuoksi yhteinen kriisinratkaisumekanismi ei kuitenkaan noudata yhteisessä valvontamekanismissa omaksuttua eriytettyä lähestymistapaa, jonka mukaan erityyppisiä pankeja varten käytetään eriytettyjä toimintamalleja. Päivittäinen valvonta on jatkuva tehtävä, mutta vain muutama pankki todennäköisesti kaatuu ja on kriisinratkaisun kohteena tietynä ajankohtana. Lisäksi yhteisen kriisinratkaisumekanismiin kattava soveltamisala on täysin yhteensopiva sen logiikan kanssa, että EKP voi ottaa

valvontaansa minkä tahansa pankin ongelmatilanteessa, pankin mahdollinen kriisinratkaisu mukaan luettuna. Kriisi on osoittanut, että myös muut kuin suuret kansainväliset pankit tarvitsevat kriisinratkaisupuitteet Euroopan tasolla. Jos erikokoisia pankkeja varten olisi olemassa eriytyneet kriisinratkaisuviranomaiset, myös rahoitus ja varautumismekanismit olisivat eriytyneitä, mikä voisi juurruttaa kytkentöjä valtioiden ja pankkien välille ja vääristää kilpailua.

4.1.2. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin toimien periaatteet

Objektiivisen ja oikeudenmukaisen kriisinratkaisuprosessin varmistamiseksi kaikkinaisen komission, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten harjoittama syrjintä, joka perustuu kansallisuuteen tai toimipaikkaan ja kohdistuu pankkeihin, niiden tallettajien, velkojiin tai osakkeenomistajiin, on kielletty. Rajat ylittävää toimintaa harjoittavien konsernien kriisinratkaisua ohjaa muutama periaate, jotta voidaan varmistaa yhdenvertainen kohtelu konsernin eri yhtiöiden välillä, ottaa asianmukaisesti huomioon kriisinratkaisuun osallistuvien jäsenvaltioiden edut ja välttää tilanne, jossa velkojille kohdennetut kustannukset ylittävät kustannukset, jotka aiheutuisivat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Ehdotuksessa pyritään varmistamaan, että jos kriisinratkaisu kohdistuu vain osaan konserniin kuuluvista yhtiöistä, kriisinratkaisuprosessilla ei ole kielteisiä vaikutuksia niihin konsernin yhtiöihin, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena. Periaatteena on, että kriisinratkaisusta aiheutuvat kustannukset katetaan velkakirjojen arvon alaskirjauksella ja pankkialan toimesta. Sen vuoksi ehdotuksessa varmistetaan, että komissio, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset päättävät kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä siten, että poikkeuksellisesti käytettävän julkisen tuen määrä on mahdollisimman pieni.

4.1.3. Suhde valtioneuvosta koskevaan komission valvontaan

Yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa valtioneuvosta koskeva komission valvonta säilytettäisiin kaikissa olosuhteissa. Tämä tarkoittaa sitä, että kun EKP on ilmoittanut komissiolle ja yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle jonkin pankin olevan kaatumassa tai todennäköisestä kaatuvan, yhteisen kriisinratkaisumekanismin mukaisen kriisinratkaisumenettelyn olisi soveltuvin osin tapahduttava rinnakkain valtioneuvostomenettelyn kanssa, eli asianomaista jäsenvaltiota tai asianomaisia jäsenvaltioita olisi kehotettava antamaan komissiolle tieto aiotuista toimenpiteistä SEUT-sopimuksen 108 artiklan mukaisesti. Tämä edellyttää, että yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja komission välille luodaan jatkuva yhteistyö ja tiedonvaihto valtioneuvostomenettelyn toteuttamiseksi. Komission tekemä valtioneuvostojen mukainen päätös olisi myös edellytyksenä sille, että komissio voi tehdä päätöksen pankin asettamisesta kriisinratkaisuun. Jos kriisinratkaisurahaston käyttöön ei liity valtioneuvosta, edellytyksenä päätöksen tekemiselle pankin asettamisesta kriisinratkaisuun olisi sovellettava analogisesti SEUT-sopimuksen 107 artiklan soveltamiseksi vahvistettuja perusteita, jotta säilytetään sisämarkkinoiden yhtenäisyys osallistuvien ja osallistumattomien jäsenvaltioiden välillä.

4.1.4. Tehtävät ja päätöksentekorakenne

Yhteinen kriisinratkaisumekanismi kattaa kaikki keskeiset kriisinratkaisutehtävät, jotka ovat välttämättömiä kaatuvien pankkien kriisinratkaisussa. Näihin tehtäviin kuuluvat muun muassa seuraavat: luvan antaminen yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamiseen kriisinratkaisusuunnitelman laadinnassa, kriisinratkaisusuunnitelmien laadinta, kriisinratkaisusuunnitelmien tarkistaminen, pankkien purkamismahdollisuuksien arviointi, päättäminen pankin asettamisesta kriisinratkaisuun, kriisinratkaisuvaltuuksien käyttö suhteessa kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen ja kriisinratkaisujärjestelmien

täytäntöönpano. Lisäksi yhteinen kriisinratkaisumekanismi kattaa kriisinratkaisurahoituksen käyttöä koskevat päätökset.

Yhteisen kriisinratkaisumekanismin koostumuksella varmistetaan, että päätöksentekorakenteet ovat oikeudellisesti päteviä ja tehokkaita, myös kriisien aikana. Ne on suunniteltu varmistamaan, että päätökset tehdään Euroopan tasolla ja että jäsenvaltiot ovat mukana päätöksenteossa, sillä pankkien kriisinratkaisulla on suuri merkitys kansantalouksille.

Yhteisen kriisinratkaisumekanismin päätöksentekorakenteisiin kuuluvat yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ja Euroopan komissio. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehtävät on jaettu yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kesken.

Yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehokkuuden ja siihen liittyvän vastuullisuuden varmistamiseksi Euroopan komissio on EU:n toimielimenä oikeudellisesti toimivaltainen panemaan alulle pankin kriisinratkaisun yhteisen kriisinratkaisuneuvoston suosituksen perusteella tai omasta aloitteestaan. Jos komissio panee alulle kriisinratkaisumenettelyn, se päättäisi myös kussakin tapauksessa sovellettavien kriisinratkaisuvälineiden puitteista ja kriisinratkaisurahaston käytöstä. Ehdotuksen mukaan yhteinen kriisinratkaisuneuvosto tekee kaikki muut päätökset yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen, jäljempänä 'YKM-asetus', nojalla ja osoittaa ne kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille kansallisella tasolla täytäntöönpanoa varten YKM-asetuksen sekä direktiivin [] mukaisesti. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto seuraa, miten kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset panevat sen päätökset täytäntöön kansallisella tasolla, ja jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei noudata sen päätöstä, se voisi osoittaa päätöksiä suoraan pankeille.

4.1.5. Päätöksentekoprosessi

Direktiivissä [] esitetyn sääntökirjan mukaan kaatuva tai todennäköisesti kaatuva pankki asetettaisiin kriisinratkaisuun, kun kaatumista ei voida estää millään yksityissektorin järjestelyllä ja kun kriisinratkaisu on yleisen edun mukaista, koska pankin tilanteella on merkitystä koko järjestelmän kannalta siten, että sen kaatuminen aiheuttaisi vahinkoa rahoitusvakaudelle. Kriisinratkaisun tavoitteena on varmistaa pankin kriittisten toimintojen jatkuvuus, suojella rahoitusvakautta, minimoida turvautuminen veronmaksajien rahoihin sekä suojella tallettajia.

Kriisinratkaisu käynnistyy prosessilla, jossa varmistetaan, että kaatuvan pankin osalta tehdään perusteltu ja puolueeton päätös:

- EKP antaa pankkivalvojana komissiolle, yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle ja asianomaisille kansallisille viranomaisille ja ministeriöille tiedon siitä, että pankki on kaatumassa;
- yhteinen kriisinratkaisuneuvosto arvioi, onko kyseessä järjestelmään vaikuttava uhka ja onko jääty ilman yksityisen sektorin ratkaisua;
- jos näin on, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto suosittaa, että komissio panee kriisinratkaisun alulle;
- komissio päättää panna kriisinratkaisun alulle ja ilmoittaa yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle puitteet kriisinratkaisuvälineiden soveltamiselle ja kriisinratkaisurahaston käyttämiseksi kriisinratkaisutoimien tukemiseen. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille osoitetulla päätöksellä kriisinratkaisujärjestelmän, jossa esitetään kriisinratkaisuvälineet ja -toimet sekä rahoitustoimenpiteet ja jossa ohjeistetaan asianomaisia kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia panemaan täytäntöön kriisinratkaisutoimenpiteet;

- kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset panevat täytäntöön yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päättämät toimenpiteet kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jos kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset eivät noudata yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätöksiä, kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet syrjäyttää kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ja osoittaa tiettyjä kriisinratkaisutoimenpiteiden täytäntöönpanopäätöksiä suoraan pankeille.

4.1.6. Vastuuvollisuus ja talousarvio

Yhteisen kriisinratkaisumekanismin kukin yksittäinen osatekijä toteuttaa tehtäviään itsenäisesti, ja kuhunkin niistä sovelletaan tiukkoja vastuuvollisuutta koskevia säännöksiä sen varmistamiseksi, että ne käyttävät valtuuksiaan oikein ja puolueettomasti tämän asetuksen sekä direktiivin [] asettamissa rajoissa. Tämän vuoksi yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän ehdotuksen perusteella tekemistään päätöksistä. Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimet annetaan tiedoksi myös osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille. Kriisinratkaisuneuvoston on vastattava mahdollisiin huomautuksiin tai kysymyksiin, joita osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit sille osoittavat. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin talousarvio, joka sisältää yhteisen kriisinratkaisurahaston, ei ole osa unionin talousarviota. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehtäviin liittyvät menot sekä rahaston hallinnointi ja käyttö rahoitetaan pankkialan maksuosuuksilla.

4.1.7. Suhde osallistumattomiin jäsenvaltioihin

Direktiivillä [] perustetaan kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten keskuudessa kriisinratkaisukollegioita, jotka puuttuvat pankkialan konsernien ongelmiin. Näin varmistetaan kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joissa pankki toimii, kriisinratkaisuviranomaisten asianmukainen ja tasapainoinen osallistuminen. Euroopan pankkiviranomaisella (EPV) on sovittelijan tehtävä tilanteissa, joissa kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ovat eri mieltä kriisinratkaisusuunnitelmien valmistelusta ja itse kriisinratkaisusta. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi korvaa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetussa direktiivissä [] säädetyt kriisinratkaisukollegiot sellaisten yhtiöiden ja konsernien osalta, jotka ovat sijoittautuneet yksinomaan yhteiseen valvontamekanismiin osallistuviin jäsenvaltioihin. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten edustajat sen sijaan osallistuvat yhteiseen kriisinratkaisuneuvostoon.

Pankkeihin, jotka ovat sijoittautuneet osallistumattomiin jäsenvaltioihin, sellaisina kuin ne on määritelty yhteistä valvontamekanismia koskevassa asetuksessa, direktiiviä [] sovelletaan edelleen täysimääräisesti. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten väliseen vuorovaikutukseen sovelletaan osallistumattomissa jäsenvaltioissa samoin täysimääräisesti direktiiviä []. Eri kriisinratkaisurahastojen välistä vuorovaikutusta koskevia säännöksiä (vastavuoroisuus sekä vapaaehtoinen keskinäinen lainananto ja lainanotto) sovelletaan myös täysimääräisesti yhteisen kriisinratkaisurahaston ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisurahastojen välillä. Lisäksi ehdotuksessa selvennetään, että direktiivissä [] ja EPV-asetuksessa tarkoitetut Euroopan pankkiviranomaisen tehtävät, sovitteluvalluudet mukaan lukien, ovat täysimääräisesti käytössä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston suhteen.

Ehdotuksessa otetaan lisäksi kolmella tavalla huomioon sellaisten pankkien tilanne, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioihin, jotka eivät osallistu yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin.

Ensimmäiseksi ehdotetussa asetuksessa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin osatekijöitä koskevasta syrjimättömyyden periaatteesta, jonka mukaan luottolaitoksia, tallettajia, sijoittajia tai muita velkojia ei saa syrjiä kansallisuuden tai toimipaikan perusteella.

Toiseksi ehdotetussa asetuksessa edellytetään, että kun konserniin kuuluu sekä osallistuvaan jäsenvaltioon että osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneita luottolaitoksia, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto korvaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset direktiivissä [] tarkoitetuissa kriisinratkaisukollegioissa.

Kolmanneksi osallistumattomien jäsenvaltioiden on aina mahdollista liittyä yhteiseen valvontamekanismiin ja varmistaa näin, että niiden alueelle sijoittautuneisiin pankkeihin sovelletaan yhteistä kriisinratkaisumekanismia.

4.1.8. Suhde luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä [] annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin []

Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetussa direktiivissä [] esitettyä sääntökirjaa sovelletaan osallistuviin jäsenvaltioihin yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa siten kuin sitä sovelletaan koko sisämarkkinoilla. Tästä voidaan tehdä poikkeuksia ainoastaan silloin, kun tässä asetuksessa säädetty menettelyt tai säännökset syrjäyttävät direktiivin [] asiaankuuluvat säännökset (esimerkiksi säännökset rajat ylittävistä kollegioista, jotka yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa tapahtuva päätöksenteko syrjäyttää).

Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaan ehdotukseen otetaan eräitä säännöksiä, jotka ovat yhtäläisiä direktiivin [] säännösten kanssa, sillä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja komission on perustettava toimensa suoraan sovellettavaan unionin oikeuteen. Joissakin toisissa tämän ehdotuksen säännöksissä tehdään erityisiä ristiviittauksia direktiiviä [] koskevaan komission ehdotukseen. Joitakin näistä säännöksistä on muutettu Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan toukokuussa äänestämällä mietinnöllä sekä 26. kesäkuuta vahvistetulla neuvoston yleisnäkemyksellä. YKM-asetuksen on viime kädessä oltava täysin sen mukainen, mitä Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat direktiivistä []. Tässä ehdotuksessa viitataan tuoreimpaan saatavilla olevaan asiakirjaan, joka on neuvoston yleisnäkemyks. Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston väliset neuvottelut ovat käynnissä eikä direktiivi ole vielä lopullisessa muodossaan, komission tavoitteena on korvata kyseiset oikeussäännökset lainsäädäntövallan käyttäjien välisten, direktiiviä [] koskevien neuvottelujen lopullisten tulosten mukaisesti.

Direktiivillä [] jo säänneltyjen tiettyjen näkökohtien osalta on välttämätöntä yhdenmukaistaa säännöksiä vielä lisää, jotta yhteinen kriisinratkaisumekanismi toimisi moitteettomasti yhdessä yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston kanssa. Ensinnäkin saatavien etuoikeusjärjestys olisi kaikilta osin yhdenmukaistettava kriisinratkaisua varten siten, että periaatteena on tallettajien asettaminen etusijalle. Asetusehdotuksen 15 artiklassa yhdenmukaistetaan saatavien etuoikeusjärjestys kriisinratkaisussa siten, että periaatteena on tallettajien asettaminen etusijalle. Komissio katsoo, että tällainen yhdenmukaistaminen on tarpeen kaikkien direktiivin [] soveltamisalaan kuuluvien yhtiöiden osalta, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla. Toiseksi joustavuus velkakirjojen arvon alaskirjauksen käytössä on yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa rajattava tiukasti, ja kaikkiin pankkeihin on sovellettava sen yhteydessä samoja edellytyksiä. Sen vuoksi asetusehdotuksen 24 artikla sisältää tiukan lisärajauksen, joka perustuu 26. kesäkuuta 2013 vahvistettuun neuvoston yleisnäkemykseen ja jossa suljetaan tässä yhteydessä pois direktiivissä [] säädettyjen poikkeusten käyttö (erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjauksen kynnysarvon laskemisessa).

4.2. Kriisinratkaisuneuvosto

4.2.1. Hallinto

Jotta voidaan varmistaa tehokas ja vastuullinen päätöksentekoprosessi kriisinratkaisussa, kriisinratkaisuneuvoston rakenne ja toimintasäännöt edellyttävät kaikkien jäsenvaltioiden, joita asia suoraan koskee, asianmukaista osallistumista. Kriisinratkaisuneuvosto koostuu pääjohtajasta, varapääjohtajasta, komission ja EKP:n nimittämistä edustajista sekä kunkin osallistuvan jäsenvaltion nimittämistä, kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia edustavista jäsenistä. Kriisinratkaisuneuvosto, jonka puheenjohtajana toimii pääjohtaja, kokoontuu ja toimii kahdessa kokoonpanossa: johdon istunnossa ja täysistunnossa. Kriisinratkaisuneuvoston kokouksiin voi kutsua tarkkailijoita.

Täysistunnossa kriisinratkaisuneuvoston on tarkoitus tehdä kaikki yleisluontoiset päätökset. Johdon istunnossa kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksiä, jotka koskevat yksittäisiä yhtiöitä tai pankkialan konserneja. Päätökset liittyvät kriisinratkaisun suunnitteluun, valtuuksiin tehdä varhaisessa vaiheessa päätöksiä kriisinratkaisujärjestelmistä, mukaan lukien kriisinratkaisurahaston käyttö kriisinratkaisuprosessin rahoituksessa, ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ohjaamiseen kriisinratkaisupäätösten täytäntöönpanossa.

Johdon istunnossa kriisinratkaisuneuvoston kokoonpanoon kuuluvat pääjohtaja, varapääjohtaja sekä komission ja EKP:n nimittämät edustajat.

Kokoontuessaan johdon istunnossa kriisinratkaisuneuvosto kutsuu pääjohtajan, varapääjohtajan ja komission ja EKP:n nimittämien jäsenten lisäksi mukaan myös asiaankuuluvien kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten nimittämiä jäseniä sen mukaan, mitkä pankit tai konsernit kussakin tapauksessa ovat kriisinratkaisun kohteena. Tämän vuoksi rajat ylittävien pankkikonsernien kriisinratkaisussa kokouksiin ja päätöksentekoprosessiin osallistuvat sekä sen jäsenvaltion, jossa konsernitason kriisinratkaisuviranomainen sijaitsee, nimittämä jäsen, että niiden jäsenvaltioiden, joihin tytäryhtiöt tai muut konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvat yhtiöt ovat sijoittautuneet, nimittämät jäsenet. Kriisinratkaisuneuvostoa koskevissa äänestysäännöissä otetaan huomioon, että on tarpeen tarkastella kaikkien niiden jäsenvaltioiden etua, joita kriisinratkaisupäätös koskee. Yhdelläkään käsittelyyn osallistuvista ei ole veto-oikeutta.

Koska jäsenvaltioilla on täysivaltaisuus päättää kansallisten talousarviovarojen käytöstä, ehdotettavassa asetuksessa säädetään nimenomaisesti, ettei yhteinen kriisinratkaisumekanismi voi edellyttää, että jäsenvaltiot antavat poikkeuksellista julkista tukea kriisinratkaisun kohteena oleville yhtiöille. Lisäksi, jotta voidaan ottaa täysin huomioon jäsenvaltioille mahdollisesti aiheutuvat julkistaloudelliset vaikutukset, asianomaisten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisuneuvostoon nimittämät jäsenet voivat johdon istunnossa pyytää yhtä lisäkäsittelyä, jossa keskustellaan tällaisista mahdollisista vaikutuksista.

4.2.2. Toimivalta

Kriisinratkaisuneuvosto kokoaa keskitetysti tiedot, jotka EKP:llä ja kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on toimivaltansa piiriin kuuluvien pankkien taloudellisesta vakaudesta. Kansallisten valtuuksien puitteissa toimivien kansallisten viranomaisten verkostoon verrattuna näin voidaan paremmin arvioida olosuhteet, jotka saattaisivat johtaa siihen, että jokin pankki on asetettava kriisinratkaisuun, ja vältetään vaikutusten leviäminen rajojen yli. Ehdotus rakentuu elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä esitetyille puitteille, ja siinä valtuutetaan kriisinratkaisuneuvosto puuttumaan asiaan nopeasti, kun pankin tai konsernin taloudellinen tilanne on heikkenemässä.

Kriisinratkaisuneuvostolle on annettu valtuudet päättää, milloin suositella komissiota asettamaan pankki tai konserni kriisinratkaisuun. Kun komissio katsoo, että edellytykset täyttyvät, ja asettaa pankin kriisinratkaisuun, kriisinratkaisuneuvosto päättää – komission vahvistamissa puitteissa – sovellettavia kriisinratkaisuvälineitä koskevista yksityiskohdista sekä siitä, miten kriisinratkaisurahaston varat kohdennetaan. Tämän toimivallan ansiosta kriisinratkaisuneuvosto voi valita ja soveltaa kriisinratkaisuvälineitä, sääntöjä ja menettelyjä yhdenmukaisella tavalla. Erityisesti silloin, kun pankit toimivat useissa eri maissa, voidaan tämän ansiosta päästä eroon nykyisistä eroavuuksista jäsenvaltioiden säännöissä ja toimintamalleissa, samoin kuin kielteisistä seurauksista, joita eroavuuksilla on unionin pankkimarkkinoiden toimintaan.

Tällaisella kriisinratkaisuneuvostolle annetulla suoralla vastuulla varmistetaan pankkien tasavertainen kohtelu osallistuvissa jäsenvaltioissa, luottamus pankkien kriisinratkaisua koskevan yhteisen sääntökirjan täytäntöönpanoon sekä sen ennustettavuus. Tämä lisää oikeusvarmuutta ja auttaa säilyttämään paremmin rahoitusvarojen arvon, kun tarpeettomat keskeytykset pääomavirroissa vältetään. Tällä varmistetaan myös se, että kaatumassa olevan luottolaitoksen varoja käytetään kaikkein tuottoisimmalla tavalla niin, että velkojien tappiot osallistuvissa jäsenvaltioissa ovat mahdollisimman pienet, sen sijaan että niiden käyttö riippuisi yksittäisten jäsenvaltioiden eduista.

Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset panevat kriisinratkaisupäätökset huolellisesti täytäntöön kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tässä tarkoituksessa kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet valvoa ja arvioida kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamaa täytäntöönpanoa: se voi tarvittaessa hankkia tietoja suoraan pankeilta tai suorittaa tutkimuksia tai paikan päällä tehtäviä tarkastuksia. Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei pane kriisinratkaisupäätöstä täytäntöön sovitun kriisinratkaisujärjestelmän mukaisesti, kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet osoittaa tiettyjä päätöksiä suoraan asianomaiselle pankille ja vaatia toteuttamaan tarvittavat toimet kriisinratkaisupäätöksen täytäntöön panemiseksi.

4.2.3. Eurooppalainen ja kansainvälinen yhteistyö

Tehtäviensä suorittamiseksi kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteistyötä EKP:n ja muiden sellaisten viranomaisten kanssa, joilla on valtuudet valvoa luottolaitoksia yhteisen valvontamekanismin puitteissa, sekä muiden Euroopan finanssivalvontajärjestelmään kuuluvien viranomaisten kanssa. Lisäksi kriisinratkaisuneuvosto toimii tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa, sillä ne ovat keskeisessä asemassa kriisinratkaisutoimenpiteiden valmistelussa ja täytäntöönpanossa.

Koska monet luottolaitokset toimivat myös unionin ulkopuolella, kriisinratkaisuneuvostolle annetaan yksinomainen toimivalta tehdä osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten puolesta ei-sitovia yhteistyösopimuksia unionin ulkopuolisten maiden viranomaisten kanssa.

4.3. Yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto

4.3.1. Periaatteet, perustaminen ja tehtävät

Kriisinratkaisuneuvoston toimintaa ohjaa periaate, jonka mukaan kriisinratkaisuvälineiden käytön yhteydessä aiheutuneista tappioista, kustannuksista tai muista menoista vastaavat ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat ja velkojat ja viime kädessä tarvittaessa rahoitusala. Vaikka laitoksen uudelleenjärjestelyn kustannusten kattamiseen olisikin käytettävä laitoksen sisäisiä resursseja, on käytössä oltava mekanismi, jonka avulla laitos (joko alkuperäisessä muodossaan, omaisuudenhoitoyhtiön kautta tai erillisenä varainhoitoyhtiönä – roskapankkina) voi jatkaa toimintaansa. Sen vuoksi on tärkeää

perustaa pankkialan kriisinratkaisurahasto, jolla varmistetaan tehokkaat kriisinratkaisutoimet, kuten lyhytaikainen rahoitus kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai takaukset kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen mahdollisille ostajille.

Yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston ensisijaisena tavoitteena on rahoitusvakauden varmistaminen, ei niinkään tappioiden kattaminen tai pääoman hankinta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle. Kriisinratkaisurahastoa ei tulisi pitää tukirahastona. On kuitenkin mahdollista, että esiintyy poikkeustilanteita, joissa sisäisiä varoja on ensin riittävästi käytetty (vähintään 8 % kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen veloista ja omista varoista), mutta ensisijaista tavoitetta ei voitaisi saavuttaa ilman että kriisinratkaisurahasto kattaa tappiot tai antaa käyttöön varoja. Ainoastaan tällaisissa olosuhteissa kriisinratkaisurahasto voisi toimia yksityisten varojen lisäksi käytettävänä viimeisenä takeena.

Yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston luominen on perusteltua ensisijaisesti siitä syystä, että yhdentyneillä rahoitusmarkkinoilla pankin kriisinratkaisuun annettava rahoitustuki parantaa rahoitusvakautta ja muiden pankkien terveyttä sekä asianomaisessa jäsenvaltiossa että muissakin jäsenvaltioissa. Koska osallistuvien jäsenvaltioiden pankit ovat tällaisen tuen välillisiä edunsaajia, myös muiden kuin yhden jäsenvaltion pankkien olisi osallistuttava tuen rahoittamiseen.

Kriisinratkaisurahaston kautta voidaan yhdistää kaikkien euroalueen pankkien resurssit, ja tämä muodostaa paljon tehokkaamman puskurin sellaisia pankkikriisejä vastaan, joissa tappiot keskittyvät epäsymmetrisesti vain joihinkin jäsenvaltioihin. Tässä suhteessa kriisinratkaisurahasto toimii euroalueen laajuisena suojamekanismina. Äskettäinen kriisi osoitti, että tappiot syntyivät jäsenvaltioissa eri tavoin.

Mahdollisista tulevista pankkialan häiriöistä aiheutuvat tappiot keskittyvät todennäköisesti tiettyinä ajankohtana tiettyihin jäsenvaltioihin, ja sen vuoksi yhteinen, yksityinen eurooppalainen varautumismekanismi vaimentaa tällaisia häiriöitä niiden rahoitusosuuksien avulla, joita koko euroalueen pankkiala on suorittanut etukäteen ja, äärimmäisissä tapauksissa, jälkikäteen, paljon tehokkaammin kuin erikseen käytetyt kansalliset varautumisjärjestelyt. Yhdistämällä tällä tavoin resurssit Euroopan tasolla kriisinratkaisurahasto tarjoaa enemmän kapasiteettia ja parantaa pankkijärjestelmän häiriönsietokykyä. Samanaikaisesti poikkeuksellisten jälkikäteen suoritettavien rahoitusosuuksien periminen tasaisesti kaikilta osallistuvien jäsenvaltioiden pankeilta pienentää tällaisten rahoitusosuuksien määrää kunkin pankin osalta ja rajoittaa niiden mahdollisia myötäsyklisiä vaikutuksia.

Lisäksi kansallisten rajojen yli ulottuva tappioiden kattamismekanismi voi tehokkaasti murtaa noidankehän, joka muodostuu tiettyssä jäsenvaltiossa vallitsevan pankkikriisin ja valtion julkisen talouden rahoitusaseman välisestä riippuvuussuhteesta. Tällä tavoin joidenkin jäsenvaltioiden nykyinen rasitus olisi lieventynyt, jos yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto olisi ollut olemassa rahoituskriisin alusta alkaen.

Yhteisellä pankkialan kriisinratkaisurahastolla, jonka kautta voidaan yhdistää osallistuvien jäsenvaltioiden pankkialan varoja, on laajempi maksupohja ja sen vuoksi myös parempi maine, minkä ansiosta yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa ottaa markkinoilta enemmän lainaa ja tehdä sen pienemmin kustannuksin. Paremmat mahdollisuudet saada markkinoilta ulkoista rahoitusta vähentävät kriisinratkaisurahaston tarvetta turvautua julkiseen rahoitukseen äärimmäisissä tappiotapauksissa, minkä ansiosta saataisiin myös katkaistua valtioiden ja pankkien väliset takaisinkytkennät ja suojattua veronmaksajia kriisinratkaisun kustannuksilta.

Myös pankkiunionin piiriin kuuluvien laitosten kannustimien saamiseksi riittävän yhteneväksi tarvitaan yhteistä rahastoa. Jos – erityisesti rajat ylittävien pankkikonsernien tapauksessa –

kriisinratkaisun kustannuksia, jotka ylittävät osakkeenomistajien ja velkojen kattamat kustannukset, olisi katettava kansallisista varoista, sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismin että yhteisen valvontamekanismin tehokkuus heikentyisivät.

Yhteisen kriisinratkaisumekanismin perustaminen edellyttää, että kriisinratkaisuneuvostolla on mahdollisuus käyttää yhteistä pankkialan kriisinratkaisurahastoa nopeasti ja tehokkaasti. Kriisinratkaisurahasto muodostaa yksityisen ulkoisen suojamekanismin, josta voidaan saada keskipitkää ja pitkäaikaista rahoitusta, jolla vältetään tai minimoidaan julkisten varojen käyttö pankkien kriisinratkaisussa. Lisäksi se tehostaa kriisinratkaisuprosessia ehkäisemällä koordinaatio-ongelmat, joita syntyy kansallisten varojen käytössä, erityisesti rajat ylittävien konsernien tapauksessa.

4.3.2. Kriisinratkaisurahastosta saatava rahoitus

Jotta voitaisiin varmistaa riittävä rahoitus, välttää tarpeen tullen rahoitettavien järjestelmien myötäsyklisyys ja minimoida tarve pyytää ulkoista rahoitustukea, kriisinratkaisurahasto tarvitsee välittömästi käytettävissä olevia varoja. Tämän vuoksi kriisinratkaisurahaston tavoitekoon olisi oltava vähintään 1 % suojatuista talletuksista osallistuvien jäsenvaltioiden pankkijärjestelmässä. Tämä riittäisi varmistamaan hallitun kriisinratkaisun tulevissa kriiseissä, edellyttäen että velkojen osuus velkakirjojen arvon alaskirjauksessa on vähintään 8 % kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaisuudesta ja omista varoista.

Vuoden 2011 pankkeja koskevien tietojen ja euroalueen pankeissa olevien suojattujen talletusten arvioidun määrän perusteella yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston 1 %:n tavoite koko vastaisi noin 55:tä miljardia euroa. Kriisinratkaisurahaston tavoite koko absoluuttisina lukuina (euroina) on muuttuva, ja se suurenee automaattisesti, jos pankkiala kasvaa.

Kriisinratkaisurahaston täysimääräisen tavoitetason saavuttamista varten on tarkoitus asettaa 10 vuoden siirtymäkausi. Sitä voitaisiin pidentää 14 vuoteen, jos rahastosta suoritetaan maksuja, joiden määrä on yli puolet rahaston tavoitekoosta. Jos kriisinratkaisurahastosta ei suoriteta maksuja perustamisvaiheessa, pankkiala maksaisi vuosittain noin yhden kymmenesosan tavoitesummasta eli absoluuttisina lukuina noin 5,5 miljardia euroa.

Kriisinratkaisurahaston perustamisvaiheen jälkeen pankkien on maksettava lisäosuuksia, jos niiden maksuperusteet kasvavat tai rahastosta suoritetaan maksuja. Jos kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat rahoitusvarat putoavat alle puoleen sen tavoitekoosta, pankkien on maksettava vuotuinen vähimmäismaksuosuus, joka on vähintään yksi viidesosa yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden kaikkien pankkien velkojen kokonaisuudesta (pois lukien säädetty vähimmäispääoma ja suojatut talletukset).

Rahoitusosuudet lasketaan elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviä noudattaen pankin velkojen perusteella, pois lukien omat varat ja suojatut talletukset, ja mukautetaan pankkien riskiprofiiliin. Tämä tarkoittaa sitä, että pankkien, jotka saavat rahoituksensa lähes yksinomaan talletuksista, maksuosuudet ovat käytännössä hyvin pienet. On selvää, että nämä pankit suorittavat maksuja kansallisiin talletussuojajärjestelmiin.

Maksuosuuksien perimisestä aiheutuvat ongelmat terveiden laitosten rahoitusvakaudelle on tarkoitus välttää suojatoimilla, esimerkiksi myöntämällä väliaikainen vapaus velvollisuudesta maksaa jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia.

Jos etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät ole riittäviä eivätkä jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet ole välittömästi käytettävissä, saatetaan tarvita varalle lisärahoitusta, etenkin siirtymävaiheessa, jotta voidaan varmistaa järjestelmän kannalta olennaisten pankkitoimintojen jatkuvuus koko uudelleenjärjestelyprosessin ajan. Kriisinratkaisurahasto voi tehdä tarvittaessa lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista saadakseen rahoitusta

kriisinratkaisua varten rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta (myös julkisista varoista). Tämän tuen maksaa periaatteessa takaisin itse kriisinratkaisun kohteena oleva laitos. Jos tämä ei kuitenkaan ole mahdollista, tappiot kohdennetaan asetuksen mukaan kaikille mekanismeissa mukana oleville pankeille jälkikäteen suoritettavina rahoitusosuuksina. Näin varmistetaan, että julkisten varojen käyttö on neutraalia keskipitkällä aikavälillä.

Jottei asetettaisi epäedulliseen asemaan niitä jäsenvaltioita, joilla on käytössään kriisinratkaisurahasto tämän ehdotuksen tullessa voimaan, asetuksessa jätetään asianomaisten jäsenvaltioiden päätettäväksi se, millä tavoin nykyisiä kansallisia kriisinratkaisurahastoja käytettäisiin niiden velvoitteiden täyttämiseen, jotka syntyvät kyseisten valtioiden pankeille tämän asetuksen nojalla.

4.3.3. Talletussuojajärjestelmien tehtävä kriisinratkaisun yhteydessä

Pankin kriisinratkaisun yhteydessä kansallinen talletussuojajärjestelmä, johon pankki on liittynyt, vastaa suojattujen talletusten määrään saakka tappioista, joista se olisi joutunut vastaamaan, jos pankki olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tästä tehtävästä säädetään jo kokonaisuudessaan direktiivillä [].

Yhteinen kriisinratkaisumekanismi ei vaikuta laitosten suojajärjestelmiin eikä muihin ryhmänsisäisiin rahoitustukimekanismeihin, joita jotkin luottolaitosryhmät ovat perustaneet. Yhteisellä kriisinratkaisumekanismilla puututaan tilanteeseen vasta sitten, kun tällaisilla yksityisen sektorin toimilla ei saada ratkaistua kaatumassa olevan pankin ongelmia.

4.3.4. Kriisinratkaisurahaston tehtävä konsernien kriisinratkaisun yhteydessä, kun mukana on yhteisen kriisinratkaisumekanismien ulkopuolella olevia laitoksia

Kun kriisinratkaisun kohteena on konserneja, joihin kuuluu sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismien piiriin kuuluvia että sen ulkopuolella olevia laitoksia, kriisinratkaisurahastosta maksettava rahoitusosuus kattaa vain ne konsernin osat, jotka kuuluvat yhteisen kriisinratkaisumekanismien piiriin, ja loppuosa katetaan yhteisen kriisinratkaisumekanismien rahoitusosuuden ulkopuolisilla kansallisilla rahoitusjärjestelyillä.

Jotta voitaisiin vahvistaa kriisinratkaisun rahoitusta kaikkialla sisämarkkinoilla, ehdotetussa asetuksessa annetaan kriisinratkaisurahastolle vapaaehtoisuuden pohjalta mahdollisuus ottaa lainaa muilta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyiltä tai antaa niille lainoja. Näin kriisinratkaisurahasto voi maksaa huomattavia maksuja, joita etukäteen ja jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät kata. Näin tuetaan kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä myös yhteisen kriisinratkaisumekanismien ulkopuolisissa jäsenvaltioissa.

4.3.5. Kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen korvaaminen

Koska rahasto korvaa kansalliset kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt siihen osallistuvissa jäsenvaltioissa, jäsenvaltiot, joilla jo on käytössä kansallisia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä tämän asetuksen tullessa voimaan, voivat päättää tällaisten järjestelyjen käytöstä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Jäsenvaltiot voisivat myös päättää, että kansallisilla kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyillä suoritetaan kriisinratkaisurahastoon maksettavat rahoitusosuudet näiden valtioiden pankkien puolesta, kunnes kyseisten järjestelyjen varat on käytetty loppuun.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto rahoitetaan kokonaisuudessaan rahoituslaitosten rahoitusosuuksilla. Kriisinratkaisuneuvoston perustamisvaiheessa aiheutuu kuitenkin vähäisiä vaikutuksia unionin talousarvioon. Yksityiskohtaiset tiedot esitetään ohessa olevassa rahoitusselvityksessä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹¹,ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pankkipalvelujen sisämarkkinoiden yhdentämisellä on ratkaiseva merkitys, kun taloutta pyritään elvyttämään unionissa. Nykyinen rahoitus- ja talouskriisi on kuitenkin osoittanut, että tämän alan sisämarkkinoiden toiminta on vaarassa ja rahoitusalan pirstoutuminen on yhä suurempana uhkana. Pankkienväliset markkinat eivät ole enää yhtä likvidit, ja rajatylittävä pankkitoiminta on vähenemässä, mikä johtuu häiriöiden leviämisen pelosta ja heikosta luottamuksesta muihin kansallisiin pankkijärjestelmiin ja jäsenvaltioiden kykyyn tukea pankkeja.
- (2) Luottamuksen puutetta ja markkinoiden epävakautta lisää myös se, että eri jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisusäännöt ja vastaavat hallintokäytännöt poikkeavat toisistaan eikä unionin tasolla ole yhtenäistettyä päätöksentekomenettelyä rajojen yli toimivien pankkien kriisinratkaisua varten, minkä vuoksi pankin kaatumisen lopputuloksesta ei ole varmuutta eikä se ole ennustettavissa. Kansallisella tasolla tehdyt kriisinratkaisupäätökset voivat johtaa kilpailun vääristymiseen ja viime kädessä sisämarkkinoiden heikkenemiseen.
- (3) Jäsenvaltioiden pankkien luottoriskin, taloudellisen vakauden ja vakavaraisuuden arviointiin vaikuttaa erityisesti se, että jäsenvaltiot noudattavat eri käytäntöjä kriisinratkaisun kohteena olevien velkojien kohtelussa ja kaatumassa olevien pankkien pelastamisessa. Tämä heikentää yleisön luottamusta pankkialaan ja vaikeuttaa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden hyödyntämistä

¹¹ EUVL C, , s. .

¹² EUVL C, , s. .

sisämarkkinoilla, sillä rahoituskustannukset olisivat pienemmät, jos jäsenvaltioiden käytännöissä ei esiintyisi tällaisia eroja.

- (4) Eri jäsenvaltioiden kansallisissa kriisinratkaisusäännöissä ja vastaavissa hallintokäytännöissä esiintyvät erot voivat johtaa siihen, että pankkien ja asiakkaiden lainakustannukset ovat suuremmat ainoastaan niiden sijoittautumispaikan vuoksi riippumatta niiden todellisesta luottokelpoisuudesta. Lisäksi pankkien asiakkaiden lainakorot ovat joissakin jäsenvaltioissa suuremmat kuin toisissa asiakkaiden omasta luottokelpoisuudesta riippumatta.
- (5) Sisämarkkinoiden pirstoutuminen jatkuu niin kauan kuin kriisinratkaisusäännöt ja -käytännöt ja taakanjakomenettelyt ovat kansallisia ja kriisinrahoitukseen tarvittavat rahoitusvarat kerätään ja käytetään kansallisella tasolla. Lisäksi kansallisilla valvontaviranomaisilla on vahvat kannustimet minimoida pankkikriisien mahdolliset vaikutukset kansallisiin talouksiinsa toteuttamalla yksipuolisia toimia pankkitoimintojen turvaamiseksi, esimerkiksi rajoittamalla konsernin sisäisiä siirtoja tai lainaustoimintaa, tai asettamalla suurempia likviditeetti- ja pääomavaatimuksia mahdollisesti kaatuvien emoyritysten tytäryrityksille, jotka ovat sijoittautuneet niiden lainkäyttöalueille. Tämä rajoittaa pankkien rajatylittävää toimintaa, luo tällä tavoin esteitä perusvapauksien käytölle ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.
- (6) [] annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä []¹³ on jossain määrin yhdenmukaistettu kansallisia pankkialan kriisinratkaisusääntöjä, ja siinä säädetään yhteistyöstä, jota kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä käsitellessään rajojen yli toimivien pankkien kaatumista. Direktiivillä [] ei kuitenkaan saavuteta täydellistä yhdenmukaistamista eikä keskitetä päätöksentekomenettelyä. Siinä säädetään lähinnä yhteisistä kriisinratkaisuvälineistä ja -valtuuksista, jotka ovat jokaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten käytettävissä, mutta jätetään kansallisille viranomaisille harkintavaltaa näiden välineiden sekä kriisinratkaisumenettelyjä tukevien kansallisten rahoitusjärjestelyjen käytössä. Direktiivi [] ei estä sitä, että jäsenvaltiot tekevät rajojen yli toimivien konsernien kriisinratkaisusta erillisiä ja mahdollisesti epäyhdenmukaisia päätöksiä, jotka voivat vaikuttaa kriisinratkaisun kokonaiskustannuksiin. Koska direktiivissä säädetään kansallisista rahoitusjärjestelyistä, sillä ei myöskään vähennetä riittävästi pankkien riippuvuutta kansallisista talousarvioista saatavasta tuesta eikä estetä jäsenvaltioita soveltamasta erilaisia lähestymistapoja rahoitusjärjestelyjen käyttöön.
- (7) Rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisen kannalta on olennaisen tärkeää varmistaa, että unionissa tehdään toimivia kriisinratkaisupäätöksiä kaatumassa olevista pankeista ja myös unionin tasolla kerätyn rahoituksen käytöstä. Pankkien kaatuminen yhdessä jäsenvaltiossa voi vaikuttaa sisämarkkinoilla koko unionin rahoitusmarkkinoiden vakauteen. Toimivien ja yhdenmukaisten kriisinratkaisusääntöjen sekä yhtäläisten kriisinratkaisun rahoitusehtojen varmistaminen ei ole pelkästään niiden jäsenvaltioiden etujen mukaista, joissa pankit toimivat, vaan yleisesti kaikkien jäsenvaltioiden etujen mukaista, koska sillä säilytetään kilpailu ja parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa. Pankkijärjestelmät ovat sisämarkkinoilla vahvasti kytköksissä toisiinsa, pankkikonsernit ovat

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivien 77/91/ETY ja 82/891/EY, direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY ja 2011/35/EY ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta, EUVL C, , s. .

kansainvälisiä ja ulkomaisten varojen osuus pankkien varoista on suuri. Yhteiseen valvontamekanismiin (YVM) osallistuvien jäsenvaltioiden pankkikriiseillä olisi ilman yhteistä kriisinratkaisumekanismia voimakkaampi kielteinen vaikutus myös valvontamekanismiin osallistumattomiin jäsenvaltioihin. Yhteisen kriisinratkaisumekanismiin käyttöönotto lisää osallistuvien jäsenvaltioiden pankkien vakautta, estää kriisien leviämisen osallistumattomiin jäsenvaltioihin ja helpottaa siten koko sisämarkkinoiden toimintaa.

- (8) Kun yhteinen valvontamekanismi, jossa Euroopan keskuspankki (EKP) valvoo osallistuvien jäsenvaltioiden pankkeja keskitetysti, otetaan käyttöön neuvoston asetuksella (EU) N:o .../...¹⁴, syntyy epäsuhteeseen, miten unioni valvoo tällaisia pankkeja ja miten kyseisiä pankkeja kohdellaan kansallisella tasolla direktiivin [] sääntöjen mukaisissa kriisinratkaisumenettelyissä.
- (9) Yhteisen valvontamekanismin ulkopuolelle jäävissä jäsenvaltioissa olevat pankit hyötyvät kansallisella tasolla yhteensovitetuista valvonnasta, kriisinratkaisusta ja varautumisjärjestelyistä, kun taas yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevat pankit ovat sekä unionin valvontajärjestelyjen että kansallisten kriisinratkaisu- ja varautumisjärjestelyjen alaisia. Tämä epäsuhteeseen asettaa yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevat pankit epäedullisempaan kilpailuasemaan muissa jäsenvaltioissa oleviin pankkeihin verrattuna. Koska valvonta ja kriisinratkaisu toimivat kahdella eri tasolla, kriiseihin puuttuminen ja kriisinratkaisu eivät olisi yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevissa pankeissa yhtä nopeita, yhdenmukaisia ja tehokkaita kuin valvontamekanismin ulkopuolisissa jäsenvaltioissa olevissa pankeissa. Tämä vaikuttaisi kielteisesti ensin mainittujen pankkien rahoituskustannuksiin ja asettaisi ne epäedulliseen kilpailuasemaan, mikä vaikuttaisi haitallisesti niihin jäsenvaltioihin, joissa kyseiset pankit toimivat, ja yleensäkin sisämarkkinoiden toimintaan. Keskitetyllä kriisinratkaisumekanismilla, joka on tarkoitettu kaikille yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiville pankeille, on siis olennainen merkitys tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisessa.
- (10) Kriisinratkaisuvelvollisuuksien jakamisen kansallisen tason ja unionin tason välillä olisi vastattava valvontavelvollisuuksien jakamista näiden tasojen välillä. Niin kauan kuin valvonta on jäsenvaltiossa kansallista, kyseisen jäsenvaltion olisi edelleen oltava vastuussa pankin kaatumisen taloudellisista seurauksista. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi olisi sen vuoksi ulotettava koskemaan ainoastaan sellaisia pankkeja ja rahoituslaitoksia, jotka ovat sijoittautuneet yhteiseen valvontamekanismiin osallistuviin jäsenvaltioihin ja jotka ovat EKP:n valvonnan alaisia yhteisen valvontamekanismin puitteissa. Pankkien, jotka ovat sijoittautuneet yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomiin jäsenvaltioihin, ei tulisi kuulua yhteisen kriisinratkaisumekanismiin piiriin. Näiden jäsenvaltioiden kuuluminen yhteiseen valvontamekanismiin loisi niille vääränlaisia kannustimia. Niiden valvontaviranomaiset voisivat erityisesti alkaa kohdella helläkätisemmin omalla lainkäyttöalueellaan olevia pankkeja, koska kyseisten viranomaisten ei tarvitsisi kantaa pankkien kaatumiseen liittyvää taloudellista riskiä kokonaan. Sen vuoksi yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin olisi kuuluttava ainoastaan yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvat jäsenvaltiot, jotta varmistettaisiin rinnakkaisuus valvontamekanismin kanssa. Jäsenvaltioiden liittyessä yhteiseen valvontamekanismiin ne tulisivat

¹⁴ Neuvoston asetus (EU) N:o .../..., annettu, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille.

automaattisesti myös yhteisen kriisinratkaisumekanismin piiriin. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin odotetaan viime kädessä ulottuvan koskemaan koko sisämarkkinoita.

- (11) Yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto', on olennainen osa, jota ilman yhteinen kriisinratkaisumekanismi ei voisi toimia kunnolla. Keskenään erilaiset kansalliset rahoitusjärjestelmät väärentäisivät yhdenmukaisten pankkialan kriisinratkaisusääntöjen soveltamisen sisämarkkinoilla. Kriisinratkaisurahaston avulla olisi varmistettava hallintokäytäntöjen yhdenmukaisuus kriisinratkaisun rahoituksessa ja vältettävä se, että toisistaan poikkeavat kansalliset käytännöt luovat esteitä perusvapauksien käytölle tai vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla. Pankkien olisi rahoitettava kriisinratkaisurahasto suoraan, ja rahaston varat olisi yhdistettävä unionin tasolla, jotta kriisinratkaisuresurssit voitaisiin jakaa puolueettomasti jäsenvaltioiden kesken. Näin voitaisiin lujittaa rahoitusvakautta ja heikentää kytköstä yksittäisten jäsenvaltioiden julkisen talouden rahoitusaseman ja kyseisissä jäsenvaltioissa toimivien pankkien ja yritysten rahoituskustannusten välillä.
- (12) Näin ollen on tarpeen toteuttaa toimenpiteet, joilla luodaan yhteinen kriisinratkaisumekanismi kaikkia yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita varten, jotta voidaan helpottaa sisämarkkinoiden moitteetonta ja vakaata toimintaa.
- (13) Ainoa keino varmistaa, että yhteinen unionin kriisinratkaisuviranomainen soveltaa direktiivissä [] vahvistettuja pankkialan kriisinratkaisusääntöjä osallistuvissa jäsenvaltioissa keskitetyllä tavalla, on soveltaa kriisinratkaisumekanismin käyttöönottoa ja toimintaa koskevia sääntöjä suoraan kyseisissä jäsenvaltioissa, jotta vältetään erilaiset tulkinnat eri jäsenvaltioissa. Tämän pitäisi hyödyttää koko sisämarkkinoita, koska se auttaa varmistamaan terveen kilpailun ja ehkäisemään perusvapauksien käytön esteitä paitsi osallistuvissa jäsenvaltioissa myös koko sisämarkkinoilla.
- (14) Yhteisen kriisinratkaisumekanismin olisi neuvoston asetuksen (EU) N:o.../... soveltamisalaa vastaavasti käsitettävä kaikki osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset. Jotta sisämarkkinoilla ei esiintyisi epäsymmetrioita kaatumassa olevien laitosten eikä velkojien kohtelussa, yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa olisi voitava myös toteuttaa suoraan minkä tahansa osallistuvassa jäsenvaltiossa olevan luottolaitoksen kriisinratkaisu. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi olisi ulotettava koskemaan emoyrityksiä, sijoituspalveluyrityksiä ja rahoituslaitoksia, jotka kuuluvat EKP:n harjoittaman konsolidoidun valvonnan piiriin. Vaikka EKP ei valvo näitä laitoksia yksittäisesti, se on ainoa valvoja, jolla on kokonaiskäsitys riskistä, joka kohdistuu konserniin ja välillisesti myös sen yksittäisiin jäseniin. Jos yhteisöt, jotka kuuluvat EKP:n harjoittaman konsolidoidun valvonnan piiriin, jätettäisiin yhteisen kriisinratkaisumekanismin ulkopuolelle, olisi mahdotonta suunnitella pankkikonsernien kriisinratkaisua ja vahvistaa konsernien kriisinratkaisustrategiaa, minkä vuoksi kaikki kriisinratkaisupäätökset olisivat huomattavasti tehottomampia.
- (15) Yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa päätökset olisi tehtävä tarkoituksenmukaisimmalla tasolla.
- (16) EKP:llä on yhteisessä valvontamekanismissa toimivana valvojana parhaat edellytykset arvioida, onko luottolaitos tosiasiallisesti tai todennäköisesti kaatumassa ja onko kohtuullista odottaa, että sen kaatuminen voidaan estää kohtuullisessa ajassa vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin tai valvontaviranomaisten toimilla. Saatuaan

asiasta EKP:n ilmoituksen kriisinratkaisuneuvoston olisi annettava komissiolle suositus. Eri etujen tasapainottamiseksi komission olisi päätettävä laitoksen asettamisesta kriisinratkaisuun sekä selkeästä ja yksityiskohtaisesta kriisinratkaisukehyksestä, jossa vahvistettaisiin kriisinratkaisutoimet, jotka kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa. Kriisinratkaisuneuvoston olisi tämän kehyksen rajoissa päätettävä kriisinratkaisujärjestelmästä ja ohjeistettava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käytössä, joka toteutetaan kansallisella tasolla.

- (17) Kriisinratkaisuneuvostolle olisi annettava valtuudet tehdä päätöksiä erityisesti kriisinratkaisun suunnittelun, purkamismahdollisuuden arvioinnin, purkamismahdollisuuden esteiden poistamisen ja kriisinratkaisutoimien valmistelun yhteydessä. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi avustettava kriisinratkaisuneuvostoa kriisinratkaisun suunnittelussa ja kriisinratkaisupäätösten valmistelussa. Koska kriisinratkaisuvaltuuksien käyttöön liittyy kansallisen lainsäädännön soveltamista, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi vastattava kriisinratkaisupäätösten täytäntöönpanosta.
- (18) Sisämarkkinoiden moitteettomaan toiminnan kannalta on tärkeää, että samoja sääntöjä sovelletaan kaikkiin kriisinratkaisutoimiin riippumatta siitä, toteuttavatko niitä kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset direktiivin [] nojalla vai toteutetaanko niitä yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa. Komissio arvioi kyseiset toimenpiteet SEUT-sopimuksen 107 artiklan nojalla. Jos kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin ei sisälly SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, komission olisi arvioitava toimenpiteet analogisesti SEUT-sopimuksen 107 artiklaan nähden tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi sisämarkkinoilla. Jos SEUT-sopimuksen 108 artiklan mukainen ilmoitus ei ole tarpeen, koska kriisinratkaisuneuvoston ehdottamaan kriisinratkaisurahaston käyttöön ei sisälly SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea, komission olisi arvioidessaan ehdotettua kriisinratkaisurahaston käyttöä sovellettava asiaa koskevia SEUT-sopimuksen 107 artiklan mukaisia valtiontukisääntöjä analogisesti, jotta varmistettaisiin sisämarkkinoiden eheys osallistuvien ja osallistumattomien jäsenvaltioiden välillä. Kriisinratkaisuneuvosto ei saisi päättää kriisinratkaisujärjestelmästä ennen kuin komissio on varmistanut analogisesti valtiontukisääntöihin nähden, että kriisinratkaisurahaston käytössä noudatetaan samoja sääntöjä kuin silloin, kun asiaan puututaan kansallisilla rahoitusjärjestelyillä.
- (19) Jotta päätöksentekomenettely olisi kriisinratkaisussa nopeaa ja tehokasta, kriisinratkaisuneuvoston olisi oltava erityinen unionin virasto, jolla on sen erityistehtäviä vastaavat rakenne ja joka poikkeaa kaikkien muiden unionin virastojen mallista. Sen kokoonpanossa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kaikki edut, jotka ovat merkityksellisiä kriisinratkaisumenettelyissä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi toimittava johdon istunnoissa ja täysistunnoissa. Johdon istunnossa siihen olisi kuuluttava pääjohtaja, varapääjohtaja sekä komission ja EKP:n edustajat. Ottaen huomioon kriisinratkaisuneuvoston tehtävät neuvoston olisi nimitettävä pääjohtaja ja varapääjohtaja komission ehdotuksesta kuultuaan ensin Euroopan parlamenttia. Kun kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto keskustelee yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin tai konsernin kriisinratkaisusta, sen olisi kutsuttava päätöksentekomenettelyyn mukaan myös asianomaisen jäsenvaltion nimeämä jäsen, joka edustaa sen kansallista kriisinratkaisuviranomaista. Kun kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto keskustelee rajojen yli toimivasta konsernista, sen päätöksentekomenettelyyn olisi kutsuttava mukaan myös kotijäsenvaltion ja kaikkien

vastaanottavien jäsenvaltioiden nimeämät jäsenet, jotka edustavat asianomaisia kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia. Kotijäsenvaltion viranomaisilla ja vastaanottavien jäsenvaltioiden viranomaisilla olisi kuitenkin oltava tasapainoinen vaikutus päätökseen, minkä vuoksi vastaanottavien jäsenvaltioiden viranomaisilla olisi oltava yksi yhteinen ääni. Kriisiratkaisuneuvoston kokouksiin voidaan kutsua myös tarkkailijoita, muun muassa Euroopan vakausmekanismin ja euroryhmän edustaja.

- (20) Ottaen huomioon kriisinratkaisuneuvoston tehtävät ja kriisinratkaisutavoitteet, joihin kuuluu julkisten varojen suojeleminen, kriisinratkaisuneuvoston toiminta olisi rahoitettava osallistuvissa jäsenvaltioissa olevien laitosten rahoitusosuuksilla.
- (21) Kriisinratkaisuneuvoston ja tarvittaessa komission olisi korvattava direktiivillä [] nimetyt kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset kaikissa kysymyksissä, jotka liittyvät kriisinratkaisun päätöksentekomenettelyyn. Direktiivillä [] nimettyjen kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi hoidettava edelleen sellaisia tehtäviä, jotka liittyvät kriisinratkaisuneuvoston hyväksymien kriisinratkaisujärjestelmien täytäntöönpanoon. Avoimuuden ja demokraattisen valvonnan varmistamiseksi sekä unionin toimielinten oikeuksien suojaamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi oltava vastuuvollinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista tämän asetuksen perusteella tehtävistä päätöksistä. Samoista avoimuuteen ja demokraattiseen valvontaan liittyvistä syistä kansallisilla parlamenteilla olisi oltava tietyt oikeudet saada tietoja kriisinratkaisuneuvoston toiminnasta ja käydä sen kanssa vuoropuhelua.
- (22) Niitä tilanteita varten, joissa direktiivissä [] annetaan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuus soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita tai poikkeuksia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisvaatimukseen, olisi säädettävä menettelystä, jolla kriisinratkaisuneuvosto antaa luvan yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamiseen.
- (23) Jotta varmistettaisiin yhdenmukainen lähestymistapa laitosten ja konsernien osalta, kriisinratkaisuneuvostolle olisi annettava valtuudet laatia kriisinratkaisusuunnitelmat laitoksia ja konserneja varten. Kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioitava laitosten ja konsernien purkamismahdollisuudet ja toteutettava toimenpiteet, joiden tavoitteena on poistaa mahdolliset purkamismahdollisuuden esteet. Yhdenmukaisuuden ja kyseisten laitosten purkamismahdollisuuden varmistamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi vaadittava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet, joiden tavoitteena on poistaa purkamismahdollisuuden esteet.
- (24) Kriisinratkaisun suunnittelu on keskeinen osa tehokasta kriisinratkaisua. Sen vuoksi kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava valtuudet vaatia laitosten tai konsernien rakenteen tai organisaation muuttamista, jotta voitaisiin poistaa kriisinratkaisuvälineiden käyttöä haittaavat käytännön esteet ja varmistaa kyseisten yhteisöjen purkamismahdollisuus. Koska kaikki laitokset voivat olla järjestelmän kannalta merkittäviä, rahoitusvakauden säilyttämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että viranomaisilla on mahdollisuus toteuttaa minkä tahansa laitoksen kriisinratkaisu. Perusoikeuskirjan 16 artiklassa tarkoitetun elinkeinovapauden kunnioittamiseksi kriisinratkaisuneuvoston harkintavalta olisi rajoitettava siihen mikä on tarpeen, jotta laitoksen rakenne ja toiminnot voidaan yksinkertaistaa ainoastaan sen purkamismahdollisuuden parantamiseksi. Lisäksi kaikkien tällaisiin tarkoituksiin määrättävien toimenpiteiden olisi oltava unionin lainsäädännön mukaisia. Toimenpiteet eivät saisi olla suoraan eivätkä välillisesti kansallisuuden perusteella syrjiviä, ja niiden perusteena olisi oltava erittäin tärkeä yleinen etu rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Jotta toimi olisi toteutettu yleisen edun vuoksi,

kriisintarkaisuneuvoston olisi yleisen edun nimissä toimiessaan voitava saavuttaa kriisintarkaisutavoitteet kohtaamatta kriisintarkaisuvälineiden tai saamiensa valtuuksien käyttöä haittaavia esteitä. Toimi ei myöskään saisi ylittää sitä, mikä on vähintään tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (25) Yhteistä kriisintarkaisumekanismeja rakennettaessa olisi tukeuduttava direktiivin [] ja yhteisen valvontamekanismin kehyksiin. Sen vuoksi kriisintarkaisuneuvostolle olisi annettava valtuudet puuttua varhaisessa vaiheessa asiaan, kun laitoksen taloudellinen tilanne tai vakavaraisuus on heikkenemässä. Tiedoilla, jotka kriisintarkaisuneuvosto saa kansallisilta kriisintarkaisuviranomaisilta tai EKP:ltä tässä vaiheessa, on suuri merkitys sen päättäessä toimista, jotka se voi toteuttaa valmistellakseen kyseisen laitoksen kriisintarkaisua.
- (26) Sen varmistamiseksi, että kriisintarkaisutoimi voidaan toteuttaa nopeasti sen käydessä tarpeelliseksi, kriisintarkaisuneuvoston olisi tiiviisti seurattava yhteistyössä asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen tai EKP:n kanssa, mikä on kyseisten laitosten tilanne ja noudattavatko ne niitä varten toteutettuja varhaisen asiaan puuttumisen toimenpiteitä.
- (27) Kriisintarkaisuprosessi olisi pantava täytäntöön lyhyen ajan kuluessa, jotta rahoitusmarkkinoille ja taloudelle koituisi mahdollisimman vähän häiriötä. Komission olisi voitava saada koko kriisintarkaisumenettelyn aikana kaikki tiedot, joita se katsoo tarvitsevansa voidakseen tehdä tietoihin perustuvan päätöksen kriisintarkaisuprosessissa. Jos komissio päättää asettaa laitoksen kriisintarkaisuun, kriisintarkaisuneuvoston olisi viipymättä hyväksyttävä kriisintarkaisujärjestelmä, jossa vahvistetaan käytettävien kriisintarkaisuvälineiden ja -valtuuksien yksityiskohdat sekä mahdollisten rahoitusjärjestelyjen käyttö.
- (28) Kaatumassa olevan laitoksen selvittäminen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä saattaisi vaarantaa rahoitusvakauden, keskeyttää olennaisten palvelujen tarjonnan ja vaikuttaa tallettajien suojaan. Tällöin kriisintarkaisuvälineiden käyttö on yleisen edun mukaista. Sen vuoksi kriisintarkaisun tavoitteena olisi oltava olennaisten rahoituspalvelujen jatkuvuuden varmistaminen, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttäminen, moraalikadon vähentäminen huolehtimalla siitä, että kaatumassa olevat laitokset turvautuvat mahdollisimman vähän julkiseen rahoitustukeen, sekä tallettajien suojaaminen.
- (29) Maksukyvyttömän laitoksen likvidointia tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä olisi kuitenkin harkittava aina ennen kuin tehdään päätös laitoksen toiminnan jatkamisesta. Maksukyvyttömyyttä laitosta olisi rahoitusvakauden vuoksi pidettävä toiminnassa mahdollisimman pitkälle yksityisin varoin. Tähän voidaan päästä myymällä laitos yksityisen sektorin ostajalle tai sulauttamalla se tällaiseen ostajaan tai kirjaamalla laitoksen velat alas tai muuntamalla velka omaksi pääomaksi pääomapolun vahvistamiseksi.
- (30) Käyttäessään kriisintarkaisuvaltuuksia komission ja kriisintarkaisuneuvoston olisi varmistettava, että osakkeenomistajat ja velkojat kantavat asianmukaisen osuuden tappioista, että johto vaihdetaan, että laitoksen kriisintarkaisun kustannukset karsitaan mahdollisimman vähiin ja että maksukyvyttömän laitoksen kaikkia samanarvoisia velkojia kohdellaan yhtäläisesti.
- (31) Osakkeenomistajien ja velkojien oikeuksien rajoitusten olisi oltava sopuosinnussa perusoikeuskirjan 52 artiklan kanssa. Sen vuoksi kriisintarkaisuvälineitä olisi käytettävä vain sellaisiin laitoksiin, jotka ovat kaatumassa tai todennäköisesti kaatuvat,

ja ainoastaan silloin, kun tämä on välttämätöntä rahoitusvakaustavoitteen vuoksi yleisen edun nimissä. Kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä erityisesti silloin, kun laitosta ei voida likvidoida tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, koska tämä vaarantaisi rahoitusjärjestelmän vakauden ja koska kriisinratkaisutoimet ovat välttämättömiä järjestelmän kannalta tärkeiden toimintojen nopean siirron ja jatkamisen varmistamiseksi, sekä silloin, kun ei ole kohtuullista odottaa vaihtoehtoisia yksityisen sektorin ratkaisuja, kuten nykyisiltä osakkeenomistajilta tai kolmannelta osapuolelta saatavaa pääoman korotusta, joka riittäisi palauttamaan laitoksen täyden elinkelpoisuuden.

- (32) Puuttuminen omistusoikeuteen ei saisi olla suhteetonta. Näin ollen kyseeseen tulevat osakkeenomistajat ja velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu ajankohtana, jona kriisinratkaisupäätös tehtiin. Siinä tapauksessa, että osa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista siirtyy yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoidoyhtiölle, jäljelle jäävä osa kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta olisi likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien suojelemiseksi likvidaatiomenettelyssä niillä olisi oltava oikeus saada suorituksina saatavistaan vähintään se, minkä ne arvion mukaan olisivat saaneet, jos koko laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (33) Jotta voitaisiin suojata osakkeenomistajien ja velkojien oikeus saada vähintään se, minkä ne saisivat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, olisi vahvistettava selkeät velvoitteet laitoksen varojen ja velkojen arvostusta varten ja varattava riittävästi aikaa sellaisen kohtelun asianmukaiseen arviointiin, jonka osakkeenomistajat ja velkojat olisivat saaneet, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Arvostaminen olisi voitava aloittaa jo toimenpiteiden varhaisessa vaiheessa. Ennen kriisinratkaisutoimiin ryhtymistä olisi arvioitava laitoksen varojen ja velkojen arvo sekä kohtelu, jonka osakkeenomistaja ja velkojat saisivat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (34) On tärkeää, että tappiot kirjataan laitoksen jouduttua vaikeuksiin. Kaatumassa olevien laitosten varojen ja velkojen arvostuksessa olisi käytettävä ohjaavana periaatteena niiden markkina-arvoa hetkellä, jolloin kriisinratkaisuvälineet otetaan käyttöön, sikäli kuin markkinat toimivat asianmukaisesti. Kun markkinoiden toiminta on selvästi häiriintynyt, arvostuksessa voidaan käyttää varojen ja velkojen asianmukaisesti perusteltua pitkän aikavälin taloudellista arvoa. Kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava asian kiireellisyyden vuoksi mahdollisuus tehdä kaatumassa olevan laitoksen varojen ja velkojen nopea tilapäinen arvostus, jonka olisi oltava voimassa riippumattoman arvostuksen suorittamiseen saakka.
- (35) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuprosessi säilyy puolueettomana ja luotettavana, on tarpeen vahvistaa, missä järjestyksessä velkojien vakuudettomat saamiset kriisinratkaisuun asetetulta laitokselta olisi kirjattava alas tai muunnettava. Jotta voitaisiin rajoittaa sitä riskiä, että velkojille aiheutuu suurempia tappioita kuin jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, vahvistettavaa järjestystä olisi sovellettava sekä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä että kriisinratkaisuun liittyvässä alaskirjaus- tai muuntamisprosessissa. Tämä helpottaisi myös velan hinnoittelua.
- (36) Komission olisi kulloisenkin tapauksen olosuhteiden mukaisesti vahvistettava kehys kriisinratkaisutoimia varten, ja sillä olisi oltava mahdollisuus määrätä käyttöön kaikki tarvittavat kriisinratkaisuvälineet. Kriisinratkaisuneuvoston olisi päätettävä

yksityiskohtaisesta kriisinratkaisujärjestelmästä tämän selkeän ja tarkan kehyksen rajoissa. Käytettävissä oleviin kriisinratkaisuvälineisiin olisi kuuluttava liiketoiminnan myynti, omaisuudenhoitoyhtiön käyttö, velkakirjojen arvon alaskirjaus ja varojen erottelu, joista säädetään myös direktiivissä []. Kehyksen avulla olisi myös voitava arvioida, täyttyvätkö pääomainstrumenttien alaskirjauksen ja muuntamisen edellytykset.

- (37) Liiketoiminnan myynnin olisi annettava mahdollisuus myydä laitos tai osia sen liiketoiminnasta yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta.
- (38) Varojen erottelun avulla viranomaisten olisi voitava siirtää muita heikommin tuottavat tai arvoltaan alentuneet omaisuuserät erilliseen yhtiöön. Tätä välinettä tulisi käyttää ainoastaan muiden välineiden kanssa, jotta estetään kaatumassa olevan laitoksen aiheeton kilpailuetu.
- (39) Tehokkaassa kriisinratkaisujärjestelyssä olisi minimoitava kaatumassa olevan laitoksen kriisinratkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Lisäksi sillä olisi varmistettava, että jopa suurten ja järjestelmän kannalta merkittävien laitosten kriisinratkaisu voidaan toteuttaa vaarantamatta rahoitusvakautta. Tämä tavoite saavutetaan velkakirjojen arvon alaskirjauksella, jolla varmistetaan, että yhteisön osakkeenomistajat ja velkojat kärsivät asianmukaiset tappiot ja kantavat asianmukaisen osan näistä kustannuksista. Tätä varten kriisinratkaisukehykseen olisi sisällytettävä lakisääteiset valtuudet velkojen alaskirjaamiseen muita kriisinratkaisuvälineitä täydentävänä vaihtoehtona, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä on suositellut.
- (40) Jotta tappiot voitaisiin jakaa erilaisissa olosuhteissa riittävän joustavasti velkojien kesken, on asianmukaista, että velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan käyttää sekä silloin, kun tavoitteena on toteuttaa kaatumassa olevan laitoksen kriisinratkaisu pitäen laitos toiminnassa ja laitoksen elinkelpoisuuden palauttaminen on realistinen tavoite, että silloin, kun järjestelmän kannalta tärkeät palvelut siirretään omaisuudenhoitoyhtiöön ja laitoksen jäljelle jäävä osa lakkaa toimimasta ja likvidoidaan.
- (41) Kun velkakirjojen arvon alaskirjausta käytetään kaatumassa olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, jotta laitos pystyisi jatkamaan toimintaansa, velkakirjojen arvon alaskirjauksen avulla tapahtuvaan kriisinratkaisuun olisi aina liitettävä johdon vaihto sekä laitoksen ja sen toimintojen uudelleenjärjestely, joilla puututtaisiin laitoksen ongelmien syihin. Uudelleenjärjestely olisi toteutettava panemalla täytäntöön liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma.
- (42) Velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole aiheellista käyttää saamisiin niiltä osin kuin niiden vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys tai ne ovat muulla tavoin vakuudellisia. Jotta velkakirjojen arvon alaskirjaus toimisi ja saavuttaisi tavoitteensa, sitä olisi kuitenkin voitava käyttää mahdollisimman monenlaisiin kaatumassa olevan laitoksen vakuudettomiin velkoihin. Toisaalta on asianmukaista rajata tietynlaiset vakuudettomat velat alaskirjauksen ulkopuolelle. Oikeusjärjestyksen perusteiden ja tehokkaan kriisinratkaisun vuoksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetulla Euroopan

parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/19/EY¹⁵ suojattuihin talletuksiin, kaatumassa olevan laitoksen henkilöstön saamiin tai kaupallisiin saamiin, jotka liittyvät laitoksen päivittäisessä toiminnassa välttämättömiin hyödykkeisiin ja palveluihin.

- (43) Velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi käyttää talletajiin, joiden talletukset on suojattu talletussuojajärjestelmällä. Talletussuojajärjestelmä osallistuu kuitenkin kriisinratkaisuprosessin rahoitukseen siltä osin kuin siitä olisi jouduttu hyvittämään tallettajia. Velkakirjojen arvon alaskirjausvaltuuksien käyttö varmistaisi sen, että talletukset ovat jatkuvasti tallettajien saatavilla, mikä on pääasiallinen syy siihen, että talletussuojajärjestelmät on otettu käyttöön. Jos talletussuojajärjestelmien osallistumista ei otettaisi näissä tapauksissa huomioon, tämä tarjoaisi perusteettoman edun suhteessa muihin velkoihin, joihin sovellettaisiin kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksia.
- (44) Jotta taakan jakaminen osakkeenomistajille ja etuoikeudettomille velkojille voitaisiin toteuttaa valtiontukisääntöjen mukaisesti, velkakirjojen arvon alaskirjausta olisi voitava käyttää yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa analogisesti tämän asetuksen voimaantulosta alkaen.
- (45) Jotta vältettäisiin se, että laitokset strukturoivat velkansa alaskirjausvälineen tuloksekkuutta heikentävällä tavalla, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava päättää, että laitoksilla on jatkuvasti kokonaisuus, joka koostuu omista varoista, etuoikeudeltaan huonommasta velasta ja etuoikeutetuista veloista, joihin voidaan soveltaa velkakirjojen arvon alaskirjausta, ja joka ilmaistaan prosentteina laitoksen kaikista veloista ja jota ei lueta omiksi varoiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013¹⁶ ja 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU¹⁷ tarkoitetulla tavalla.
- (46) Olisi valittava paras kriisinratkaisumenetelmä tapauksen olosuhteiden mukaisesti, ja tätä varten olisi kaikkien direktiivissä [] säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden oltava käytettävissä.
- (47) Direktiivissä [] pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet on annettu kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, koska pääomainstrumenttien alaskirjauksen ja muuntamisen edellytykset voivat olla olemassa samanaikaisesti kuin kriisinratkaisun edellytykset, jolloin on arvioitava, riittääkö pelkkä pääomainstrumenttien alaskirjaus ja muuntaminen palauttamaan kyseisen yhteisön taloudellisen vakauden vai tarvitaanko myös kriisinratkaisutoimea. Jälkimmäistä pääsääntöisesti käytetään kriisinratkaisun yhteydessä. Komission olisi korvattava kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset myös tässä tehtävässä, minkä vuoksi sille olisi annettava valtuudet arvioida, täytyvätkö pääomainstrumenttien alaskirjauksen ja muuntamisen edellytykset, sekä valtuudet päättää yhteisön asettamisesta kriisinratkaisuun, jos myös kriisinratkaisun vaatimukset täyttyvät.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä, EUVL L 135, 31.5.1994, s. 5–14.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta, EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta, EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

- (48) Kriisinratkaisutoimen tehokkuus ja yhdenmukaisuus olisi varmistettava kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa. Tätä varten kriisinratkaisuneuvostolle olisi poikkeustapauksissa ja silloin, kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei ole pannut kriisinratkaisuneuvoston päätöstä lainkaan tai riittävästi täytäntöön, annettava valtuudet siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tietyt oikeudet, varat tai velat toiselle henkilölle tai vaatia sellaisten velkainstrumenttien muuntamista, joihin sisältyy sopimusehto niiden muuntamisesta tietyissä olosuhteissa. Olisi suljettava pois kaikki kansallisten viranomaisten toimet, jotka rajoittaisivat kriisinratkaisuneuvoston valtuuksien tai tehtävien käyttöä tai vaikuttaisivat siihen.
- (49) Yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehostamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi kaikissa olosuhteissa tehtävä tiivistä yhteistyötä Euroopan pankkiviranomaisen kanssa. Tarvittaessa sen olisi tehtävä yhteistyötä myös Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja Euroopan järjestelmäriskikomitean sekä muiden viranomaisten kanssa, jotka kuuluvat Euroopan finanssivalvojen järjestelmään. Lisäksi kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä EKP:n ja muiden viranomaisten kanssa, joilla on valtuudet valvoa luottolaitoksia yhteisen valvontamekanismin puitteissa, erityisesti, kun on kyse EKP:n harjoittaman konsolidoidun valvonnan alaisista konserneista. Voidakseen hoitaa kaatumassa olevien pankkien kriisinratkaisuprosessin tehokkaasti kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä yhteistyötä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kaikissa kriisinratkaisuprosessin vaiheissa. Viimeksi mainittujen viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä tarvitaan paitsi kriisinratkaisuneuvoston tekemien kriisinratkaisupäätösten täytäntöönpanoon myös ennen kriisinratkaisupäätösten tekoa, kriisinratkaisun suunniteluvaiheessa tai varhaisen asiaan puuttumisen vaiheessa.
- (50) Koska kriisinratkaisuneuvosto tekee kriisinratkaisupäätökset osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten sijasta, sen olisi toimittava niiden sijasta myös osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa tehtävässä yhteistyössä silloin, kun on kyse kriisinratkaisutehtävistä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi erityisesti edustettava kaikkia osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisia kriisinratkaisukollegioissa, joissa on mukana myös osallistumattomien jäsenvaltioiden viranomaisia.
- (51) Koska monet laitokset eivät toimi pelkästään unionissa vaan harjoittavat myös kansainvälistä toimintaa, tehokkaassa kriisinratkaisumekanismissa olisi vahvistettava periaatteet kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten kanssa käytävää yhteistyötä varten. Kolmansien maiden viranomaisia olisi tuettava direktiivin [] 88 artiklalla vahvistetun oikeudellisen kehyksen mukaisesti. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisen olisi oltava ainoa viranomainen, jolla on valtuudet toteuttaa osallistuvissa jäsenvaltioissa toimivien, kaatumassa olevien pankkien kriisinratkaisu, ja sille olisi myös annettava yksinomaiset valtuudet tehdä ei-sitovia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden viranomaisten kanssa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten puolesta.
- (52) Kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava asianmukaiset tutkintavaltuudet, jotta se voisi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti. Sillä olisi oltava mahdollisuus vaatia kaikki tarvittavat tiedot suoraan tai kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä sekä suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia, tarvittaessa yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Kriisinratkaisuneuvoston olisi kriisinratkaisun yhteydessä voitava suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia, jotta se voisi seurata tehokkaasti kansallisten viranomaisten suorittamaa täytäntöönpanoa ja jotta voitaisiin

varmistaa, että komissio ja kriisinratkaisuneuvosto tekevät päätöksensä täysin tarkkojen tietojen perusteella.

- (53) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuneuvostolla on oikeus saada kaikki merkitykselliset tiedot, työntekijöillä ei saisi olla mahdollisuutta vedota salassapitosääntöihin estääkseen tietojen antamisen kriisinratkaisuneuvostolle.
- (54) Jotta voitaisiin varmistaa kriisinratkaisumekanismiin puitteissa tehtävien päätösten noudattaminen, rikkomisista olisi määrättävä oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia. Kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava oikeus ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia määräämään sakkoja tai uhkasakkoja yrityksille, jotka eivät noudata kriisinratkaisuneuvoston päätöksissä asetettuja velvoitteita. Yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien täytäntöönpanokäytäntöjen varmistamiseksi kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava oikeus antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille osoitettuja ohjeita, jotka koskevat sakkojen ja uhkasakkojen käyttöä.
- (55) Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen rikkoo yhteisen kriisinratkaisumekanismiin sääntöjä siten, ettei se käytä sille kansallisen lainsäädännön nojalla annettuja valtuuksia panna kriisinratkaisuneuvoston antama ohje täytäntöön, kyseinen jäsenvaltio voi sovellettavan oikeuskäytännön mukaisesti olla velvollinen korvaamaan vahingot, joita aiheutuu henkilöille, tapauksen mukaan myös kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle tai konsernille, tai kyseisen yhteisön tai konsernin minkä tahansa osan velkojille missä tahansa jäsenvaltiossa.
- (56) Olisi vahvistettava asianmukaiset säännöt kriisinratkaisuneuvoston talousarviosta, talousarvion laadinnasta, talousarvion laadintaa ja toteutusta koskevien sisäisten sääntöjen antamisesta sekä sisäisestä ja ulkoisesta tilintarkastusta.
- (57) On tilanteita, joissa käytettävien kriisinratkaisuvälineiden tehokkuus voi riippua laitoksen tai omaisuudenhoidoyhtiön lyhytaikaisen rahoituksen saatavuudesta, takauksien tarjoamisesta mahdollisille ostajille tai pääoman hankkimisesta omaisuudenhoidoyhtiölle. Sen vuoksi on tärkeää perustaa rahasto, jotta julkisia varoja ei tarvitsisi käyttää tällaisiin tarkoituksiin.
- (58) Olisi varmistettava, että rahastoa voidaan täysimittaisesti käyttää kaatumassa olevien laitosten kriisinratkaisuun. Sen vuoksi sitä ei saisi käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Lisäksi rahastoa olisi käytettävä ainoastaan sovellettavien kriisinratkaisutavoitteiden ja -periaatteiden mukaisesti. Näin ollen kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat ja velkojat vastaavat ensisijaisesti kriisinratkaisuvälineiden käytön yhteydessä syntyvistä tappioista, kustannuksista ja muista menoista. Vasta siinä tapauksessa, että osakkeenomistajien ja velkojien resurssit käytetään loppuun, rahasto vastaisi kriisinratkaisuvälineiden yhteydessä syntyvistä tappioista, kustannuksista ja muista menoista.
- (59) Sääntönä olisi oltava, että rahoitusosalta kerätään maksuosuuksia ennen kriisinratkaisutoimia ja tällaisista toimista riippumatta. Jos ennakkorahoitus ei riitä kattamaan rahaston käytöstä aiheutuvia tappioita tai kustannuksia, olisi kerättävä lisävaroja kattamaan lisäkustannukset tai -tappiot. Lisäksi rahaston olisi voitava sopia lainojen ottamisesta tai muunlaisen tuen saamisesta rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta, jos rahaston käytettävissä olevat varat eivät riitä kattamaan

sen käytöstä aiheutuvia tappioita, kustannuksia ja muita menoja eivätkä ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet ole välittömästi käytettävissä.

- (60) Jotta varat saavuttaisivat kriittisen massan ja jotta voitaisiin välttää myötäsykliset vaikutukset, joita syntyisi, jos rahaston olisi tukeuduttava yksinomaan jälkikäteen suoritaviin rahoitusosuuksiin järjestelmäkriisin vallitessa, rahaston etukäteen käytettävissä olevien varojen määrässä olisi saavutettava tietty tavoitetaso.
- (61) Olisi vahvistettava sopiva määräaika rahaston rahoituksen tavoitetason saavuttamiselle. Kriisinhallitusneuvoston olisi kuitenkin voitava mukauttaa rahoitusosuuksien keräämisaikaa, jotta voitaisiin ottaa huomioon rahastosta suoritettavat huomattavat maksut.
- (62) Jos osallistuvat jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön kansallisia kriisinhallituksen rahoitusjärjestelyjä, niiden olisi voitava säätää, että kansallisten kriisinhallituksen rahoitusjärjestelyjen käytettävissä olevia varoja, jotka on kerätty laitoksilta aiemmin etukäteen suoritettavina rahoitusosuuksina, käytetään korvaamaan laitoksille etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia, jotka niiden olisi maksettava rahastoon. Tällainen hyvitys ei saisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/18/EY¹⁸ mukaisiin jäsenvaltioiden velvoitteisiin.
- (63) Jotta voitaisiin varmistaa rahoitusosuuksien oikeudenmukainen laskeminen ja tarjota kannustimia toimia pienemmällä riskillä, rahastoon maksettavissa rahoitusosuuksissa olisi otettava huomioon luottolaitoksiin liittyvän riskin suuruus.
- (64) Jotta voitaisiin varmistaa kriisinhallituskustannusten asianmukainen jakautuminen talletussuojajärjestelmien ja rahaston kesken, talletussuojajärjestelmä, johon kriisinhallituksen kohteena oleva laitos on liittynyt, voisi vastata enintään suojattujen talletusten määrään saakka niiden tappioiden määrästä, jotka sille olisi koitunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (65) Rahastossa olevien varojen arvon suojaamiseksi kyseiset määrät olisi sijoitettava riittävän turvallisiin, monipuolisiin ja likvideihin varoihin.
- (66) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan rahastoon maksettavien rahoitusosuuksien laji ja seikat, joiden osalta niitä on maksettava, sekä rahoitusosuuksien määrän lasku- ja maksutapa; rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointisäännöt ja muut säännöt, joiden tarkoituksena on varmistaa, että rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan; rahoitusosuusjärjestelmä laitoksille, jotka ovat saaneet toimiluvan sen jälkeen, kun rahasto on saavuttanut tavoitetasonsa; rahoitusosuuksien ajallisen jaksottamisen perusteet; olosuhteet, joissa rahoitusosuuksien maksamista voidaan aikaistaa; vuotuisten rahoitusosuuksien vahvistamisperusteet; toimenpiteet, joilla vahvistetaan olosuhteet ja yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan laitos voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain etukäteen suoritettavista rahoitusosuuksista, ja toimenpiteet, joilla vahvistetaan olosuhteet ja yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan laitos voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain jälkikäteen suoritettavista rahoitusosuuksista.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/18/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, arvopaperien viralliselle pörssilistalle ottamisen yhteydessä julkistettavan listalleottoesitteen laatimista, tarkastusta ja levittämistä koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 80/390/ETY muuttamisesta, EYVL L 135, 31.5.1994, s. 1.

- (67) Kriisinvirkauttamisneuvoston työn luottamuksellisuuden säilyttämiseksi kriisinvirkauttamisneuvoston jäsenten, sen henkilöstön ja kriisinvirkauttamistehtäviä hoitavan, osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa vaihdetun tai niiden lähettämän henkilöstön olisi noudatettava vahvistettuja salassapitovaatimuksia myös tehtäviensä päättymisen jälkeen. Jotta kriisinvirkauttamisneuvosto voisi hoitaa sille annetut tehtävät, sille olisi annettava lupa vaihtaa tietyin edellytyksin tietoja kansallisten tai unionin viranomaisista ja elinten kanssa.
- (68) Sen varmistamiseksi, että kriisinvirkauttamisneuvosto on edustettuna Euroopan finanssivirkauttamisen järjestelmässä, asetusta (EU) N:o 1093/2010 olisi muutettava siten, että siinä vahvistettu toimivaltuutettujen viranomaisista määrittely käsittää myös kriisinvirkauttamisneuvoston. Kriisinvirkauttamisneuvoston sisällyttäminen toimivaltuutettuihin viranomaisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010 nojalla vastaa EPV:lle kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla annettuja tehtäviä myötävaikuttaa ja osallistua aktiivisesti tervehdyttämis- ja kriisinvirkauttamisuunnitelmien kehittämiseen ja yhteensovittamiseen ja pyrkiä helpottamaan kaatumassa olevien laitosten ja erityisesti rajojen yli toimivien konsernien kriisinvirkauttamista.
- (69) Kunnes kriisinvirkauttamisneuvosto on täysin toimintakykyinen, komission olisi vastattava sen alkuvaiheen toiminnasta, muun muassa hallintokulujen kattamiseen tarvittavien rahoitusosuusien keräämisestä ja väliaikaisesti tehtäviään hoitavan pääjohtajan nimeämisestä antamaan luvan kaikkiin tarvittaviin maksuihin kriisinvirkauttamisneuvoston puolesta.
- (70) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti omistusoikeus, oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (71) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat tehokkaan ja toimivan yhteisen eurooppalaisen kriisinvirkauttamiskehityksen käyttöönotto luottolaitoksia varten ja kriisinvirkauttamisääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt ja yhdenmukainen menettely sellaisten 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen kriisinratkaisua varten, jotka ovat sijoittautuneet 4 artiklassa tarkoitettuihin osallistuviin jäsenvaltioihin.

Näitä yhdenmukaisia sääntöjä ja menettelyä soveltaa komissio yhdessä kriisinratkaisuneuvoston ja osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tällä asetuksella käyttöön otetun yhteisen kriisinratkaisumekanismien puitteissa. Yhteistä kriisinratkaisumekanismia tuetaan yhteisestä kriisinratkaisurahastosta, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto'.

2 artikla

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin yhteisöihin:

- a) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset;
- b) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet emoyritykset, mukaan luettuina rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota EKP harjoittaa luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o [] 4 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti;
- c) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota EKP harjoittaa neuvoston asetuksen (EU) N:o [] 4 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti niiden emoyritykseen nähden.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin [] 2 artiklassa sekä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU¹⁹ 3 artiklassa vahvistettuja määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' neuvoston asetuksen (EU) N:o [] 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä kansallista toimivaltaista viranomaista;

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta, EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338..

- 2) 'kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella' jäsenvaltion direktiivin [] 3 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 3) 'kriisinratkaisutoimella' kriisinratkaisuvälineen käyttämistä laitokseen tai 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisöön tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvalluuden käyttämistä siihen;
- 4) 'suojatuilla talletuksilla' talletuksia, jotka on suojattu direktiivin 94/19/EY mukaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädetyillä talletussuojajärjestelmillä kyseisen direktiivin 7 artiklassa säädettyyn talletussuojan tasoon asti;
- 5) 'hyväksyttävillä talletuksilla' direktiivin 94/19/EY 1 artiklassa määritellyjä talletuksia, joita ei ole suljettu kyseisen direktiivin 2 artiklan mukaisen suojan ulkopuolelle, niiden määrästä riippumatta;
- 6) 'konsernitason kriisinratkaisuviranomaisella' sen osallistuvan jäsenvaltion kansallista kriisinratkaisuviranomaista, johon laitos tai konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluva emoyritys on sijoittautunut;
- 7) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013²⁰ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyä luottolaitosta;
- 8) 'sijoituspalveluyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määritellyä sijoituspalveluyritystä, johon sovelletaan kyseisen asetuksen 9 artiklassa vahvistettua perustamispääomavaatimusta;
- 9) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määritellyä rahoituslaitosta;
- 10) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määritellyä emoyritystä, mukaan luettuna laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- 11) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella' 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä, jonka osalta kriisinratkaisutoimi toteutetaan;
- 12) 'laitoksella' luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä, joka kuuluu 2 artiklan c alakohdan mukaisesti konsolidoidun valvonnan piiriin;
- 13) 'konsernilla' emoyritystä ja sen tytäryrityksiä, jotka ovat 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä;
- 14) 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määritellyä tytäryritystä;
- 15) 'liiketoiminnan myynnillä' kriisinratkaisun edellytykset täyttävän laitoksen omistusinstrumenttien tai varojen, oikeuksien tai velkojen siirtoa ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö;
- 16) 'omaisuudenhoitoyhtiön käytöllä' kriisinratkaisuedellytykset täyttävän laitoksen varojen, oikeuksien tai velkojen siirtoa omaisuudenhoitoyhtiölle;
- 17) 'varojen erottelulla' kriisinratkaisuedellytykset täyttävän laitoksen varojen ja oikeuksien siirtoa erillisille varainhoitoyhtiölle;

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta, EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

- 18) 'velkakirjojen arvon alaskirjauksella' alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttöä kriisinratkaisuedellytykset täyttävän laitoksen velkoihin;
- 19) 'käytettävissä olevilla varoilla' käteisvaroja, talletuksia, omaisuuseriä ja peruuttamattomia maksusitoumuksia, jotka ovat kriisinratkaisurahaston käytettävissä 74 artiklassa lueteltuihin tarkoituksiin;
- 20) 'rahoituksen tavoitetasolla' käytettävissä olevien varojen määrää, joka on saavutettava 68 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Osallistuvat jäsenvaltiot

Osallistuva jäsenvaltio on jäsenvaltio, jonka rahayksikkö on euro, tai jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro mutta joka on ryhtynyt tiiviiseen yhteistyöhön neuvoston asetuksen (EU) N:o [] 7 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Suhde direktiiviin [] ja sovellettavaan kansalliseen lainsäädäntöön

1. Jos komissio tai kriisinratkaisuneuvosto tämän asetuksen nojalla hoitaa tehtäviä tai käyttää valtuuksia, jotka annetaan direktiivillä [] osallistuvan jäsenvaltion kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen käyttöön, kriisinratkaisuneuvostoa pidetään tätä asetusta ja direktiiviä [] sovellettaessa asianomaisena kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena tai, jos on kyse rajojen yli toimivan konsernin kriisinratkaisusta, asianomaisena konsernitason kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena.
2. Toimiessaan kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena kriisinratkaisuneuvosto toimii tarvittaessa komission luvalla.
3. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, osallistuvan jäsenvaltion kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava direktiivillä [] yhdenmukaistettujen kansallisen säännösten perusteella ja mukaisesti.

6 artikla

Yleiset periaatteet

1. Kriisinratkaisuneuvoston, komission tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen toimissa, ehdotuksissa tai politiikassa ei saa syrjiä 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä, tallettajia, sijoittajia tai muita unioniin sijoittautuneita velkojia niiden kansallisuuden tai toimipaikan perusteella.
2. Tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan toimia, jotka voivat vaikuttaa useampaan kuin yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, ja erityisesti tehdessään vähintään kahteen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita konserneja koskevia päätöksiä komissio ottaa asianmukaisesti huomioon kaikki seuraavat tekijät:
 - a) niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edut, joissa konserni toimii, ja erityisesti vaikutukset, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on jonkin kyseisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen, talouteen, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään;

- b) tavoite tasapainottaa osallisina olevien jäsenvaltioiden edut ja välttää osallistuvan jäsenvaltion etujen epäoikeudenmukainen rajoittaminen tai epäoikeudenmukainen suojeleminen;
 - c) tarve välttää haitallisten vaikutusten kohdistuminen sen konsernin muihin osiin, johon kriisintarkaisun kohteena oleva 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö kuuluu;
 - d) tarve välttää kyseisten 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen velkojille aiheutuvien kustannusten kohtuuton nousu, joka johtaisi siihen, että niiden kustannukset olisivat suuremmat kuin jos yhteisöjen kriisintarkaisu olisi toteutettu tavanomaisella maksukyvyttömyysmenettelyllä;
 - e) 16 artiklan 10 kohdassa tarkoitettut päätökset, jotka tehdään SEUT-sopimuksen 107 artiklan nojalla.
3. Komissio ottaa tasapainoisesti huomioon 2 kohdassa mainitut tekijät ja 12 artiklassa mainitut kriisintarkaisutavoitteet kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti.
4. Kriisintarkaisuneuvoston tai komission päätöksissä ei saa vaatia jäsenvaltioita myöntämään poikkeuksellista julkista rahoitustukea.

II OSA ERITYISSÄÄNNÖKSET

I OSASTO

YHTEISEN KRIISINRATKAISUMEKANISMIN TOIMINNOT JA MENETTELYSÄÄNNÖT

1 luku

Kriisinratkaisun suunnittelu

7 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Kriisinratkaisuneuvosto laatii kriisinratkaisusuunnitelmat 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöä sekä konserneja varten.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikki direktiivin [] 10 artiklan ja 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti saamansa tiedot, jotka tarvitaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan ja täytäntöönpanoon, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän osaston 5 luvun soveltamista.
3. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehtoiset tavat käyttää tässä asetuksessa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin.
4. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä kriisinratkaisutoimet, jotka komissio ja kriisinratkaisuneuvosto voivat toteuttaa, jos 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö tai konserni täyttää kriisinratkaisun edellytykset. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on otettava huomioon useita eri skenaarioita, mukaan luettuna se, että vaikeudet aiheuttanut tapahtuma voi olla epäsystemaattinen tai ilmetä laajemman rahoitusalan epävakauden tai koko järjestelmää koskevien tapahtumien aikana. Kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa, että tämän asetuksen mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston käytön ohella myönnetään poikkeuksellista julkista rahoitustukea.
5. Kutakin yhteisöä koskevassa kriisinratkaisusuunnitelmassa on oltava kaikki seuraavat osat:
 - a) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista;
 - b) tiivistelmä laitoksessa edellisten sitä koskevien kriisinratkaisutietojen toimittamisen jälkeen tapahtuneista olennaisista muutoksista;
 - c) sen osoittaminen, miten kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet voidaan tarpeellisessa määrin erottaa oikeudellisesti ja taloudellisesti muista toiminnoista niiden jatkuvuuden varmistamiseksi laitoksen kaaduttua;
 - d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseen tarvittavasta ajasta;

- e) yksityiskohtainen kuvaus 8 artiklan mukaisesti tehdystä purkamismahdollisuuden arvioinnista;
 - f) kuvaus 8 artiklan 5 kohdan nojalla vaadittavista toimenpiteistä, joilla korjataan tai poistetaan 8 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todetut purkamismahdollisuuden esteet;
 - g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään laitoksen kriittisten toimintojen, ydinliiketoiminta-alueiden ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
 - h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että 8 artiklan nojalla vaaditut tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä;
 - i) kriisinratkaisuviranomaisen selvitys siitä, miten kriisinratkaisun vaihtoehdot voitaisiin rahoittaa olettamatta, että niihin myönnetään poikkeuksellista julkista rahoitustukea;
 - j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisinratkaisustrategioista, joita voidaan soveltaa erilaisten mahdollisten skenaarioiden mukaisesti;
 - k) kuvaus kriittisistä keskinäisistä sidoksista;
 - l) analyysi suunnitelman vaikutuksista konsernin muihin laitoksiin;
 - m) kuvaus vaihtoehdoista, joilla maksu- ja selvityspalvelujen ja muiden infrastruktuurien käyttömahdollisuus voidaan säilyttää;
 - n) tiedotusvälineille ja yleisölle suunnattua viestintää koskeva suunnitelma;
 - o) 10 artiklan mukainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
 - p) tarvittaessa 10 artiklan mukainen omia varoja ja sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumentteja koskeva vähimmäisvaatimus ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
 - q) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia laitoksen operatiivisten prosessien jatkuvan ylläpidon kannalta;
 - r) kuvaus suunnitelman täytäntöönpanon vaikutuksista henkilöstöön, mukaan luettuna arvio tähän liittyvistä kustannuksista.
6. Konsernien kriisinratkaisusuunnitelmissa on oltava suunnitelma koko konsernin kriisinratkaisua varten, ja siinä on yksilöitävä toimenpiteet konserniin kuuluvien emoyritysten ja tytäryritysten kriisinratkaisua varten.
 7. Kriisinratkaisuneuvosto laatii kriisinratkaisusuunnitelmat yhteistyössä valvojan tai konsolidointiryhmän valvojan sekä niiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa, joihin kyseiset yhteisöt ovat sijoittautuneet.
 8. Kriisinratkaisuneuvosto voi pyytää kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia laatimaan kriisinratkaisusuunnitelmien alustavat luonnokset ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaista laatimaan konsernin kriisinratkaisusuunnitelman alustavan luonnoksen.
 9. Kriisinratkaisusuunnitelmat tarkistetaan ja tarvittaessa päivitetään vähintään kerran vuodessa ja aina sen jälkeen, kun laitoksen oikeudellisessa tai organisatorisessa rakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa on tapahtunut muutos, joka voi vaikuttaa suunnitelmaan olennaisesti tai vaatia sen muuttamista.

8 artikla

Purkamismahdollisuuden arviointi

1. Laatiessaan 7 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnitelmia kriisinratkaisuneuvosto, joka on kuullut toimivaltaista viranomaista ja myös EKP:tä sekä sellaisten osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, jos asialla on tällaisen sivuliikkeen kannalta merkitystä, tekee arvioinnin siitä, missä määrin laitokset ja konsernit ovat purkamiskelpoisia olettamatta, että 64 artiklan mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston käytön ohella myönnetään poikkeuksellista julkista rahoitustukea.
2. Edellä 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä koskevia kriisinratkaisusuunnitelmia laatiessaan kriisinratkaisuneuvosto arvioi, missä määrin yhteisö on tämän asetuksen mukaan purkamiskelpoinen. Yhteisö katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomainen pystyy uskottavasti selvittämään yhteisön tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan sen kriisinratkaisun käyttämällä siihen erilaisia kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia niin, ettei tästä aiheudu merkittäviä haitallisia seurauksia, kuten rahoitusmarkkinoiden laajempaa epävakautta tai koko järjestelmän laajuisia tapahtumia, kyseisen yhteisön sijoittautumisjäsenvaltion, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, ja pyrkimällä varmistamaan yhteisön kriittisten toimintojen jatkuvuuden.
3. Laatiessaan konserneja koskevia kriisinratkaisusuunnitelmia kriisinratkaisuneuvosto arvioi, missä määrin konsernit ovat tämän asetuksen mukaan purkamiskelpoisia. Konserni katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomaiset pystyvät uskottavasti likvidoimaan konserniyhtiöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhtiöiden kriisinratkaisun käyttämällä niihin kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia niin, ettei tästä aiheudu merkittäviä haitallisia seurauksia, kuten rahoitusmarkkinoiden laajempaa epävakautta tai koko järjestelmän laajuisia tapahtumia, kyseisten konserniyhtiöiden sijoittautumisjäsenvaltioiden, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, ja pyrkimällä varmistamaan konserniyhtiöiden kriittisten toimintojen jatkuvuuden joko erottamalla ne muista toiminnoista, jos tämä voidaan toteuttaa helposti ja nopeasti, tai muilla keinoin.
4. Arviointia varten kriisinratkaisuneuvosto tarkastelee ainakin direktiivin [] liitteessä olevassa C jaksossa mainittuja seikkoja.
5. Jos kriisinratkaisuneuvosto, joka on kuullut toimivaltaista viranomaista ja myös EKP:tä, katsoo yhteisön tai konsernin purkamismahdollisuudesta 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella, että yhteisön tai konsernin purkamismahdollisuudelle saattaa olla olennaisia esteitä, kriisinratkaisuneuvosto laatii toimivaltaisista viranomaisista kuullen laitokselle tai emoyritykselle osoitetun kertomuksen, jossa analysoidaan kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan käytön olennaisia esteitä. Lisäksi kertomuksessa suositellaan 8 kohdan mukaisesti toimenpiteitä, joita kriisinratkaisuneuvosto pitää välttämättömiä tai tarkoituksenmukaisina näiden esteiden poistamiseksi.
6. Kertomus toimitetaan asianomaiselle yhteisölle tai emoyritykselle, toimivaltaisille viranomaisille ja niiden osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kertomuksessa esitetään arvioinnin tai toteutuksen perusteet ja ilmoitetaan, millä

tavoin arviointi tai toteamus täyttää 6 artiklassa esitetyn oikeasuhteisen soveltamisen vaatimuksen.

7. Yhteisö tai emoyritys voi neljän kuukauden kuluessa kertomuksen vastaanottopäivästä esittää huomautuksensa ja ehdottaa kriisinratkaisuneuvostolle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden poistamiseksi. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa yhteisön tai emoyrityksen ehdottamista toimenpiteistä toimivaltaisille viranomaisille ja niiden osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä.
8. Jos yhteisön tai emoyrityksen ehdottamat toimenpiteet eivät tosiasiallisesti poista purkamismahdollisuuden esteitä, kriisinratkaisuneuvosto tekee kuultuaan ensin toimivaltaista viranomaista ja tarvittaessa makrovakausero- ja valvonnasta vastaavaa viranomaista päätöksen, jossa ilmoitetaan, että ehdotetut toimenpiteet eivät tosiasiallisesti poista purkamismahdollisuuden esteitä, ja ohjeistetaan kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia vaatimaan laitosta, emoyritystä tai kyseisen konsernin tytäryritystä toteuttamaan 9 kohdassa mainittuja toimenpiteitä seuraavien perusteiden mukaisesti:
 - a) toimenpiteen tehokkuus purkamismahdollisuuden esteiden poistamisessa;
 - b) tarve välttää rahoitusvakauteen kohdistuvat kielteiset vaikutukset osallistuvissa jäsenvaltioissa;
 - c) tarve välttää sellaiset kyseiseen laitokseen tai konserniin kohdistuvat vaikutukset, jotka olisivat suurempia kuin on tarpeen purkamismahdollisuuden esteen poistamiseksi tai jotka olisivat suhteettomia.
9. Sovellettaessa 8 kohtaa kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia toteuttamaan seuraavia toimenpiteitä:
 - a) vaatimaan, että yhteisö laatii (joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa) palvelusopimukset kriittisten toimintojen tarjoamisesta;
 - b) vaatimaan, että yhteisö rajoittaa yksittäisten riskien tai kokonaisriskin enimmäismäärää;
 - c) asettamaan erityisiä tai yleisiä informaatiovaatimuksia kriisinratkaisua varten;
 - d) vaatimaan, että yhteisö luopuu tietyistä varoista;
 - e) vaatimaan, että yhteisö rajoittaa tai lopettaa tiettyjä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;
 - f) rajoittamaan uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehittämistä tai uusien tai olemassa olevien tuotteiden myyntiä tai estämään niiden kehittäminen tai myynti;
 - g) vaatimaan muutoksia yhteisön tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevan konserniyhtiön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin, jotta voidaan vähentää monitahoisuutta sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan erottaa oikeudellisesti ja toiminnallisesti muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineiden avulla;
 - h) vaatimaan, että yhteisö perustaa jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön;

- i) vaatimaan, että yhteisö laskee liikkeeseen hyväksyttäviä velkoja 10 artiklan vaatimusten täyttämiseksi;
 - j) vaatimaan, että yhteisö yrittää neuvotella uudelleen liikkeeseen laskemiensa hyväksyttävien velkojen, ensisijaisen lisöpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että komission mahdollinen päätös kirjata kyseinen velka tai instrumentti alas tai muuntaa sitä tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan.
10. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet 26 artiklan mukaisesti täytäntöön.

9 artikla

Yksinkertaistetut velvoitteet ja vapautukset

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi omasta aloitteestaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita 7 artiklassa tarkoitettuun kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan tai antaa vapautuksen näiden suunnitelmien laadinnasta.
2. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat ehdottaa kriisinratkaisuneuvostolle yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista tai vapautusta kriisinratkaisusuunnitelmien laadinnasta tiettyjen laitosten tai konsernien osalta. Ehdotus on perusteltava, ja sen tueksi on esitettävä kaikki merkityksellinen asiakirja-aineisto.
3. Saadessaan 1 kohdan mukaisen ehdotuksen tai toimiessaan omasta aloitteestaan kriisinratkaisuneuvosto suorittaa arvioinnin kyseisistä laitoksista tai konsernista. Arviointia suoritettaessa otetaan huomioon mahdolliset vaikutukset, jotka laitoksen tai konsernin kaatumisella voisi olla rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin tai rahoitusolosuhteisiin kyseisen laitoksen tai konsernin liiketoiminnan luonteen tai koon vuoksi tai johtuen sidoksista, joita sillä on muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään.
4. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi vapautusten soveltamisen jatkamista vähintään vuosittain vapautuksen myöntämispäivästä alkaen tai kyseisen laitoksen tai konsernin oikeudellisessa tai organisatorisessa rakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa tapahtuneen muutoksen jälkeen. Kriisinratkaisuneuvosto ei myönnä laitokselle poikkeuksia, jos kyseisellä laitoksella on yksi tai useampia tytäryrityksiä tai merkittäviä sivuliikkeitä toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa.

Kriisinratkaisuneuvosto lakkaa soveltamasta yksinkertaistettuja velvoitteita tai myöntämästä vapautusta kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisvelvoitteesta, jos kyseisiin velvoitteisiin tai vapautukseen oikeuttaneita olosuhteita ei enää ole olemassa.

Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen, joka on 1 kohdan mukaisesti ehdottanut yksinkertaistetun velvoitteen soveltamista tai vapautuksen myöntämistä, katsoo, että yksinkertaistetun velvoitteen soveltamista tai vapautuksen myöntämistä koskeva päätös on peruutettava, sen on annettava asiaa koskeva ehdotus kriisinratkaisuneuvostolle. Tällöin kriisinratkaisuneuvosto tekee ehdotettua peruutusta koskevan päätöksen ottaen täysin huomioon kansallisen

kriisinratkaisuviranomaisen esittämät peruutuksen perusteet 3 kohdassa esitettyjen seikkojen valossa.

5. Kriisinratkaisuneuvosto voi 3 ja 4 kohdan mukaisesti myöntää vapautuksen kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisvelvoitteesta direktiivin 2013/36/EU 21 artiklassa tarkoitetuille yksittäisille keskuslaitokseen liittyneille laitoksille, jotka on kansallisessa lainsäädännössä kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Siinä tapauksessa kriisinratkaisusuunnitelman laatimisvelvoitetta on sovellettava keskuslaitokseen konsolidoidusti.
6. Kriisinratkaisuneuvosto voi myöntää vapautuksen kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisvelvoitteesta laitoksille, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 artiklan mukaisesti laitosten suojajärjestelmään. Päättyessään vapautuksen myöntämisestä laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla laitoksella kriisinratkaisuneuvosto harkitsee, onko todennäköistä, että laitosten suojajärjestelmä pystyy vastaamaan siihen kohdistuviin samanaikaisiin vaatimuksiin, jotka koskevat sen jäseniä.
7. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle siitä, miten se soveltaa 1, 4 ja 5 kohtaa.

10 artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus

1. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuullen 2 kohdassa tarkoitetun vähimmäisvaatimuksen, joka koskee sellaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotka 2 artiklassa tarkoitetuilla laitoksilla ja emoyrityksillä on oltava ja joihin sovelletaan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.
2. Vähimmäisvaatimus lasketaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä, joka ilmaistaan prosenttiosuutena 2 artiklassa tarkoitettujen laitosten ja emoyritysten velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä ja jossa ei oteta huomioon johdannaisista johtuvia velkoja.
3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu määrittäminen tehdään seuraavilla perusteilla:
 - a) tarve varmistaa, että 2 artiklassa tarkoitettujen laitoksen ja emoyrityksen kriisinratkaisu voidaan toteuttaa kriisinratkaisutavoitteiden mukaisesti käyttämällä kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velkakirjojen arvon alaskirjausta;
 - b) tarve varmistaa asiaankuuluvissa tapauksissa, että 2 artiklassa tarkoitettulla laitoksella ja emoyrityksellä on riittävästi hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos velkakirjojen arvon alaskirjausta käytetään, tappiot voidaan kattaa ja 2 artiklassa tarkoitettujen laitoksen ja emoyrityksen ydinpääoman suhde voidaan palauttaa tasolle, jolla ne pystyvät edelleen täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla, ja että markkinoiden luottamus 2 artiklassa tarkoitettuun laitokseen ja emoyritykseen säilyy riittävänä;
 - c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan, että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat voidaan jättää 24 artiklan 5 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle tai että

hyväksyttävien velkojen tietyt luokat voidaan siirtää kokonaan vastaanottajalle osittaisella siirrolla, 2 artiklassa tarkoitetulla laitoksella ja emoyrityksellä on riittävästi muita hyväksyttäviä velkoja varmistamaan, että tappiot voidaan kattaa ja että 2 artiklassa tarkoitetun laitoksen ja emoyrityksen ydinpääoman suhde voidaan palauttaa tasolle, jolla ne pystyvät edelleen täyttämään toimiluvulle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla;

- d) 2 artiklassa tarkoitetun laitoksen ja emoyrityksen koko, liiketoimintamalli ja riskiprofiili, mukaan luettuina niiden omat varat;
- e) se, missä määrin kriisiratkaisua voidaan rahoittaa talletussuojajärjestelmästä 73 artiklan mukaisesti;
- f) se, missä määrin 2 artiklassa tarkoitetun laitoksen ja emoyrityksen kaatuminen vaikuttaisi haitallisesti rahoitusvakauteen, jos kriisi leviäisi muihin laitoksiin muun muassa sen vuoksi, että laitoksella ja emoyrityksellä on sidoksia muihin laitoksiin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

Määrittämissä on esitettävä vähimmäisvaatimus, jota laitosten on noudatettava yksittäisen laitoksen tasolla ja jota emoyritysten on noudatettava konsolidoidulla tasolla. Kriisiratkaisuneuvosto voi päättää vapauttaa emoyrityksen vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta konsolidoidulla tasolla, jos direktiivin [] 39 artiklan 4 a kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Kriisiratkaisuneuvosto voi päättää vapauttaa tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta konsolidoidulla tasolla, jos direktiivin [] 39 artiklan 4 d kohdan a–c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

- 4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa määrittämissä voidaan säätää, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus osittain täytetään konsolidoidulla tai yksittäisen laitoksen tasolla osittain sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumentin avulla.
- 5. Jotta sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumentti voidaan katsoa 4 kohdan mukaiseksi, kriisiratkaisuneuvoston on oltava vakuuttunut siitä, että
 - a) instrumentti sisältää sopimusehdon, jonka mukaan instrumentti kirjataan alas tai muunnetaan vaadittavassa määrin ennen muiden hyväksyttävien velkojen alaskirjaamista tai muuntamista, jos komissio päättää käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta kyseiseen laitokseen; ja
 - b) instrumenttiin sovelletaan etuoikeudettomuutta koskevaa sitovaa sopimusta, sitoumusta tai säännöstä, jonka mukaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä se on muita hyväksyttäviä velkoja huonommassa asemassa eikä sitä voida maksaa takaisin ennen kuin muut hyväksyttävät velat, jotka ovat jäljellä kyseisenä ajankohtana, on selvitetty.
- 6. Kriisiratkaisuneuvosto suorittaa 1 kohdassa tarkoitetun määrittämissä laatiessaan 7 artiklan mukaisia kriisiratkaisusuunnitelmia ja pitäessään niitä yllä.
- 7. Kriisiratkaisuneuvosto osoittaa määrittämissä tuloksen kansallisille kriisiratkaisuviranomaisille. Kansallisten kriisiratkaisuviranomaisten on pantava kriisiratkaisuneuvoston ohjeet 26 artiklan mukaisesti täytäntöön. Kriisiratkaisuneuvosto vaatii kansallisia kriisiratkaisuviranomaisia todentamaan ja varmistamaan, että laitokset ja emoyritykset täyttävät jatkuvasti 1 kohdan mukaisen vähimmäisvaatimuksen.

8. Kriisratkaisuneuvosto ilmoittaa EKP:lle ja EPV:lle kutakin laitosta ja emoyritystä varten 1 kohdan mukaisesti määrittämästään vähimmäisvaatimuksesta.

2 luku

Varhainen asiaan puuttuminen

11 artikla

Varhainen asiaan puuttuminen

1. EKP:n tai osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisratkaisuneuvostolle kaikista toimenpiteistä, jotka ne vaativat laitosta tai konsernia toteuttamaan tai jotka ne toteuttavat itse neuvoston asetuksen (EU) N:o [] 13 b artiklan, direktiivin [] 23 artiklan 1 kohdan tai 24 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla.
Kriisratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista ensimmäisen alakohdan mukaisesti saamistaan tiedoista.
2. Kriisratkaisuneuvosto voi 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottopäivästä alkaen valmistella kyseisen laitoksen tai konsernin kriisratkaisua, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin muun lainsäädännön mukaisia EKP:n ja toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia.
Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa kriisratkaisuneuvosto valvoo tarkasti yhteistyössä EKP:n ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa laitoksen tai emoyrityksen olosuhteita sekä sitä, miten laitos ja emoyritys noudattavat varhaisen asiaan puuttumisen toimenpiteitä, jotka on vaadittu toteuttamaan.
3. Kriisratkaisuneuvostolla on valtuudet
 - a) pyytää tämän osaston 5 luvun mukaisesti kaikkia tietoja, jotka tarvitaan laitoksen tai konsernin kriisratkaisun valmisteluun;
 - b) arvostaa laitoksen tai konsernin varat ja velat 17 artiklan mukaisesti;
 - c) ottaa yhteyttä mahdollisiin ostajiin laitoksen tai konsernin kriisratkaisun valmistelemiseksi tai vaatia laitosta, emoyritystä tai kansallista kriisratkaisuviranomaista tekemään tämä, jolloin on noudatettava tällä asetuksella ja direktiivin [] 76 artiklalla vahvistettuja luottamuksellisuusvaatimuksia;
 - d) vaatia asianomaista kansallista kriisratkaisuviranomaista laatimaan alustava kriisratkaisusuunnitelma kyseistä laitosta tai konsernia varten.
4. Jos EKP tai osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset aikovat määrätä laitokselle tai konsernille lisätoimenpiteitä neuvoston asetuksen (EU) N:o [] 13 b artiklan, direktiivin [] 23 ja 24 artiklan tai direktiivin 2013/36/EY 104 artiklan nojalla ennen kuin laitos tai konserni on noudattanut kokonaan ensimmäistä kriisratkaisuneuvostolle ilmoitettua toimenpidettä, niiden on kuultava kriisratkaisuneuvostoa ennen tällaisten lisätoimenpiteiden määräämistä kyseiselle laitokselle tai konsernille.
5. EKP tai toimivaltainen viranomainen ja kriisratkaisuneuvosto varmistavat, että 4 kohdassa tarkoitettu lisätoimenpide ja kaikki kriisratkaisuneuvoston toimet,

joiden tavoitteena on valmistella kriisinratkaisua 2 kohdan mukaisesti, ovat yhdenmukaisia.

3 luku

Kriisinratkaisu

12 artikla

Kriisinratkaisutavoitteet

1. Toimiessaan 16 artiklassa säädetyn kriisinratkaisumenettelyn mukaisesti komissio ja kriisinratkaisuneuvosto ottavat kumpikin oma toimivaltansa puitteissa huomioon kriisinratkaisutavoitteet ja valitsevat välineet ja valtuudet, joilla niiden näkemyksen mukaan saavutetaan parhaiten kyseisen tapauksen olosuhteissa olennaiset tavoitteet.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden ovat seuraavat:
 - a) varmistaa kriittisten toimintojen jatkuvuus;
 - b) välttää merkittävien haittojen aiheutuminen rahoitusvakaudelle, muun muassa estämällä häiriöiden leviäminen, sekä pitää yllä markkinakuria;
 - c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen turvaututaan mahdollisimman vähän;
 - d) suojata direktiivin 94/19/EY soveltamisalaan kuuluvia tallettajia ja direktiivin 97/9/EY²¹ soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia.

Pyrkiessään edellä mainittuihin tavoitteisiin komissio ja kriisinratkaisuneuvosto yrittävät välttää tarpeetonta arvон tuhoutumista ja pitää kriisinratkaisun kustannukset mahdollisimman alhaisina.
3. Komissio tasapainottaa 2 kohdassa mainitut tavoitteet kunkin yksittäistapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti.

13 artikla

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

1. Toimiessaan 16 artiklassa säädetyn kriisinratkaisumenettelyn mukaisesti komissio ja kriisinratkaisuneuvosto toteuttavat kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan seuraavia periaatteita noudattaen:
 - a) tappioista vastaavat ensin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat;
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen 15 artiklan mukaisen velkojien saamisen etuoikeusjärjestyksen mukaisesti;

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä, EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen johto vaihdetaan, lukuun ottamatta tapauksia, joissa katsotaan, että olosuhteiden mukaan koko johdon tai sen osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
 - d) henkilöiden ja yhteisöjen katsotaan oikeudenmukaisen menettelyn mukaisesti olevan vastuussa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaatumisesta siinä laajuudessa kuin ne ovat vastuussa kansallisen lainsäädännön nojalla;
 - e) samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan yhtäläisellä tavalla;
 - f) velkojille ei saa aiheutua suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
2. Jos laitos on konserniyhtiö, kriisinratkaisuneuvosto ja tarvittaessa komissio käyttävät kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia tavalla, jolla minimoidaan muille konserniyhtiöille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakautteen unionissa ja erityisesti niissä jäsenvaltiossa, joissa konserni toimii.
3. Jos 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisöön sovelletaan liiketoiminnan myyntiä, omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä tai varojen erottelua, kyseisen yhteisön katsotaan olevan konkurssimenettelyn tai muun samankaltaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena direktiivin 2001/23/EY²² 5 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

14 artikla

Rahoituslaitosten ja emoyritysten kriisinratkaisu

1. Komissio toteuttaa rahoituslaitokseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, kun 16 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä rahoituslaitoksen että emoyrityksen osalta.
2. Komissio toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, kun 16 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä emoyrityksen että yhden tai useamman laitoksena toimivan tytäryrityksen osalta.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, komissio voi huolimatta siitä, ettei emoyritys täytä 16 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, toteuttaa kyseiseen emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, jos yksi tai useampi laitoksena toimivista tytäryrityksistä täyttää 16 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset ja emoyritykseen kohdistuva kriisinratkaisutoimi on tarpeen, jotta voidaan toteuttaa yhden tai useamman laitoksena toimivan tytäryrityksen tai koko konsernin kriisinratkaisu.

15 artikla

Saamisten etuoikeusjärjestys

Käytettäessä velkakirjojen arvon alaskirjausta kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 24 artiklan 3 kohdan mukaista velkojen jättämistä

²² Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EVYL L 82, 22.3.2001, s. 16.

velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, kriisinratkaisuneuvosto ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät saamiin komission päätöksestä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia noudattamalla käänteistä etuoikeusjärjestystä verrattuna seuraavaan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaiseen järjestykseen:

- a) hyväksyttäviin talletuksiin liittyvät saamiset ja talletussuojajärjestelmistä olevat saamiset,
- b) vakuudettomat etuoikeudettomat saamiset,
- c) muut kuin d–f alakohdassa mainitut etuoikeudeltaan huonommat saamiset,
- d) toimivan johdon jäsenten saamiset,
- e) ensisijaisen lisöpääoman ja toissijaisen pääoman instrumentteihin liittyvät saamiset,
- f) ydinpääoman instrumentteihin liittyvät saamiset,

jolloin etuoikeusjärjestys on f alakohdasta a alakohtaan.

16 artikla

Kriisinratkaisumenettely

1. Jos EKP tai kansallinen kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että 2 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön osalta, sen on ilmoitettava tämä arvio viipymättä komissiolle ja kriisinratkaisuneuvostolle.
2. Saadessaan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tai toimiessaan omasta aloitteestaan kriisinratkaisuneuvosto arvioi, täyttyvätkö seuraavat edellytykset:
 - a) yhteisö on kaatumassa tai sen kaatuminen on todennäköistä;
 - b) ottaen huomioon aika ja muut merkitykselliset olosuhteet ei ole kohtuullista odottaa, että yhteisön kaatuminen voidaan estää kohtuullisen ajan kuluessa millään siihen kohdistuvalla vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimella tai valvontatoimella (mukaan luettuina varhaisen asiaan puuttumisen toimenpiteet tai pääomainstrumenttien alaskirjaus tai muuntaminen 14 artiklan mukaisesti);
 - c) kriisinratkaisutoimi on 4 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.
3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi yhteisön on katsottava olevan kaatumassa tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista olosuhteista:
 - a) yhteisö rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että EKP:n tai toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa lupa, muun muassa koska laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, joiden takia sen kaikki omat varat vähenevät olemattomiin tai merkittävästi;
 - b) yhteisön varat ovat tai niiden voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa olevan pienemmät kuin sen velat;
 - c) yhteisö ei kykene tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön maksamaan velkojaan eräpäivään mennessä;

- d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, lukuun ottamatta kuitenkaan tapauksia, joissa vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi kyseinen poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki myönnetään jossakin seuraavista muodoista:
- i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille likviditeettisopimuksille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;
 - ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille; tai
 - iii) omien varojen lisäys tai pääomainstrumenttien hankinta sellaiseen hintaan ja sellaisin ehdoin, joista ei aiheudu yhteisölle etua, kun 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetut olosuhteet ja 14 artiklassa tarkoitetut olosuhteet eivät kummatkaan ole voimassa silloin, kun julkinen tuki myönnetään.

Kussakin i, ii ja iii alakohdassa mainitussa tapauksessa kyseisissä alakohdissa tarkoitetut takaukset tai vastaavat toimenpiteet on rajoitettava vakavaraisiin yhteisöihin, ja niihin tarvitaan valtioneuvoston mukainen hyväksyntä. Kyseisten toimien on oltava luonteeltaan ennalta varautuvia ja väliaikaisia sekä oikeasuhteisia vakavan häiriön seurausten korjaamiseksi, eikä niitä saa käyttää kattamaan tappioita, joita yhteisö on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii lähitulevaisuudessa.

4. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisutoimea on pidettävä yleisen edun mukaisena, jos sillä saavutetaan yksi tai useampi sellainen 12 artiklassa määritelty kriisinratkaisutavoite, jota ei voitaisi saavuttaa samassa laajuudessa tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisella yhteisön likvidoinnilla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.
5. Jos kaikki 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät, kriisinratkaisuneuvosto suosittelee komissiolle yhteisön asettamista kriisinratkaisuun. Suosituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) suositus asettaa yhteisö kriisinratkaisuun;
 - b) 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisuvälineiden kehys;
 - c) kriisinratkaisurahaston 71 artiklan mukaisen, kriisinratkaisutoimea tukevan käytön kehys.
6. Ottaen huomioon tapauksen olosuhteiden kiireellisyyden komissio päättää omasta aloitteestaan tai mahdollisen 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai 5 kohdassa tarkoitetun, kriisinratkaisuneuvoston antaman suosituksen perusteella yhteisön asettamisesta kriisinratkaisuun sekä kyseiseen yhteisöön sovellettavien kriisinratkaisuvälineiden kehyksestä ja kriisinratkaisurahaston kriisinratkaisutoimea tukevan käytön kehyksestä. Komissio voi omasta aloitteestaan päättää asettaa yhteisön kriisinratkaisuun, jos kaikki 2 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
7. Komission päätös osoitetaan kriisinratkaisuneuvostolle. Jos komissio päättää olla asettamatta yhteisöä kriisinratkaisuun, koska 2 artiklan c alakohdassa säädetty edellytys ei täyty, kyseinen yhteisö likvidoidaan kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti.
8. Kriisinratkaisuneuvosto päättää komission päätöksellä käyttöön otetun kehyksen rajoissa 20 artiklan mukaisesta kriisinratkaisujärjestelmästä sekä varmistaa, että asianomaiset kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat tarvittavat kriisinratkaisutoimet pannakseen kriisinratkaisujärjestelmän täytäntöön.

Kriisinratkaisuneuvoston päätös osoitetaan asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, ja siinä ohjeistetaan kyseisiä viranomaisia, joiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet pannakseen 26 artiklan mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston päätöksen täytäntöön käyttämällä direktiivissä [] ja erityisesti sen 56–64 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia. Jos esiintyy valtiontukea, kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä päätöksen vasta sen jälkeen, kun komissio on tehnyt päätöksen valtiontuesta.

9. Jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo saadessaan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tai toimiessaan omasta aloitteestaan, että kriisinratkaisutoimenpiteet voivat olla SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, se pyytää asianomaista osallistuvaa jäsenvaltiota tai asianomaisia osallistuvia jäsenvaltioita ilmoittamaan suunnitelluista toimenpiteistä viipymättä komissiolle SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
10. Siltä osin kuin kriisinratkaisuneuvoston ehdottama kriisinratkaisutoimi merkitsee kriisinratkaisurahaston käyttöä eikä siihen sisälly SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, komissio soveltaa rinnakkaisesti ja analogisesti SEUT-sopimuksen 107 artiklan soveltamiseksi vahvistettuja perusteita.
11. Komissiolla on valtuudet saada kriisinratkaisuneuvostolta kaikki tiedot, joita se pitää merkityksellisinä tämän asetuksen ja tarvittaessa SEUT-sopimuksen 107 artiklan mukaisten tehtäviensä suorittamisessa. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet saada tämä osaston 5 luvun mukaisesti keneltä tahansa henkilöltä tiedot, jotka se tarvitsee kriisinratkaisutoimen valmisteluun ja kriisinratkaisutoimea koskevaan päätöksentekoon, mukaan luettuina päivitykset ja täydennykset kriisinratkaisusuunnitelmissa esitettyihin tietoihin.
12. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet suositella komissiolle, että tämä muuttaa kriisinratkaisuvälineiden kehystä ja kriisinratkaisurahaston käytön kehystä kriisinratkaisuun asetetun yhteisön osalta.

17 artikla

Arvostus

1. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa kriisinratkaisutoimen tai käyttää pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, se varmistaa, että 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varojen ja velkojen oikeudenmukaisen ja realistisen arvostuksen tekee henkilö, joka on riippumaton viranomaisista, myös kriisinratkaisuneuvostosta, kriisinratkaisuviranomaisesta sekä kyseisestä yhteisöstä.
2. Jollei 13 kohdasta muuta johdu, arvostus on katsottava lopulliseksi, jos kaikkia 3–14 kohdassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.
3. Jos 1 kohdan mukainen riippumaton arvostus ei ole mahdollinen, kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varojen ja velkojen tilapäisen arvostuksen 9 kohdan säännösten mukaisesti.
4. Arvostuksen tavoitteena on arvioida kaatumassa olevan tai todennäköisesti kaatuvan 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varojen ja velkojen arvo.
5. Arvostuksen tarkoituksena on
 - a) auttaa määrittämään, täytyvätkö kriisinratkaisun edellytykset tai pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset;

- b) kriisinratkaisun edellytysten täyttyessä auttaa tekemään perusteltu päätös 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä koskevan asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta;
 - c) pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä asiaankuuluvien pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;
 - d) velkakirjojen arvon alaskirjausta käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös hyväksyttävien velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;
 - e) omaisuudenhoitoyhtiötä tai varojen erottelua käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista tai osakkeista tai muista omistusinstrumenteista sekä perusteltu päätös kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai tapauksen mukaan osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille maksettavan vastikkeen arvosta;
 - f) liiketoimintaa myytäessä auttaa tekemään perusteltu päätös siirrettävistä varoista, oikeuksista tai veloista taikka osakkeista tai muista omistusinstrumenteista sekä auttaa kriisinratkaisuneuvostoa saamaan oikea käsitys siitä, mitkä ovat 21 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot;
 - g) kaikissa tapauksissa varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaan huomioon käytettäessä kriisinratkaisuvälineitä tai pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.
6. Arvostuksen on soveltuvin osin perustuttava varovaisiin oletuksiin, mukaan luettuina maksukyvyttömyysaste ja tappioiden laajuus. Arvostuksessa ei saa olettaa mitään mahdollista tulevaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea 2 artiklassa tarkoitetulle yhteisölle siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinratkaisutoimi toteutetaan tai pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon se, että jos kriisinratkaisuvälinettä käytetään,
- a) kriisinratkaisuneuvosto voi saada korvauksen kaikista, kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista;
 - b) kriisinratkaisurahasto voi periä korkoa tai maksuja kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle myönnettyistä lainoista tai takauksista 71 artiklan mukaisesti.
7. Arvostusta on täydennettävä seuraavilla 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön kirjanpidosta saatavilla tiedoilla:
- a) päivitetty tase ja selvitys 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön rahoitusasemasta;
 - b) analyysi ja arvio varojen kirjanpitoarvosta;
 - c) luettelo 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön kirjanpitoon merkityistä maksamattomista veloista sekä vastaavat luottotiedot ja luokat 15 artiklan mukaisessa saamisten etuoikeusjärjestyksessä;
 - d) luettelo varoista, joita 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö pitää hallussaan kolmansien osapuolten lukuun, joilla on omistusoikeus kyseisiin varoihin.

8. Edellä 5 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettujen päätösten perustelemiseksi voidaan 7 kohdan b alakohdan tietoja tarpeen mukaan täydentää analyysillä ja arviolla 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen arvosta markkina-arvon perusteella.
9. Arvostuksessa on ilmoitettava velkojien jaottelu luokkiin 15 artiklan säädetyin saamisten etuoikeusjärjestyksen mukaisesti ja arvioitava kohtelu, jonka kunkin osakkeenomistajien ja velkojien luokan olisi ennakoitu saavan, jos 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
10. Jos kiireellisten olosuhteiden vuoksi ei ole mahdollista noudattaa 6 ja 8 kohdan vaatimuksia tai jos sovelletaan 2 kohtaa, on tehtävä tilapäinen arvostus. Tilapäisen arvostuksen on oltava 4 kohdan vaatimusten mukainen ja, siltä osin kuin kulloisissakin olosuhteissa on kohtuudella mahdollista, 1, 7 ja 9 kohdan vaatimusten mukainen.
- Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tilapäiseen arvostukseen on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten sekä asianmukaiset perustelut.
11. Arvostus, joka ei ole kaikkien tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, on katsottava tilapäiseksi, kunnes riippumaton henkilö on tehnyt arvostuksen, jossa on noudatettu täysin kaikkia tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Tämä jälkikäteen suoritettava lopullinen arvostus on tehtävä niin pian kuin se on käytännössä mahdollista.
- Jälkikäteen suoritettavan lopullisen arvostuksen tarkoituksena on
- varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaan huomioon kyseisen yhteisön kirjanpidossa;
 - auttaa tekemään perusteltu päätös velkojien saamisten palauttamiseksi kirjanpitoon tai maksetun vastikkeen arvon lisäämiseksi 12 kohdan mukaisesti.
12. Jos jälkikäteen suoritettavassa lopullisessa arvostuksessa 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen nettoarvo arvioidaan suuremmaksi kuin tilapäisessä arvostuksessa, kriisinratkaisuneuvosto voi pyytää kansallista kriisinratkaisuviranomaista
- käyttämään valtuuksiaan lisätä niiden velkojien saamisten arvoa, jotka on kirjattu alas velkakirjojen arvon alaskirjauksen yhteydessä;
 - määrätä omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön suorittamaan uuden vastikemaksun varojen, oikeuksien tai velkojen osalta kriisinratkaisun kohteena olevalle 2 artiklassa tarkoitetulle yhteisölle tai tapauksen mukaan osakkeiden tai omistusinstrumenttien osalta osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille.
13. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 10 ja 11 kohdan mukaisesti tehty tilapäinen arvostus on kriisinratkaisuneuvostolle pätevä peruste kriisinratkaisutoimien toteuttamiseen tai pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämiseen.
14. Arvostuksella ei ole oikeudellisia vaikutuksia, ja se on menettelyvaihe, jolla valmistellaan kriisinratkaisuneuvoston suositusta kriisinratkaisuvälineen tai kriisinratkaisuvalltuuden käytöstä.
15. Lisäksi arvostuksessa on noudatettava komission direktiivin [] 30 artiklan 7 nojalla antamia delegoituja säädöksiä olosuhteista, joissa henkilö on riippumaton,

menetelmistä, joita käytetään yhteisön varojen ja velkojen arvon arvioimiseen, ja menetelmistä, joita käytetään, kun lasketaan puskuria lisätappioiden varalta ja sisällytetään se tilapäiseen arvostukseen.

16. Sen arvioimiseksi, olisivatko osakkeenomistajat ja velkojat saaneet paremman kohtelun, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn, kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että riippumaton henkilö tekee arvostuksen kriisinratkaisutoimen jälkeen. Kyseinen arvostus on tehtävä erillään 1–14 kohdan mukaisesti tehtävästä arvostuksesta.
17. Edellä olevan 16 kohdan mukaisessa arvostuksessa on määriteltävä,
 - a) miten osakkeenomistajia ja velkojia olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö, jonka suhteen osittainen siirto, alaskirjaus ja muuntaminen on tehty, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn välittömästi ennen siirtoa, alaskirjausta tai muuntamista;
 - b) tosiasiallinen kohtelu, jonka osakkeenomistajat ja velkojat ovat saaneet kriisinratkaisun kohteena olevan 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön kriisinratkaisun yhteydessä; ja
 - c) eroaako a alakohdassa tarkoitettu kohtelu b alakohdassa tarkoitetusta kohtelusta.
18. Edellä olevan 16 kohdan mukaisessa arvostuksessa on
 - a) oletettava, että kriisinratkaisun kohteena oleva 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö, jonka suhteen osittainen siirto, alaskirjaus tai muuntaminen on tehty, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn välittömästi ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista;
 - b) oletettava, ettei oikeuksien, varojen tai velkojen osittaista siirtoa tai siirtoja tai alaskirjausta tai muuntamista ole suoritettu;
 - c) jätettävä huomiotta kriisinratkaisun kohteena olevalle 2 artiklassa tarkoitetulle yhteisölle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen tuki.

18 artikla

Pääomainstrumenttien alaskirjaus ja muuntaminen

1. EKP:n, toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen, jonka jäsenvaltio on nimennyt direktiivin [] 51 artiklan 1 kohdan ba ja bb alakohdan ja 54 artiklan mukaisesti, on tehtävä ilmoitus kriisinratkaisuneuvostolle, jos ne arvioivat seuraavien edellytysten täyttyvän 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tai osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen konsernin osalta:
 - a) yhteisö ei ole enää elinkelpoinen, jos pääomainstrumentteja ei kirjata alas tai muunneta pääomaksi;
 - b) yhteisö tai konserni pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, paitsi jos on kyse 16 artiklan 3 kohdan d alakohdan iii kohdan mukaisista olosuhteista.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa on katsottava, että 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö tai konserni ei ole enää elinkelpoinen vain, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseinen yhteisö tai konserni on kaatumassa tai sen kaatuminen on todennäköistä;
 - b) ottaen huomioon aika ja muut merkitykselliset olosuhteet ei ole kohtuullista odottaa, että yhteisön tai konsernin kaatuminen voidaan estää kohtuullisen ajan kuluessa muulla toimella, esimerkiksi vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimella tai valvontatoimella (mukaan luettuina varhaisen asiaan puuttumisen toimenpiteet), kuin pääomainstrumenttien alaskirjauksella tai muuntamisella joko yksittäin tai yhdistelmänä kriisinratkaisutoimen kanssa.
3. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohdtaa yhteisön on katsottava olevan kaatumassa tai kaatuvan todennäköisesti, jos se on yhdessä tai useammassa 16 artiklan 3 kohdan mukaisista olosuhteista.
 4. Sovellettaessa 2 kohdan a alakohdtaa konsernin on katsottava olevan kaatumassa tai kaatuvan todennäköisesti, jos konserni rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa rikkovan konsolidoituja vakavaraisuusvaatimuksiaan siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua toteuttaa toimia, muun muassa koska konserni on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, joiden takia sen kaikki omat varat vähenevät olemattomiin tai merkittävästi.
 5. Komissio todentaa kriisinratkaisuneuvoston suosituksesta tai omasta aloitteestaan, että 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Komissio päättää, käytetäänkö pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia yksittäin tai 16 artiklan 4–7 kohdan mukaisen menettelyn jälkeen yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa.
 6. Kun komissio katsoo, että 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, mutta 16 artiklan 2 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset eivät täyty, kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa komission päätöksen jälkeen kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia direktiivin [] 51 ja 52 artiklan mukaisesti.
 7. Jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja myös 16 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät, sovelletaan 16 artiklan 4–7 kohdassa säädettyä menettelyä:
 8. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia tavalla, jolla saadaan seuraavat tulokset:
 - a) ydinpääoma vähenee ensin suhteessa tappioihin kapasiteettirajaansa saakka;
 - b) kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien pääoma kirjataan alas tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi tai tehdään molemmat tarvittavassa määrin ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien kapasiteettirajaan saakka.
 9. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön ja kirjattava alas tai muunnettava pääomainstrumentit 26 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto päättää käyttää kriisinratkaisuvälinettä 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisöön ja jos kyseinen kriisinratkaisutoimi johtaisi velkojille

lankeaviin tappioihin tai niiden saamisten muuntamiseen, kriisinratkaisuneuvosto käyttää 18 artiklan mukaisia valtuuksia välittömästi ennen kriisinratkaisuvälineen käyttöä tai yhtä aikaa sen kanssa.

2. Edellä 16 kohdan 5 kohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuvälineet ovat seuraavat:
 - a) liiketoiminnan myynti;
 - b) omaisuudenhoitoyhtiön käyttö;
 - c) varojen erottelu;
 - d) velkakirjojen arvon alaskirjaus.
3. Antaessaan 16 artiklan 5 kohdan mukaista suositusta kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon seuraavat tekijät:
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat ja velat 17 artiklan mukaisen arvostuksen perusteella;
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen likviditeettitilanne;
 - c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen franchising-arvon markkinoitavuus markkinoiden kilpailuolosuhteiden ja taloudellisten olosuhteiden perusteella;
 - d) käytettävissä oleva aika.
4. Jollei 5 kohdasta muuta johdu, kriisinratkaisuvälineitä voidaan käyttää joko erikseen tai yhdessä, lukuun ottamatta kuitenkin varojen erottelua, jota voidaan käyttää ainoastaan toisen kriisinratkaisuvälineen kanssa.

20 artikla

Kriisinratkaisujärjestelmä

Kriisinratkaisuneuvoston 16 artiklan 8 kohdan mukaisesti hyväksymässä kriisinratkaisujärjestelmässä vahvistetaan – komission 16 artiklan 6 kohdan nojalla kriisinratkaisukehyksestä ja mahdollisesti valtioneudesta tekemien päätöksen mukaisesti tarvittaessa analogisesti – kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen käytettävien kriisinratkaisuvälineiden yksityiskohdat, jotka koskevat ainakin 21 artiklan 2 kohdassa, 22 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja joissa määritetään kriisinratkaisurahastosta käytettävät määrät sekä tarkoitukset, joihin kyseistä rahastoa käytetään.

Kriisinratkaisuprosessin aikana kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa muuttaa ja päivittää kriisinratkaisujärjestelmää tapauksen olosuhteiden mukaisesti ja komission 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti päättämän kriisinratkaisukehyksen rajoissa.

21 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Liiketoiminnan myynti muodostuu komission päättämän kehyksen rajoissa seuraavien siirtämisestä ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö:
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeet tai muut omistusinstrumentit; tai

- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaikki tai tietyt varat, oikeudet tai velat.
2. Edellä olevassa 16 artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa kriisinratkaisujärjestelmässä vahvistetaan liiketoiminnan myynnin osalta erityisesti seuraavat:
- a) instrumentit, varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää direktiivin [] 32 artiklan 1 kohdan ja 7–11 kohdan mukaisesti;
- b) kaupalliset ehdot, joissa on otettu huomioon olosuhteet ja kriisinratkaisuprosessissa aiheutuneet kustannukset ja menot ja joiden mukaisesti kansallinen kriisinratkaisuviranomainen suorittaa siirron direktiivin [] 32 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti;
- c) se, voiko kansallinen kriisinratkaisuviranomainen käyttää siirtovaltuuksia useammin kuin kerran direktiivin [] 32 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti;
- d) järjestelyt, joilla kansallinen kriisinratkaisuviranomainen myy yhteisön tai instrumentit, varat, oikeudet ja velat direktiivin [] 33 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
- e) 3 kohdan mukaisesti se, heikentävätkö kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen noudattamat myyntivaatimukset todennäköisesti kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamista.
3. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää liiketoiminnan myyntiä välineenä noudattamatta 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja myyntivaatimuksia, jos se katsoo, että kyseisten vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentäisi yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamista ja erityisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaatumisesta tai mahdollisesta kaatumisesta aiheutuu merkittävä uhka rahoitusvakaudelle tai että se pahentaa tätä uhkaa; ja
- b) kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että myyntivaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentäisi liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta pyrittäessä poistamaan mainittu uhka tai saavuttamaan 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määritelty kriisinratkaisutavoite.

22 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiön käyttö

1. Omaisuudenhoitoyhtiön käyttö muodostuu komission päättämän kehyksen rajoissa seuraavien siirtämisestä omaisuudenhoidoyhtiölle:
- a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen liikkeeseen laskemat osakkeet tai muut omistusinstrumentit; tai
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat.
2. Edellä 20 artiklassa tarkoitettussa kriisinratkaisujärjestelmässä vahvistetaan omaisuudenhoidoyhtiön käytön osalta erityisesti seuraavat:

- a) instrumentit, varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää omaisuudenhoitoyhtiölle direktiivin [] 34 artiklan 1–9 kohdan mukaisesti;
 - b) järjestelyt, joilla kansallisen kriisinratkaisuviranomainen perustaa omaisuudenhoitoyhtiön, hoitaa sitä ja lopettaa sen direktiivin [] 35 artiklan 1–3 kohdan ja 5–8 kohdan mukaisesti;
 - c) järjestelyt, joilla kansallinen kriisinratkaisuviranomainen myy omaisuudenhoitoyhtiön tai sen varat tai velat direktiivin [] 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
3. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen omaisuudenhoitoyhtiölle siirtämien velkojen kokonaisarvo ei ylitä kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjen tai muista lähteistä peräisin olevien oikeuksien ja varojen kokonaisarvoa.

23 artikla

Varojen erottelu

1. Varojen erottelu muodostuu komission päättämän kehyksen rajoissa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen, oikeuksien tai velkojen siirtämisestä erilliselle varainhoitoyhtiölle.
Erillisen varainhoitoyhtiön on oltava oikeussubjekti, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen tai se on yhden tai useamman viranomaisen määräysvallassa; näihin voi kuulua kriisinratkaisuviranomainen tai kriisinratkaisun rahoitusjärjestely;
 - b) se on perustettu kriisinratkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien ja velkojen vastaanottamista varten.
2. Edellä 20 artiklassa tarkoitettussa kriisinratkaisujärjestelmässä vahvistetaan varojen erottelun osalta erityisesti seuraavat:
 - a) instrumentit, varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää erilliselle varainhoitoyhtiölle direktiivin [] 36 artiklan 1–4 kohdan ja 6–10 kohdan mukaisesti;
 - b) vastike, jota vastaan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää varat erilliseen varainhoitoyhtiöön, 17 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Tämä säännös ei estä vastiketta saamasta nimellistä tai negatiivista arvoa.

24 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjaus

1. Velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan käyttää jompaankumpaan seuraavista tarkoituksista:
 - a) kriisinratkaisun edellytykset täyttävän 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön pääomapohjan vahvistaminen riittävässä määrin, jotta voidaan palauttaa

kyseisen yhteisön kyky noudattaa toimiluvan ehtoja ja suorittaa toiminnot, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2004/39/EY nojalla;

- b) omaisuudenhoitoyhtiöön siirrettävien saamisten tai velkainstrumenttien pääoman muuntaminen omaksi pääomaksi tai vähentäminen, jotta omaisuudenhoitoyhtiölle olisi tarjottavana pääomaa.

Kriisinratkaisujärjestelmässä vahvistetaan komission päättämän kehyksen rajoissa velkakirjojen arvon alaskirjauksen osalta erityisesti seuraavat:

- a) 6 kohdan mukaisesti kokonaismäärä, jolla hyväksyttävien velkojen arvoa on vähennettävä tai muunnettava;
- b) velat, jotka voidaan jättää 5–13 kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle;
- c) 16 kohdan mukaisesti toimitettavan liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman tavoitteet ja vähimmäissisältö.

- 2. Velkakirjojen arvon alaskirjausta saa käyttää 1 kohdan a alakohdassa mainittuun tarkoitukseen vain, jos kyseisen välineen ja 16 kohdassa vaaditun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden avulla voidaan tosiasiaa sekä saavuttaa asiaankuuluvat kriisinratkaisutavoitteet että palauttaa laitoksen taloudellinen vakaus ja pitkän aikavälin elinkelpoisuus.

Jos ensimmäisessä alakohdassa vahvistettu edellytys ei täyty, on soveltuvin sovellettava jotain 19 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä ja 19 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua velkakirjojen arvon alaskirjausta.

- 3. Velkakirjojen arvon alaskirjausta ja muuntamista ei sovelleta seuraaviin velkoihin:
 - a) suojatut talletukset;
 - b) vakuudelliset velat, mukaan luettuina katetut joukkovelkakirjalainat;
 - c) velat, jotka aiheutuvat siitä, että 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön hallussa on asiakasvaroja tai asiakkaan rahaa, tai varainhoitosuhteesta 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä edellyttäen, että asiakas tai edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla;
 - d) velat, joiden edunsaajana on laitos, samaan konserniin kuuluvia yhtiöitä lukuun ottamatta, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää;
 - e) velat, jotka johtuvat osallistumisesta direktiivin 98/26/EY²³ mukaisesti nimettyyn järjestelmään ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää;
 - f) velat, joiden edunsaajana on jokin seuraavista:
 - i) työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta muuttuvaa palkkion osaa, jota ei säännellä lainsäädännöllä tai työehtosopimuksella;

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä, EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

- ii) kaupallinen velkoja, joka tarjoaa laitokselle tai 1 artiklan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle sen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisiä tavaroita ja palveluja, mukaan luettuina tietotekniikkapalvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;
 - iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen edellyttäen, että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla.
4. Edellä olevassa 3 kohdassa säädetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisala ei estä käyttämästä näitä alaskirjausvaltuuksia tilanteen mukaan sellaisen velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, tai muun vakuudellisen velan siihen osaan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen tai muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan. Direktiivin 2009/65/EY²⁴ 52 artiklan 4 kohdassa määritellyt katetut joukkovelkakirjalainat voidaan jättää tämän säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle.
5. Tietyt velat voidaan rajata tai osittain rajata alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien ulkopuolelle seuraavissa poikkeuksellisissa olosuhteissa:
- a) velan arvon alaskirjausta ei ole mahdollista suorittaa kohtuullisessa ajassa kriisinratkaisuviranomaisen vilpittömistä pyrkimyksistä huolimatta; tai
 - b) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi niin, että säilytetään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kyky jatkaa keskeisiä toimintoja, palveluja ja transaktioita; tai
 - c) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriisin sellaisen laajan leviämisen välttämiseksi, joka haittaisi vakavasti rahoitusmarkkinoiden toimintaa tavalla, josta voisi aiheutua vakavia häiriöitä jäsenvaltion tai unionin taloudelle; tai
 - d) kyseisten velkojen arvon alaskirjaus johtaisi niiden arvon sellaiseen romahtamiseen, josta muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseiset velat jätettäisiin velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle.

Jos hyväksyttävä velka tai hyväksyttävien velkojen luokka rajataan tai osittain rajataan soveltamisalan ulkopuolelle, muihin hyväksyttäviin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että muihin hyväksyttäviin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 13 artiklan 1 kohdan f alakohdan periaatteen mukainen.

6. Jos hyväksyttävää velkaa tai hyväksyttävien velkojen luokkaa, joka on rajattu tai osittain rajattu soveltamisalan ulkopuolelle 5 kohdan nojalla, ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta se voi

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

- a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu hyväksyttävillä veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nollassi 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
7. Kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa 6 kohdassa tarkoitettua rahoitusta vain, jos rahoitus täyttää molemmat seuraavat perusteet:
- a) osakkeenomistajat ja muiden omistusinstrumenttien omistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana 17 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna; ja
 - b) kriisinratkaisurahaston rahoitusosuus ei ylitä 5:tä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana 17 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.
8. Kriisinratkaisurahaston osuus voidaan rahoittaa:
- a) kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevalla määrällä, joka on peritty 2 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä rahoitusosuuksina 66 artiklan mukaisesti;
 - b) määrällä, joka voidaan periä jälkikäteen suoritettavina rahoitusosuuksina 67 artiklan mukaisesti kolmen vuoden aikana; ja
 - c) vaihtoehtoisista rahoituslähteistä kerätyillä määrillä 69 artiklan mukaisesti, jos a ja b alakohdassa tarkoitettut määrät eivät riitä.
9. Poikkeuksellisissa olosuhteissa voidaan kerätä lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä sen jälkeen, kun
- a) 7 kohdan b alakohdassa säädetty 5 prosentin raja on saavutettu; ja
 - b) kaikki vakuudettomat, etuoikeudettomat velat, jotka eivät ole hyväksyttäviä velkoja, on kirjattu alas tai muunnettu täysimääräisesti.
10. Vaihtoehtoisesti tai sen lisäksi, kun 7 kohdan a ja b alakohdan mukaiset edellytykset ovat täyttyneet, voidaan suorittaa rahoitusosuus varoista, jotka on peritty etukäteen suoritettavina rahoitusosuuksina 66 artiklan mukaisesti ja joita ei ole vielä käytetty.
11. Sovellettaessa tätä asetusta sovelletaan direktiivin [] 38 artiklan 3 c ab kohdan 5 alakohtaa.
12. Tehtäessä 5 kohdassa tarkoitettua päätöstä on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat tekijät:
- a) periaate, jonka mukaan tappioiden olisi langettava ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja sen jälkeen yleensä velkojien maksettaviksi etuoikeusjärjestyksessä;
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kapasiteetti tappioiden kattamiseen, jos velka tai velkaluokka jätetään soveltamisalan ulkopuolelle; ja

- c) tarve säilyttää riittävät varat kriisinratkaisun rahoitusta varten.
13. Kriisinratkaisuneuvosto suorittaa arviointinsa seuraavista seikoista 17 artiklan vaatimusten mukaisen arvostuksen perusteella:
- a) kokonaismäärä, jolla hyväksyttävien velkojen arvo on kirjattava alas sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo on nolla,
- b) tarpeen mukaan kokonaismäärä, jolla hyväksyttäviä velkoja on muunnettava osakkeiksi ydinpääoman suhteen palauttamiseksi, kun on kyseessä joko kriisinratkaisun kohteena oleva laitos tai omaisuudenhoitoyhtiö.

Jos päätetään kirjata velkakirjojen arvo alas 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla hyväksyttävien velkojen arvoa on muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai tarpeen mukaan omaisuudenhoitoyhtiön ydinpääoman suhteen palauttamiseksi, ottaen huomioon mahdollinen 71 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen pääoman lisääminen kriisinratkaisurahastosta, sekä markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ja sen varmistamiseksi, että laitos voi edelleen täyttää toimilupaehdot ja jatkaa toimintoja, joihin sillä on toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2004/39/EY nojalla.

14. Edellä olevan 5 kohdan mukaisia soveltamisalan ulkopuolelle jättämissä voidaan soveltaa joko velan jättämiseksi kokonaan alaskirjauksen ulkopuolelle tai kyseiseen velkaan sovellettavan alaskirjauksen osuuden rajoittamiseksi.
15. Alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksissa on noudatettava 15 artiklassa säädettyä saamisten etuoikeusjärjestystä.
16. Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on viipymättä toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma, joka on saatu velkakirjojen arvon alaskirjauksen jälkeen direktiivin [] 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyltä hallinnonhoitajalta.

Kriisinratkaisuviranomaisen on kahden viikon kuluessa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamispäivästä toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle kyseisestä suunnitelmasta tekemänsä arviointi. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi yhden kuukauden kuluessa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamispäivästä, millä todennäköisyydellä suunnitelman toteuttaminen palauttaisi 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden. Arvioinnin päätökseen saattaminen edellyttää toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää.

Jos kriisinratkaisuneuvosto on vakuuttunut siitä, että suunnitelmalla päästäisiin tähän tavoitteeseen, se antaa kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle luvan hyväksyä suunnitelma direktiivin [] 47 artiklan 5 mukaisesti. Jos kriisinratkaisuneuvosto ei ole vakuuttunut siitä, että suunnitelmalla päästäisiin tähän tavoitteeseen, se ohjeistaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista direktiivin [] 47 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoittamaan hallinnonhoitajalle huolenaiheistaan ja vaatimaan, että hallinnonhoitaja parantaa suunnitelmaa niin, että huolenaiheet saadaan poistettua. Tämä edellyttää toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää.

Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava muutettu suunnitelma kriisinratkaisuneuvostolle. Kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallista

kriisintarkaisuviranomaista ilmoittamaan hallinnonhoitajalle viikon kuluessa, katsooko se muutetun suunnitelman poistavan ilmoitetut huolenaiheet vai tarvitaanko muita muutoksia.

25 artikla

Kriisintarkaisuneuvoston harjoittama seuranta

1. Kriisintarkaisuneuvosto seuraa, miten kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset panevat kriisintarkaisujärjestelmän täytäntöön. Tätä varten kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten on
 - a) tehtävä yhteistyötä kriisintarkaisuneuvoston kanssa ja avustettava sitä sen seurantaan suorittamisessa;
 - b) annettava kriisintarkaisuneuvoston vahvistamin säännöllisin väliajoin kriisintarkaisujärjestelmän täytäntöönpanoa sekä kriisintarkaisuvälineiden ja kriisintarkaisuvaltuuksien käyttöä koskevat tarkat, luotettavat ja täydelliset tiedot, joita kriisintarkaisuneuvosto saattaa pyytää, mukaan luettuina tiedot seuraavista:
 - i) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen, omaisuudenhoitoyhtiön ja erillisen varainhoitoyhtiön toiminta ja rahoitusilanne;
 - ii) kohtelu, jonka osakkeenomistajat ja velkojat olisivat saaneet, jos kriisintarkaisun kohteena oleva laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
 - iii) käynnissä olevat tuomioistuinkäsittelyt, jotka liittyvät kaatuneen laitokseen varojen likvidointiin, kriisintarkaisupäätöksen riitauttamisiin ja arvostukseen tai osakkeenomistajien tai velkojien jättämiin korvaushakemuksiin;
 - iv) arvioijien, hallinnonhoitajien, kirjanpitäjien, asianajajien ja muiden sellaisten ammattihenkilöiden nimeäminen, erottaminen ja korvaaminen, joita voidaan tarvita avustamaan kansallista kriisintarkaisuviranomaista, sekä näiden henkilöiden tehtävien suorittaminen;
 - v) muut asiat, joihin kriisintarkaisuneuvosto saattaa viitata;
 - vi) se, missä määrin ja millä tavalla kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset käyttävät direktiivin [] V luvussa mainittuja valtuuksiaan;
 - vii) 24 artiklan 16 kohdassa tarkoitetun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman taloudellinen elinkelpoisuus, toteutettavuus ja täytäntöönpano.

Kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten on toimitettava kriisintarkaisuneuvostolle loppuraportti kriisintarkaisujärjestelmän täytäntöönpanosta.

2. Kriisintarkaisuneuvosto voi toimitettujen tietojen perusteella antaa kansallisille kriisintarkaisuviranomaiselle ohjeita mistä tahansa kriisintarkaisujärjestelmän täytäntöönpanoon liittyvästä näkökohdasta ja erityisesti 20 artiklassa mainituista seikoista ja kriisintarkaisuvaltuuksien käytöstä.
3. Komissio voi kriisintarkaisuneuvoston suosituksesta tai omasta aloitteestaan tarkistaa kriisintarkaisukehystä koskevaa päätöstään ja tehdä tarvittavat muutokset, kun kriisintarkaisutavoitteiden saavuttaminen sitä edellyttää.

26 artikla

Kriisinratkaisupäätösten täytäntöönpano

1. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava toimet, joita 16 artiklan 8 kohdassa tarkoitettun kriisinratkaisupäätöksen täytäntöönpano edellyttää, erityisesti käyttämällä määräysvaltaa 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen suhteen, toteuttamalla direktiivin [] 64 artiklan mukaiset tarvittavat toimenpiteet ja varmistamalla, että direktiivissä [] säädettyjä suojatoimia noudatetaan. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kaikki kriisinratkaisuneuvoston niille osoittamat päätökset täytäntöön.

Niiden on käytettävä näihin tarkoituksiin sen kansallisen lainsäädännön mukaisia valtuuksiaan, jolla direktiivi [] pannaan täytäntöön, ja noudatettava kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava kriisinratkaisuneuvostolle täydellinen ilmoitus näiden valtuuksien käytöstä. Kaikissa niiden toteuttamissa toimissa on noudatettava 16 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

2. Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei ole soveltanut 16 artiklassa tarkoitettua päätöstä tai on soveltanut sitä tavalla, jolla ei pystytä saavuttamaan tämän asetuksen mukaisia kriisinratkaisutavoitteita, kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet määrätä kriisinratkaisun kohteena oleva laitos
 - a) siirtämään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tietyt oikeudet, varat tai velat toiselle henkilölle;
 - b) vaatimaan sellaisten velkainstrumenttien muuntamista, joihin sisältyy sopimusehto muuntamisesta 18 artiklassa mainituissa olosuhteissa.
3. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen on noudatettava kaikkia 2 kohdan nojalla tehtyjä päätöksiä. Nämä päätökset ovat ensisijaisia kaikkiin kansallisten viranomaisten samasta asiasta aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.
4. Toteuttaessaan sellaisia kysymyksiä koskevaa toimea, joista on annettu päätös 2 kohdan nojalla, kansallisten viranomaisten on noudatettava kyseistä päätöstä.

4 luku

Yhteistyö

27 artikla

Yhteistyövelvoite

1. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista toimista, jotka se toteuttaa kriisinratkaisun valmistelemiseksi. Komission jäsenten ja henkilöstön on noudatettava kriisinratkaisuneuvostolta saamiensa tietojen osalta 79 artiklassa säädettyä salassapitovaatimusta.
2. Kriisinratkaisuneuvosto, komissio, EKP sekä kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä hoitaessaan kukin omia tehtäviään tämän asetuksen nojalla. EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toimittavat kriisinratkaisuneuvostolle ja komissiolle kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen.

3. Hoitaessaan kukin omia tehtäviään tämän asetuksen nojalla kriisinratkaisuneuvosto, komissio, EKP sekä kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä 7–26 artiklan mukaisissa kriisinratkaisun suunnittelussa, varhaisessa asiaan puuttumisessa ja kriisinratkaisun vaiheissa. EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toimittavat kriisinratkaisuneuvostolle ja komissiolle kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen.
4. Kun EKP kutsuu tätä asetusta sovellettaessa kriisinratkaisuneuvoston edustajan osallistumaan neuvoston asetuksen (EU) N:o [] 19 artiklan mukaisesti perustettuun EKP:n valvontaelimeen, kriisinratkaisuneuvosto nimeää edustajan.
5. Sovellettaessa tätä asetusta kriisinratkaisuneuvosto nimeää edustajan, joka osallistuu direktiivin [] 113 artiklalla perustettuun Euroopan pankkiviranomaisen kriisinratkaisukomiteaan.
6. Kriisinratkaisuneuvosto tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV) ja Euroopan vakausmekanismin (EVM) kanssa erityisesti silloin, kun ERVV tai EVM on myöntänyt tai todennäköisesti myöntää suoraa tai välillistä rahoitustukea osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille yhteisöille etenkin 24 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa.
7. Kriisinratkaisuneuvosto ja EKP tekevät yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa vahvistetaan yleiset ehdot niiden 2 kohdan mukaiselle yhteistyölle. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen, ja se julkaistaan, jollei luottamuksellisten tietojen asianmukaisesta käsittelystä muuta johdu.

28 artikla

Tietojenvaihto yhteisen kriisinratkaisumekanismin kanssa

1. Sekä kriisinratkaisuneuvostoa että kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia koskee velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä sekä tietojenvaihtovelvollisuus.
2. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa komissiolle kaikki tiedot, jotka ovat merkityksellisiä komission tämän asetuksen ja tapauksen mukaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan mukaisten tehtävien hoitamisessa.

29 artikla

Yhteistyö yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa ja konsernien käsittely

Direktiivin [] 12 artiklan 4, 5, 6 ja 15 kohtaa ja 80–83 artiklaa ei sovelleta osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välisiin suhteisiin. Niiden sijasta sovelletaan tämän asetuksen asiaankuuluvia säännöksiä.

30 artikla

Yhteistyö osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa

Jos konserniin kuuluu osallistuviin ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä, kriisinratkaisuneuvosto edustaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia direktiivin [] 7, 8, 11, 12, 15, 50 ja 80–83 artiklan mukaisesti

osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa tehtävässä yhteistyössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä asetuksessa edellytettyä komission antamaa hyväksyntää.

31 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden viranomaisten kanssa

Komissiolla ja kriisinratkaisuneuvostolla on kullakin omilla vastuualueillaan yksinomainen vastuu direktiivin [] 88 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen ei-sitovien yhteistyöjärjestelyjen tekemisestä osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten puolesta, ja ne ilmoittavat näistä järjestelyistä mainitun artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5 luku

Tutkintavaltuudet

32 artikla

Tietopyynnöt

1. Hoitaakseen 7, 8, 11, 16 ja 17 artiklassa tarkoitettuja tehtäviään kriisinratkaisuneuvosto voi suoraan tai kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä pyytää seuraavia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka tarvitaan kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseen:
 - a) 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt;
 - b) 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen työntekijät;
 - c) kolmannet osapuolet, joille 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt ovat ulkoistaneet tehtäviä tai toimintoja.
2. Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on toimitettava 1 kohdan nojalla pyydetty tiedot. Salassapitovaatimukset eivät vapauta näitä yhteisöjä ja henkilöitä kyseisten tietojen toimittamisvelvollisuudesta. Pyydettyjen tietojen toimittamista ei pidetä salassapitovelvollisuuden rikkomisena.
3. Jos kriisinratkaisuneuvosto saa tiedot suoraan kyseisiltä yhteisöiltä ja henkilöiltä, se antaa nämä tiedot asianomaisten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten saataville.
4. Kriisinratkaisuneuvoston on voitava saada jatkuvasti kaikki pääomaan, likviditeettiin, varoihin ja velkoihin liittyvät tiedot, jotka koskevat sen kriisinratkaisuvaltuuksien piiriin kuuluvia laitoksia ja ovat olennaisia kriisinratkaisun kannalta.
5. Kriisinratkaisuneuvosto, toimivaltaiset viranomaiset ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat laatia yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa määrätään tietojenvaihtomenettelyistä.
6. Toimivaltaisten viranomaisten, tarvittaessa myös EKP:n, sekä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä kriisinratkaisuneuvoston kanssa yhteistyötä sen tarkistamiseksi, ovatko jotkin tai kaikki pyydetty tiedot jo saatavilla. Jos tietoja on saatavilla, toimivaltaisten viranomaisten, tarvittaessa myös EKP:n, tai kansallisten

kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava kyseiset tiedot kriisinratkaisuneuvostolle.

33 artikla

Yleiset tutkimukset

1. Hoitaakseen 7, 8, 11, 16 ja 17 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä kriisinratkaisuneuvosto voi suorittaa kaikki tarpeelliset 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä olevia henkilöitä koskevat tutkimukset, jollei asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuista muista edellytyksistä muuta johdu.

Tätä varten kriisinratkaisuneuvostolla on oikeus

- a) vaatia asiakirjojen toimittamista;
 - b) tutkia 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpitoaineisto sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;
 - c) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä;
 - d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi.
2. Edellä 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava kriisinratkaisuneuvoston päätöksellä käynnistettyihin tutkimuksiin.

Jos jokin henkilö estää tutkimuksen suorittamisen, sen osallistuvan jäsenvaltion kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, jossa asianomaiset tilat sijaitsevat, on annettava kansallista lainsäädäntöä noudattaen tarpeellinen apu, mukaan luettuna kriisinratkaisuneuvoston pääsy 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloihin, jotta edellä mainittuja oikeuksia voidaan käyttää.

34 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Hoitaakseen 7, 8, 11, 16 ja 17 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä kriisinratkaisuneuvosto voi, jollei asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuista muista edellytyksistä muuta johdu, suorittaa 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset, jos asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ilmoitetaan tästä ennakolta. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, kriisinratkaisuneuvosto voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilmoittamatta siitä ennakolta kyseisille oikeushenkilöille.
2. Kriisinratkaisuneuvoston virkamiehillä ja muilla henkilöillä, jotka kriisinratkaisuneuvosto on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuudet päästä kriisinratkaisuneuvoston 32 artiklan 2 kohdan nojalla antaman tutkintapäätöksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin ja maa-alueille, ja heillä on kaikki 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet.
3. Edellä 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden on suostuttava kriisinratkaisuneuvoston päätökseen perustuviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

4. Sen jäsenvaltion kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, jossa tarkastus on määrä suorittaa, valtuuttamien tai nimeämien virkamiesten ja muiden mukana olevien henkilöiden on, kriisinratkaisuneuvoston valvonnassa ja sen koordinoitussa toimintaa, aktiivisesti avustettava kriisinratkaisuneuvoston virkamiehiä ja muita kriisinratkaisuneuvoston valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetyt valtuudet. Kyseisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten virkamiehillä on myös oikeus osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.
5. Jos kriisinratkaisuneuvoston virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka kriisinratkaisuneuvosto on valtuuttanut tai nimennyt, toteavat, että henkilö vastustaa 1 kohdan nojalla määrättyä tarkastusta, kyseisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava heille tarvittavaa apua kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tähän apuun kuuluu myös kaikkien liiketilojen ja kirjanpitoaineiston sinetöinti siltä osin, kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi. Jos kyseisellä kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella ei ole tällaisia valtuuksia, sen on käytettävä valtuuksiaan pyytääkseen tarvittavan avun muilta kansallisilta kriisinratkaisuviranomaisilta.

35 artikla

Oikeusviranomaisen lupa

1. Jos 34 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa haettaessa kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että kriisinratkaisuneuvoston päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää kriisinratkaisuneuvostolta yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla kriisinratkaisuneuvosto epäilee 26 artiklassa tarkoitettujen säädösten rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tarkastuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan kriisinratkaisuneuvoston asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin.

6 luku

Seuraamusvaltuudet

36 artikla

Sakot

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö on tahallisesti tai tuottamuksellisesti syyllistynyt johonkin 2 kohdassa tarkoitettuun rikkomiseen, kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa asianomaista kansallista kriisinratkaisuviranomaista

määräämään direktiivin [] mukaisesti sakon kyseiselle 2 artiklassa tarkoitettulle yhteisölle.

Yhteisön suorittama rikkominen katsotaan tahallisesti tehdyksi, jos on olemassa objektiivisia tekijöitä, jotka osoittavat, että yhteisö tai sen toimiva johto toimi tarkoituksellisesti rikkomisen tehdessään.

2. Edellä 2 artiklassa tarkoitetuille yhteisöille voidaan määrätä sakkoja seuraavista rikkomisista:
 - a) kun ne eivät toimita 32 artiklan mukaisesti pyydettyjä tietoja;
 - b) kun ne eivät suostu 33 artiklan mukaiseen yleiseen tutkimukseen tai paikalla tehtävään tarkastukseen eivätkä toimita 32 artiklan mukaisesti pyydettyjä tietoja;
 - c) kun ne eivät maksa rahoitusosuuksia kriisinratkaisurahastoon 66 tai 67 artiklan mukaisesti;
 - d) kun ne eivät noudata kriisinratkaisuneuvoston 24 artiklan nojalla niille osoittamaa päätöstä.
3. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on julkistettava kaikki sakot, jotka määrätään 1 kohdan nojalla. Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on julkistettava seuraamus ilman osapuolten nimiä.
4. Kriisinratkaisuneuvosto antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille osoitetut ohjeet sakkojen ja uhkasakkojen soveltamisesta yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien täytäntöönpanokäytäntöjen vahvistamiseksi ja tämän asetuksen yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

37 artikla

Uhkasakot

1. Kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa asianomaista kansallista kriisinratkaisuviranomaista määräämään direktiivin [] mukaisesti uhkasakon kyseiselle 2 artiklassa tarkoitettulle yhteisölle, jotta voidaan pakottaa
 - a) luottolaitos noudattamaan 32 artiklan nojalla tehtyä päätöstä;
 - b) 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö toimittamaan kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä pyydetyt täydelliset tiedot;
 - c) 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö suostumaan tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt tai muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä käynnistetyssä tutkimuksessa;
 - d) 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö suostumaan kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä määrättyyn paikalla tehtävään tarkastukseen.
2. Uhkasakon on oltava tehokas ja oikeasuhteinen. Uhkasakko määrätään maksettavaksi päivittäin, kunnes luottolaitos tai kyseessä oleva henkilö noudattaa 1 kohdan a–d kohdassa tarkoitettua päätöstä.
3. Uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi.

III OSA

INSTITUTIONAALINEN KEHYS

I OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTO

38 artikla

Oikeudellinen asema

1. Perustetaan yhteinen kriisinratkaisuneuvosto. Kriisinratkaisuneuvosto on Euroopan unionin virasto, jolla on sen tehtäviä vastaava erityisrakenne. Se on oikeushenkilö.
2. Kriisinratkaisuneuvostolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Kriisinratkaisuneuvosto voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Kriisinratkaisuneuvostoa edustaa sen pääjohtaja.

39 artikla

Kokoonpano

1. Kriisinratkaisuneuvostoon kuuluu
 - a) pääjohtaja;
 - b) varapääjohtaja;
 - c) komission nimittämä jäsen;
 - d) EKP:n nimittämä jäsen;
 - e) kunkin jäsenvaltion nimittämä jäsen, joka edustaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista.
2. Pääjohtajan, varapääjohtajan ja komission ja EKP:n nimittämien kriisinratkaisuneuvoston jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Jollei 53 artiklan 6 kohdasta muuta johdu, toimikautta ei voida uusida.
3. Kriisinratkaisuneuvoston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat
 - a) kriisinratkaisuneuvoston täysistunto, jonka tehtävät määritellään 47 artiklassa;
 - b) kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto, jonka tehtävät määritellään 51 artiklassa;
 - c) pääjohtaja, jonka tehtävät määritellään 53 artiklassa.

40 artikla

Unionin lainsäädännön noudattaminen

Kriisinratkaisuneuvosto noudattaa toiminnassaan unionin lainsäädäntöä, erityisesti komission tämän asetuksen nojalla antamia päätöksiä.

41 artikla

Vastuuvollisuus

1. Kriisinratkaisuneuvosto on 2–8 kohdan mukaisesti vastuuvollinen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta.
2. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle kertomuksen sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamisesta.
3. Pääjohtaja esittää kyseisen kertomuksen julkisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
4. Pääjohtaja osallistuu Euroopan parlamentin pyynnöstä kriisinratkaisutehtävien hoitamista koskevaan kuulemiseen parlamentin toimivaltaisissa valiokunnissa.
5. Pääjohtajaa voidaan neuvoston pyynnöstä kuulla neuvostossa kriisinratkaisutehtävien hoitamisesta.
6. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai neuvoston sille osoittamiin kysymyksiin omien menettelyjensä mukaisesti mahdollisten sellaisten osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnäollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.
7. Pääjohtaja voi käydä pyynnöstä luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljettujen ovien takana Euroopan parlamentin toimivaltaisen valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa silloin, kun tällaisia keskusteluja edellytetään perussopimuksen mukaisten Euroopan parlamentin toimivaltuuksien käyttämiseksi. Euroopan parlamentti ja kriisinratkaisuneuvosto tekevät sopimuksen yksityiskohtaisista säännöistä näiden keskustelujen järjestämiseksi varmistaakseen täyden luottamuksellisuuden niiden salassapitovelvoitteiden mukaisesti, jotka EKP:lle on määrätty asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisena toimivaltaisena viranomaisena.
8. Kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteistyötä parlamentin kanssa kaikkien parlamentin tekemien tutkimusten aikana SEUT-sopimuksen mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto ja parlamentti sopivat asianmukaisista järjestelyistä, jotka liittyvät kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamisen demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskeviin käytännön menettelyihin. Nämä järjestelyt koskevat muun muassa tiedonsaantia, yhteistyötä tutkimuksissa ja tietoja pääjohtajan valintamenettelystä.

42 artikla

Kansalliset parlamentit

1. Kriisinratkaisuneuvoston erityistehtävien vuoksi osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit voivat pyytää omien menettelyjensä mukaisesti

kriisinratkaisuneuvostoa vastaamaan kirjallisesti niiden sille esittämiin huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisia kriisinratkaisuneuvoston tehtäviä.

2. Osallistuvan jäsenvaltion kansallinen parlamentti voi pyytää pääjohtajaa osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten kriisinratkaisusta yhdessä kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen edustajan kanssa.
3. Tällä asetuksella ei rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaista kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten vastuuvollisuutta kansallisille parlamenteille sellaisten tehtävien suorittamisen osalta, joita tällä asetuksella ei ole annettu kriisinratkaisuneuvostolle tai komissiolle.

43 artikla

Riippumattomuus

1. Kun kriisinratkaisuneuvosto ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset hoitavat niille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, ne toimivat riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.
2. Edellä 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

44 artikla

Kotipaikka

Kriisinratkaisuneuvoston kotipaikka on Bryssel, Belgia.

II OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTON TÄYSISTUNTO

45 artikla

Osallistuminen täysistuntoihin

Kaikki kriisinratkaisuneuvoston jäsenet osallistuvat sen täysistuntoihin.

46 artikla

Tehtävät

1. Täysistunnossaan kriisinratkaisuneuvosto
 - a) hyväksyy kunkin vuoden marraskuun 30 päivään mennessä pääjohtajan esittämään luonnokseen perustuvan kriisinratkaisuneuvoston vuotuisen työohjelman seuraavaa vuotta varten 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja toimittaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan keskuspankille;

- b) hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston vuotuisen talousarvion 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) päättää 68 artiklan mukaisesta vapaaehtoisesta lainaamisesta rahoitusjärjestelyjen välillä, 72 artiklan mukaisesta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta ja 73 artiklan mukaisesta lainanannosta talletussuojajärjestelmälle;
- d) hyväksyy 42 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen kriisinratkaisuneuvoston toiminnasta. Tässä kertomuksessa esitetään yksityiskohtaiset selvitykset talousarvion toteuttamisesta;
- e) hyväksyy kriisinratkaisuneuvostoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt 61 artiklan mukaisesti;
- f) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- g) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja ratkaisemista koskevat säännöt;
- h) hyväksyy työjärjestyksensä;
- i) käyttää 2 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston henkilöstön suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat henkilöstösääntöjen mukaan nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaan sopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle²⁵, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivalta';
- j) hyväksyy tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- k) jollei henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka on toiminnallisesti riippumaton tehtäviensä suorittamisessa;
- l) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- m) tekee päätökset kriisinratkaisuneuvoston sisäisten rakenteiden luomisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta.

2. Kriisinratkaisuneuvosto tekee täysistunnossaan henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määrittellään olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, kriisinratkaisuneuvosto voi täysistunnossaan tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron pääjohtajalle ja hänen toteuttamansa nimittävän

viranomaisen toimivallan edelleen siirron ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

47 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon kokoontuminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunnot kutsuu koolle pääjohtaja.
2. Kriisinratkaisuneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä täysistuntoa vuodessa. Lisäksi täysistunto kokoontuu pääjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa kriisinratkaisuneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
3. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto voi kutsua tarkkailijoita osallistumaan tapauskohtaisesti sen kokoontumisiin.
4. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa täysistuntonsa sihteeristön tehtävistä.

48 artikla

Päätöksentekoprosessi

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee täysistunnossaan päätöksensä jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä. Edellä 47 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut päätökset tehdään kuitenkin sen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.
2. Pääjohtaja osallistuu äänestykseen.
3. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy ja julkaisee työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat säännöt.

III OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTON JOHDON ISTUNTO

49 artikla

Osallistuminen johdon istuntoihin

1. Jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoihin osallistuvat 40 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet.
2. Käsiteltäessä 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut ainoastaan yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, 52 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaiseen käsittelyyn ja päätöksentekoprosessiin osallistuu myös kyseisen jäsenvaltion nimittämä jäsen.
3. Käsiteltäessä rajojen yli toimivaa konsernia 52 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiseen käsittelyyn ja päätöksentekoprosessiin osallistuvat sen jäsenvaltion nimittämä jäsen, jossa konsernitason kriisinratkaisuviranomainen sijaitsee, sekä niiden jäsenvaltioiden

nimittämät jäsenet, joihin konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluva tytäryhtiö tai yhteisö on sijoittautunut.

50 artikla

Tehtävät

1. Kriisintarkaisuneuvoston täysistuntoa avustaa kriisintarkaisuneuvoston johdon istunto.
2. Johdon istunnossaan kriisintarkaisuneuvosto
 - a) valmistelee päätöksiä hyväksyttäväksi kriisintarkaisuneuvoston täysistunnossa;
 - b) tekee kaikki päätökset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi.Tähän kuuluu
 - i) kaikkien merkityksellisten tietojen toimittaminen komissiolle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta komissio voi niiden avulla suorittaa arvioinnin ja antaa perustellun päätöksen 16 artiklan 6 kohdan nojalla;
 - ii) päättäminen kriisintarkaisuneuvoston talousarvion kriisintarkaisurahastoa koskevasta II osasta.
3. Silloin kun se on asian kiireellisyyden vuoksi tarpeen, kriisintarkaisuneuvoston johdon istunto voi tehdä kriisintarkaisuneuvoston täysistunnon puolesta tiettyjä väliaikaisia päätöksiä erityisesti hallinnollisista kysymyksistä, kuten talousarviokysymyksistä.
4. Kriisintarkaisuneuvoston johdon istunto kokoontuu pääjohtajan aloitteesta tai jäsentensä pyynnöstä.
5. Kriisintarkaisuneuvoston täysistunto vahvistaa kriisintarkaisuneuvoston johdon istunnon työjärjestyksen.

51 artikla

Päätöksenteko

1. Käsiteltäessä yksittäistä yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut vain yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, kriisintarkaisuneuvoston johdon istunto tekee päätöksensä osallistuvien jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä. Äänten mennessä tasan pääjohtajan ääni ratkaisee.
2. Käsiteltäessä rajojen yli toimivaa konsernia kriisintarkaisuneuvoston johdon istunto tekee päätöksensä osallistuvien jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä. Edellä 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla kriisintarkaisuneuvoston jäsenillä ja sen jäsenvaltion nimittämällä jäsenellä, jossa konsernitason kriisintarkaisuviranomainen sijaitsee, on kullakin yksi ääni. Muilla osallistuvilla jäsenillä on kullakin äänioikeus, joka vastaa osaa yhdestä äänestä ja niiden jäsenvaltioiden kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten määrää, joihin konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluva tytäryhtiö tai yhteisö on sijoittautunut. Äänten mennessä tasan pääjohtajan ääni ratkaisee.

3. Ennen kuin 65 artiklassa tarkoitettu rahoituksen tavoitetaso on saavutettu, tietyn jäsenvaltion nimittämä jäsen voi pyytää kerran kriisintarkkailuneuvoston jatkokäsittelyä, jos käsiteltävänä oleva päätös vaikuttaa kyseisen jäsenvaltion finanssipoliittiseen vastuuseen.
4. Kriisintarkkailuneuvoston johdon istunto hyväksyy ja julkaisee johdon istuntoja koskevan työjärjestyksen.

Kriisintarkkailuneuvoston johdon istunto kokoontuu pääjohtajan omasta aloitteestaan esittämästä kutsusta tai kahden jäsenen kutsusta, ja sen puheenjohtajana toimii pääjohtaja. Kriisintarkkailuneuvosto voi kutsua tarkkailijoita osallistumaan tapauskohtaisesti sen johdon istuntoihin.

IV OSASTO

PÄÄJOHTAJA JA VARAPÄÄJOHTAJA

52 artikla

Nimittäminen ja tehtävät

1. Kriisintarkkailuneuvostoa johtaa kokopäivätoiminen pääjohtaja, joka ei hoida mitään kansallisen tason virkatehtäviä.
2. Pääjohtajan tehtävänä on
 - a) valmistella kriisintarkkailuneuvoston täysistunnoissa ja johdon istunnoissa tehtävää työtä sekä kutsua koolle sen kokoukset ja toimia niiden puheenjohtajana;
 - b) kaikki henkilöstöasiat;
 - c) päivittäisen hallinnon asiat;
 - d) toteuttaa kriisintarkkailuneuvoston talousarviota 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - e) johtaa kriisintarkkailuneuvostoa;
 - f) toteuttaa kriisintarkkailuneuvoston vuotuista työohjelmaa;
 - g) laatia vuosittain kertomusluonnos, joka sisältää kriisintarkkailuneuvoston kriisintarkkailutoimia koskevan jakson sekä hallinnollisia ja rahatalousasioita koskevan jakson.
3. Pääjohtajaa avustaa varapääjohtaja.
Varapääjohtaja hoitaa pääjohtajan tehtäviä tämän ollessa poissa.
4. Pääjohtaja ja varapääjohtaja nimitetään ansioiden, taitojen, pankkitoiminta- ja rahoituskysymysten tuntemuksen sekä rahoitusalan valvonnan ja sääntelyn kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella.
5. Kuultuaan täysistunnossa kokoontunutta kriisintarkkailuneuvostoa komissio esittää neuvostolle luettelon ehdokkaista pääjohtajan ja varapääjohtajan nimittämistä varten. Neuvosto nimittää pääjohtajan ja varapääjohtajan kuultuaan Euroopan parlamenttia.
6. Poiketen siitä, mitä 40 artiklan 2 kohdassa säädetään, tämän asetuksen voimaantulon jälkeen nimitettävän ensimmäisen varapääjohtajan toimikausi on kolme vuotta;

toimikausi voidaan uusina kerran viideksi vuodeksi. Pääjohtaja ja varapääjohtaja jatkavat tehtävässään seuraajiensa nimittämiseen asti.

7. Pääjohtaja tai varapääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua enää jatkettuna toimikautensa lopussa kyseisen toimen valintamenettelyyn.
8. Jos pääjohtaja tai varapääjohtaja ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos he ovat syyllistyneet vakavaan rikkomukseen, neuvosto voi komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan erottaa pääjohtajan tai varapääjohtajan tehtävästään.

53 artikla

Riippumattomuus

1. Pääjohtaja ja varapääjohtaja hoitavat tehtäviään komission ja kriisinratkaisuneuvoston päätösten mukaisesti.
Osallistuessaan keskusteluihin ja päätöksentekoprosessiin kriisinratkaisuneuvostossa pääjohtaja ja varapääjohtaja eivät saa pyytää eivätkä ottaa vastaan ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, vaan ilmaisevat oman näkemyksensä ja äänestävät riippumattomasti. Varapääjohtaja ei ole kyseisten keskustelujen ja päätöksentekoprosessien yhteydessä pääjohtajan alaisuudessa.
2. Jäsenvaltiot tai muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan pääjohtajaan tai varapääjohtajaan näiden hoitaessa tehtäviään.
3. Pääjohtajan ja varapääjohtajan on 78 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti palvelussuhteensa päätyttyä edelleen noudatettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä hyväksyessään tiettyjä tehtäviä tai etuja.

V OSASTO

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 luku

Yleiset säännökset

54 artikla

Talousarviovarat

Kriisinratkaisuneuvosto vastaa tarvittavan rahoituksen ja henkilöstön osoittamisesta sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseen.

55 artikla

Talousarvio

1. Kriisinratkaisuneuvoston kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan kriisinratkaisuneuvoston talousarvioon.

2. Kriisintarkkaisuineuvoston talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Talousarvio koostuu kahdesta osasta: sen I osa koskee kriisintarkkaisuineuvoston hallintoa ja II osa kriisintarkkaisuineuvoston rahastoa.

56 artikla

Kriisintarkkaisuineuvoston hallintoa koskeva talousarvion I osa

1. Talousarvion I osan tulot koostuvat vuotuisista rahoitusosuuksista, jotka ovat tarpeen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten hallintomenojen kattamiseksi.
2. Talousarvion I osan menot sisältävät ainakin henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, henkilöstökoulutus- ja toimintamenot.

57 artikla

Kriisintarkkaisuineuvoston rahastoa koskeva talousarvion II osa

1. Talousarvion II osan tulot koostuvat erityisesti seuraavista:
 - a) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten 62 artiklan mukaisesti maksamat rahoitusosuudet lukuun ottamatta 62 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vuotuista rahoitusosuutta;
 - b) muista kriisintarkkaisuineuvoston rahoitusjärjestelyistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 68 artiklan 1 kohdan mukaisesti saadut lainat;
 - c) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 69 artiklan mukaisesti saadut lainat;
 - d) kriisintarkkaisuineuvoston hallussa olevien määrien 70 artiklan mukaisista sijoituksista saadut tuotot.
2. Talousarvion II osan menot koostuvat seuraavista:
 - a) menot 71 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin;
 - b) 70 artiklan mukaiset sijoitukset;
 - c) muista kriisintarkkaisuineuvoston rahoitusjärjestelyistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 68 artiklan 1 kohdan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot;
 - d) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 69 artiklan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot.

58 artikla

Talousarvion laatiminen ja toteuttaminen

1. Pääjohtaja laatii kunkin vuoden helmikuun 15 päivään mennessä ennakoarvion kriisintarkkaisuineuvoston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten ja lähettää sen kriisintarkkaisuineuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä.
2. Kriisintarkkaisuineuvoston täysistunto hyväksyy kriisintarkkaisuineuvoston talousarvion ennakoarvion perusteella. Sitä mukautetaan tarvittaessa.

3. Pääjohtaja huolehtii kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttamisesta.

59 artikla

Tarkastukset ja valvonta

1. Kriisinratkaisuneuvostoon perustetaan sisäisen tarkastuksen tehtävä, jota hoidetaan kansainvälisten standardien mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston nimittämä sisäinen tarkastaja vastaa sille kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttamisjärjestelmien ja -menettelyjen moitteettoman toiminnan tarkastamisesta.
2. Sisäinen tarkastaja neuvoo kriisinratkaisuneuvostoa riskienhallinnassa antamalla riippumattomia lausuntoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien laadusta sekä suosituksia operaatioiden toteuttamisedellytysten parantamiseksi ja moitteettoman varainhoidon edistämiseksi.
3. Kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa tehtäviensä hoitoon soveltuvien sisäisten valvontajärjestelmien ja -menettelyjen ottamisesta käyttöön.

60 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Pääjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä.
2. Kriisinratkaisuneuvoston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä.
3. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto toimittaa kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä kriisinratkaisuneuvoston edellisen varainhoitovuoden alustavan tilinpäätöksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.
4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta huomautukset kriisinratkaisuneuvoston alustavasta tilinpäätöksestä pääjohtaja laatii kriisinratkaisuneuvoston lopullisen tilinpäätöksen, josta hän vastaa, ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi.
5. Pääjohtaja toimittaa kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivään mennessä lopullisen tilinpäätöksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.
6. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin 30 päivään syyskuuta mennessä.
7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* seuraavan vuoden 15 päivään marraskuuta mennessä.
8. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto myöntää pääjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.
9. Pääjohtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kriisinratkaisuneuvoston tilejä koskevat tiedot.

61 artikla

Varainhoitosäännöt

Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuinta ja komissiota kuultuaan sisäiset varainhoitoa koskevat säännökset, joilla täsmennetään erityisesti kriisinratkaisuneuvoston talousarvion laatimista ja toteuttamista koskeva yksityiskohtainen menettely.

Varainhoitoa koskevat säännökset perustuvat, siltä osin kuin se on sopusoinnussa kriisinratkaisuneuvoston ominaispiirteiden kanssa, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012²⁶ 208 artiklan mukaisesti muille SEUT-sopimuksen mukaisesti perustetuille elimille vahvistettuun varainhoidon puiteasetukseen.

62 artikla

Rahoitusosuudet

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt osallistuvat kriisinratkaisuneuvoston talousarvion rahoitukseen tämän asetuksen ja 5 kohdan nojalla annettujen rahoitusosuuksia koskevien delegoitujen säädösten mukaisesti. Rahoitusosuudet kattavat
 - a) vuotuiset rahoitusosuudet, jotka ovat tarpeen hallintomenojen kattamiseksi;
 - b) vuotuiset etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet 65 artiklassa säädetyn, 66 artiklan mukaisesti lasketun rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi
 - c) ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet, jotka lasketaan 67 artiklan mukaisesti.
2. Rahoitusosuuksien määrät on vahvistettava sellaiselle tasolle, että vastaavalla tulojen määrällä voidaan periaatteessa varmistaa kriisinratkaisuneuvoston talousarvion tasapaino kunkin vuoden ja kriisinratkaisurahaston tehtävien osalta.
3. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää 5 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti kunkin 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön maksettavat rahoitusosuudet kyseiselle yhteisölle osoitetussa päätöksessä. Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa menettely-, raportointi- ja muita sääntöjä sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan.
4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti perittyjä määriä käytetään ainoastaan tämän asetuksen soveltamista varten.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 82 artiklan mukaisesti rahoitusosuuksia koskevia delegoituja säädöksiä, joissa
 - a) määritetään rahoitusosuuksien laji ja seikat, joiden osalta niitä on maksettava, rahoitusosuuksien suuruuden laskutapa ja tapa, jolla ne on maksettava;

²⁶ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

- b) tarkennetaan 3 kohdassa tarkoitetut rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointisäännöt ja muut säännöt, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan;
- c) määritetään rahoitusosuusjärjestelmä laitoksille, jotka ovat saaneet toimiluvan sen jälkeen, kun kriisinratkaisurahasto on saavuttanut tavoitetasonsa;
- d) määritetään vuotuiset rahoitusosuudet, jotka ovat tarpeen kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi ennen kuin se on täysin toimintakykyinen.

63 artikla

Petostentorjuntatoimenpiteet

1. Helpottaakseen asetuksen (EY) N:o 1073/1999 soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa kriisinratkaisuneuvosto liittyy kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se aloittaa toimintansa, 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan kriisinratkaisuneuvoston koko henkilöstöön.
2. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien kriisinratkaisuneuvostolta unionin rahoitusta saaneiden edunsaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, myös paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia asetuksessa (EY) N:o 1073/1999 ja asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti, sen selvittämiseksi, onko kriisinratkaisuneuvoston rahoittamiin sopimuksiin liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

2 luku

Yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto

1 JAKSO

KRIISINRATKAISURAHASTON MUODOSTAMINEN

64 artikla

Yleiset säännökset

1. Perustetaan yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto.
2. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää kriisinratkaisurahastoa ainoastaan II osan I osastossa määriteltujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseen ja 12 ja 13 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisutavoitteiden ja kriisinratkaisua koskevien periaatteiden mukaisesti. Unionin talousarvion ei missään

olosuhteissa katsota olevan vastuussa kriisinratkaisurahaston kustannuksista tai tappioista.

3. Kriisinratkaisurahaston omistaja on kriisinratkaisuneuvosto.

65 artikla

Rahoituksen tavoitetaso

1. Kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat varat ovat viimeistään 10 vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta vähintään 1 prosenttia osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden luottolaitosten kaikista direktiivin 94/19/EY mukaisesti suojattujen talletusten määrästä.
2. Jäljempänä olevan 66 artiklan mukaisesti lasketut ja 62 artiklan mukaisesti perityt kriisinratkaisurahaston rahoitusosuudet jaksotetaan 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen vaiheen aikana ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes tavoitetaso saavutetaan, ellei niitä olosuhteista riippuen voida aikaistaa suotuisien markkinaolosuhteiden tai rahoitustarpeiden johdosta.
3. Kriisinratkaisuneuvosto voi pidentää ensimmäistä jaksoa enintään neljällä vuodella, jos kriisinratkaisurahastosta suoritettujen maksujen kokonaismäärä ylittää 0,5 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä.
4. Jos 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen vaiheen jälkeen käytettävissä olevat varat vähenevät alle 1 kohdassa määritellyn tavoitetason, 66 artiklan mukaisesti laskettuja rahoitusosuuksia peritään siihen asti, kun tavoitetaso on saavutettu. Jos käytettävissä olevia varoja on vähemmän kuin puolet tavoitetason mukaisesta määrästä, vuotuisten rahoitusosuuksien on oltava vähintään neljäsosa tavoitetasosta.
5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 82 artiklan mukaisesti seuraavien seikkojen määrittämiseksi:
 - a) perusteet, jotka koskevat 2 kohdan mukaisesti laskettujen kriisinratkaisurahaston rahoitusosuuksien ajallista jaksottamista;
 - b) olosuhteet, joissa rahoitusosuuksien maksamista voidaan aikaistaa 2 kohdan mukaisesti;
 - c) perusteet, joiden mukaisesti määritetään se vuosimäärä, jolla 1 kohdassa tarkoitettua ensimmäistä vaihetta voidaan pidentää 3 kohdan mukaisesti;
 - d) perusteet 4 kohdassa säädettyjen vuotuisten rahoitusosuuksien määrittämiseksi.

66 artikla

Etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet

1. Kunkin laitoksen yksilöllinen rahoitusosuus peritään vähintään vuosittain ja lasketaan suhteellisenä osuutena sen velkojen määrästä (poislukien omat varat ja suojatut talletukset) suhteessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten velkojen kokonaismäärään poislukien omat varat ja suojatut talletukset.

Sitä mukautetaan suhteessa kunkin laitoksen riskiprofiiliin direktiivin [] 94 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä määritettyjen perusteiden mukaisesti.

2. Edellä 65 artiklassa tarkoitetun rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää maksusitoumukset, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskiset varat, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuneuvoston vapaasti käytettävissä ja korvamerkittyjä sen yksinomaiseen käyttöön 71 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä tarkoituksia varten. Näiden peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään 30 prosenttia 1 kohdan nojalla perittävien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä.
3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 82 artiklan mukaisesti seuraavien seikkojen määrittämiseksi:
 - a) 1 kohdassa tarkoitettujen yksilöllisten rahoitusosuuksien laskentamenetelmä;
 - b) 2 kohdassa tarkoitettujen maksusitoumusten vakuuksien laatu;
 - c) 2 kohdassa tarkoitettujen maksusitoumusten osuuden laskentaperusteet.

67 artikla

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet

1. Jos käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät riitä kriisinratkaisurahaston käytön tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, kriisinratkaisuneuvosto perii osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta 62 artiklan mukaisesti jälkikäteen ylimääräisiä rahoitusosuuksia, jotta lisämäärät voidaan kattaa. Nämä ylimääräiset rahoitusosuudet lasketaan yksittäisille laitoksille 66 artiklan mukaisia sääntöjä noudattaen.
2. Kriisinratkaisuneuvosto voi 3 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti vapauttaa laitoksen kokonaan tai osittain velvoitteesta maksaa 1 kohdan mukaisia jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia, jos 66 artiklassa ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksujen summa vaarantaisi niiden vaatimusten täyttämisen, joita muilla velkojilla on sitä vastaan. Tällaista poikkeusta ei myönnetä kuutta kuukautta pidemmäksi ajaksi, mutta se voidaan laitoksen pyynnöstä uusida.
3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 82 artiklan mukaisesti niiden olosuhteiden ja edellytysten määrittämiseksi, joiden täytyessä 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain 2 kohdan mukaisista jälkikäteen suoritettavista rahoitusosuuksista.

68 artikla

Rahoitusjärjestelyjen välinen vapaaehtoinen lainaaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi esittää kriisinratkaisurahastoa varten tarkoitetun lainapyynnön kaikille muille kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyille osallistumattomissa jäsenvaltioissa, jos
 - a) 66 artiklan nojalla perityt määrät eivät riitä kriisinratkaisurahaston käytön tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen;
 - b) 67 artiklassa tarkoitetut ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät ole välittömästi käytettävissä;

- c) 69 artiklassa tarkoitetut vaihtoehtoiset rahoituskeinot eivät ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.
2. Kyseiset kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt päättävät tällaisesta pyynnöstä direktiivin [] 97 artiklan mukaisesti. Lainaehtoihin sovelletaan direktiivin [] 97 artiklan 3 kohdan a–c kohtaa.

69 artikla

Vaihtoehtoiset rahoituskeinot

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä kriisinratkaisurahastoa varten lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jos 66 ja 67 artiklan mukaisesti perityt määrät eivät ole välittömästi käytettävissä tai eivät riitä kriisinratkaisurahaston käytön kustannusten kattamiseen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut lainat tai muunlainen tuki maksetaan täysimääräisesti takaisin 62 artiklan mukaisesti lainan erääntymisajan kuluessa.
3. Kaikista 1 kohdassa yksilöityjen lainojen käytöstä aiheutuneista kustannuksista vastaa kriisinratkaisuneuvosto itse, ei unionin talousarvio eivätkä osallistuvat jäsenvaltiot.

2 JAKSO

KRIISINRATKAISURAHASTON HALLINTO

70 artikla

Sijoitukset

1. Kriisinratkaisuneuvosto hallinnoi kriisinratkaisurahastoa ja voi pyytää komissiota hoitamaan tiettyjä kriisinratkaisurahaston hallintoon liittyviä tehtäviä.
2. Kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta tai omaisuudenhoidtoyhtiöltä saatavien määrien sekä koron ja muun sijoituksista saatavan tuoton ja mahdollisen muun tuoton on koiduttava ainoastaan kriisinratkaisurahaston hyödyksi.
3. Kriisinratkaisuneuvosto sijoittaa kriisinratkaisurahaston hallussa olevat määrät osallistuvien jäsenvaltioiden tai hallitustenvälisten järjestöjen obligaatioihin tai erittäin likvideihin omaisuuseriin, joiden luottokelpoisuus on erittäin hyvä. Sijoitusten olisi oltava maantieteellisesti riittävän hajautettuja. Kyseisten sijoitusten tuoton on koiduttava kriisinratkaisurahaston hyväksi.
4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä kriisinratkaisurahaston hallintoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 82 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 JAKSO

KRIISINRATKAISURAHASTON KÄYTTÖ

71 artikla

Kriisinratkaisurahaston tehtävä

1. Soveltaessaan kriisinratkaisuvälineitä 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin komission päättämässä kehyksessä kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää kriisinratkaisurahastoa seuraaviin tarkoituksiin:
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, sen tytäryritysten, omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön varojen tai velkojen takaamiseksi;
 - b) lainojen myöntämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle, sen tytäryrityksille, omaisuudenhoitoyhtiölle tai erilliselle varainhoitoyhtiölle;
 - c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omaisuuserien ostamiseksi;
 - d) pääoman antamiseksi omaisuudenhoitoyhtiölle tai erilliselle varainhoitoyhtiölle;
 - e) korvausten maksamiseksi osakkeenomistajille tai velkojille, jos niiden todetaan 17 artiklan 5 kohdan mukaisen arvostuksen perusteella saaneen suorituksina saatavistaan vähemmän kuin sen, minkä ne 17 artiklan 16 kohdan mukaisen arvostuksen mukaan olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
 - f) rahoitusosuuden maksamiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle sen rahoitusosuuden sijasta, joka olisi saatu tiettyjen velkojien alaskirjauksella, kun sovelletaan velkakirjojen arvon alaskirjausta ja kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tietyt velkojat velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - g) a–f alakohdassa tarkoitettujen toimien yhdistämiseksi.
2. Kriisinratkaisurahastossa voidaan soveltaa a–g alakohdassa tarkoitettuja toimia myös ostajaan liiketoiminnan myynnin yhteydessä.
3. Kriisinratkaisurahastoa ei saa käyttää suoraan laitoksen tai 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön tappioiden kattamiseen eikä laitoksen tai 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen. Siinä tapauksessa, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttö 1 kohtaa sovellettaessa välillisesti johtaa siihen, että osa laitoksen tai 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön tappioista siirtyy kriisinratkaisurahastolle, sovelletaan 24 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä koskevia periaatteita.
4. Kriisinratkaisuneuvosto saa pitää 1 kohdan f alakohdan mukaisesti maksetun pääoman enintään viiden vuoden ajan.

72 artikla

Kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuus konsernin kriisinratkaisussa, johon liittyy laitoksia osallistumattomissa jäsenvaltioissa

Konsernin kriisinratkaisussa, johon liittyy yhden tai useamman osallistuvan jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneita laitoksia ja yhden tai useamman osallistumattoman jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneita laitoksia, kriisinratkaisurahasto osallistuu konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseen direktiivin [] 98 artiklan säännösten mukaisesti.

73 artikla

Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisinratkaisun yhteydessä

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa kriisinratkaisutoimia ja jos toimilla taataan, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, laitokseen liittyvä talletussuojajärjestelmä vastaa direktiivin [] 99 artiklan 1 ja 4 kohdassa yksilöidyistä määräistä.
2. Määrä, josta talletussuojajärjestelmä vastaa 1 kohdan mukaisesti, määritetään 17 artiklan edellytysten mukaisesti.
3. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto päättää tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti määrästä, josta talletussuojajärjestelmä vastaa direktiivin [] 39 artiklan 3 kohdan d alakohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti, se kuulee kyseistä talletussuojajärjestelmää ottaen täysimääräisesti huomioon asian kiireellisyyden.
4. Elleivät talletussuojajärjestelmän varat ole riittävät kattamaan tallettajille suoritettavia maksuja eikä asiaan liittyvältä osallistuvalla jäsenvaltiolla ole välittömästi saatavissa muita varoja, kriisinratkaisurahasto voi lainata tarvittavat varat kyseiselle talletussuojajärjestelmälle edellyttäen, että kaikki direktiivin 94/19/EY 10 artiklan edellytykset täyttyvät.

VI OSASTO

MUUT SÄÄNNÖKSET

74 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Kriisinratkaisuneuvostoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa (N:o 7).

75 artikla

Kielet

1. Kriisinratkaisuneuvostoon sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1²⁷.

²⁷ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Kriisintarkaisuneuvosto päättää sisäisistä kielijärjestelyistään.
3. Kriisintarkaisuneuvosto voi päättää, mitä virallista kieltä se käyttää lähettäessään asiakirjoja unionin toimielimille tai elimille.
4. Kriisintarkaisuneuvosto voi sopia kunkin kansallisen kriisintarkaisuviranomaisen kanssa kielestä tai kielistä, joilla kansalliselle kriisintarkaisuviranomaiselle lähetettävät tai sen lähettämät asiakirjat laaditaan.
5. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii kriisintarkaisuneuvoston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

76 artikla

Kriisintarkaisuneuvoston henkilöstö

1. Kriisintarkaisuneuvoston henkilöstöön, myös sen pääjohtajaan ja varapääjohtajaan, sovelletaan henkilöstösääntöjä ja muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden säännösten täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä.
2. Kriisintarkaisuneuvosto hyväksyy komission suostumuksella tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti.

77 artikla

Henkilöstövaihto

1. Kriisintarkaisuneuvosto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, joka ei ole kriisintarkaisuneuvoston palveluksessa.
2. Kriisintarkaisuneuvosto hyväksyy täysistunnossaan asianmukaisen päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt henkilöstön vaihdolle ja siirrolle osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten välillä ja niistä kriisintarkaisuneuvostoon.
3. Kriisintarkaisuneuvosto voi perustaa sisäisiä kriisintarkaisuryhmiä, jotka koostuvat osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten henkilöstöstä.

78 artikla

Kriisintarkaisuneuvoston vastuu

1. Kriisintarkaisuneuvoston sopimusperusteinen vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu kriisintarkaisuneuvoston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevissa asioissa kriisintarkaisuneuvosto korvaa jäsenvaltioiden julkisviranomaisten vastuuta koskevan lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti vahingot, jotka kriisintarkaisuneuvosto tai sen henkilöstö on aiheuttanut suorittaessaan tehtäviään, erityisesti kriisintarkaisutehtäviään, mukaan lukien näiden toteuttamat tai toteuttamatta jättämät toimet ulkomaisten kriisintarkaisutoimien tukemiseksi.

4. Kriisintarkkaisuineuvosto korvaa kansalliselle kriisintarkkaisuviranomaiselle vahingonkorvaukset, jotka kansallinen tuomioistuin on määrännyt sen maksamaan tai jotka se on kriisintarkkaisuineuvoston suostumuksella sitoutunut maksamaan sovintotarkkaisuun mukaisesti ja jotka johtuvat kyseisen kansallisen kriisintarkkaisuviranomaisen toimenpiteistä tai laiminlyönneistä tämän asetuksen mukaisen kriisintarkkaisuun aikana, paitsi jos kyseinen toimenpide tai laiminlyönti oli unionin lainsäädännön, tämän asetuksen, komission päätöksen tai kriisintarkkaisuineuvoston päätöksen vastainen tai muodosti ilmeisen ja vakavan arviointivirheen.
5. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 ja 4 kohtaan liittyvät riita-asiat. Vanhentumisaika sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevissa asioissa on viisi vuotta tapahtumasta, johon korvausvelvollisuus perustuu.
6. Kriisintarkkaisuineuvoston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta sitä kohtaan säädetään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

79 artikla

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

1. Kriisintarkkaisuineuvoston jäsenten, sen henkilöstön ja kriisintarkkaisu-tehtäviä hoitavan osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa vaihdetun tai niiden lähettämän henkilöstön on noudatettava SEUT-sopimuksen 339 artiklassa ja asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja salassapitovaatimuksia vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.
2. Kriisintarkkaisuineuvosto varmistaa, että henkilöiden, jotka tarjoavat suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti sen tehtävien hoitamiseen liittyviä palveluja, on noudatettava vastaavia salassapitovaatimuksia.
3. Kriisintarkkaisuineuvosto voi sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi vaihtaa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuilla rajoituksilla ja edellytyksillä tietoja kansallisten tai Euroopan tason viranomaisten ja elinten kanssa, kun asiaa koskeva unionin lainsäädäntö sallii kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luovuttaa tietoja näille tai kun jäsenvaltiot voivat säätää tällaisesta tietojen antamisesta asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.

80 artikla

Avoimuus

1. Kriisintarkkaisuineuvoston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001²⁸.
2. Kriisintarkkaisuineuvosto hyväksyy kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisesta.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

3. Päätöksistä, jotka kriisinratkaisuneuvosto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle SEUT-sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai muutoksenhakuelimelle tehdyn valituksen jälkeen nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa SEUT-sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
4. Kriisinratkaisuneuvoston suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001²⁹. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY³⁰.

81 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskeviin komission turvallisuussäännöksiin, jotka vahvistetaan päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom liitteessä. Turvallisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen sisältyy muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevien säännösten soveltaminen.

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

IV OSA

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUDET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

82 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Säädösvalta siirretään määräämättömäksi ajaksi 88 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 62 artiklan 5 kohdassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 66 artiklan 3 kohdassa, 67 artiklan 3 kohdassa ja 70 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 62 artiklan 5 kohdan, 65 artiklan 5 kohdan, 66 artiklan 3 kohdan, 67 artiklan 3 kohdan ja 70 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

83 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta korostaen erityisesti sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuvien mahdollisten vaikutusten seuraamista. Kertomuksessa arvioidaan
 - a) YKM:n toimintaa ja sen kriisinratkaisutoimien vaikutusta koko unionin etuihin ja rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyteen ja eheyteen, mukaan lukien sen mahdollinen vaikutus kansallisten pankkijärjestelmien rakenteisiin unionissa, ja YKM:n sisäisten, YKM:n ja YVM:n välisten sekä YKM:n ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisten yhteistyö- ja tiedonvaihtojärjestelyjen tehokkuuden kannalta;
 - b) riippumattomuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyvien järjestelyjen tehokkuutta;

- c) kriisinratkaisuneuvoston ja Euroopan pankkiviranomaisen välistä vuorovaikutusta;
 - d) kriisinratkaisuneuvoston ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten vuorovaikutusta sekä YKM:n vaikutuksia kyseisiin jäsenvaltioihin.
2. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa asiaan liittyvät ehdotukset tarvittaessa.

84 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1093/2010 seuraavasti:

1. Korvataan 4 artiklan 2 alakohta seuraavasti:

”2) ”toimivaltaisilla viranomaisilla”:

- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa ja direktiivissä 2007/64/EY määriteltyjä ja direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia;
- ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että luotto- ja rahoituslaitokset noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia;
- iii) talletussuojajärjestelmien osalta elimiä, jotka hallinnoivat talletussuojajärjestelmiä direktiivin 94/19/EY mukaisesti, tai näitä järjestelmiä mainitun direktiivin mukaisesti valvovaa viranomaista siinä tapauksessa, että talletussuojajärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhtiö; ja
- iv) 62 artiklan 5 kohdan, 65 artiklan 5 kohdan, 66 artiklan 3 kohdan, 67 artiklan 4 kohdan ja 70 artiklan 4 kohdan osalta mainitun direktiivin 3 artiklassa määriteltyjä kriisinratkaisuviranomaisia ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o/.... perustettua yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa.”

2. Lisätään 25 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a Pankkiviranomainen voi järjestää ja toteuttaa rajojen yli toimivien konsernien kriisinratkaisun yhteydessä vertaisarviointeja, jotka koskevat YKM-asetuksessa tarkoitettua kriisinratkaisuneuvoston ja YKM:ään osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välistä tiedonvaihtoa ja yhteisiä toimintoja, lujittaakseen tulosten vaikuttavuutta ja johdonmukaisuutta. Pankkiviranomainen kehittää tätä varten menetelmiä, jotka mahdollistavat objektiivisen arvioinnin ja vertailun.”

3. Lisätään 40 artiklan 6 kohtaan kolmas alakohta seuraavasti:

”Kun toimitaan 62 artiklan 5 kohdan, 65 artiklan 5 kohdan, 66 artiklan 3 kohdan, 67 artiklan 4 kohdan ja 70 artiklan 4 kohdan soveltamisalalla, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston pääjohtaja on tarkkailijana hallintoneuvostossa.”

85 artikla

Kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen korvaaminen

Kriisinratkaisurahastoa pidetään 88 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä lähtien direktiivin [] VII osaston mukaisena osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisun rahoitusjärjestelynä.

86 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaolosuhteet

1. Vastaanottavan jäsenvaltion kriisinratkaisuneuvostolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon jäseniin, kriisinratkaisuneuvoston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan kriisinratkaisuneuvoston ja vastaanottavan jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun kriisinratkaisuneuvoston täysistunto on sen hyväksynyt ja viimeistään 2 vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.
2. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava kriisinratkaisuneuvoston toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

87 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston toiminnan alkaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto on täysin toiminnassa 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä.
2. Komissio vastaa kriisinratkaisuneuvoston perustamisesta ja alkuvaiheen toiminnasta siihen asti, kunnes kriisinratkaisuneuvostolla on toiminnallinen valmius oman talousarvionsa toteuttamiseen. Tässä tarkoituksessa
 - a) siihen asti, kunnes neuvoston 53 artiklan mukaisesti nimittämä pääjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi nimetä komission virkamiehen virkaa tekeväksi pääjohtajaksi hoitamaan pääjohtajalle osoitettuja tehtäviä;
 - b) poiketen siitä, mitä 47 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädetään ja siihen asti, kunnes 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päätös annetaan, virkaa tekevä pääjohtaja käyttää nimittävän viranomaisen toimivaltaa;
 - c) komissio voi tarjota kriisinratkaisuneuvostolle apua, erityisesti lähettämällä väliaikaisesti komission virkamiehiä hoitamaan kriisinratkaisuneuvoston toimintaa virkaa tekevän pääjohtajan tai pääjohtajan valvonnassa;
 - d) komissio perii 62 artiklan 5 kohdan d alakohdassa tarkoitetut vuotuiset rahoitusosuudet kriisinratkaisuneuvoston puolesta.
3. Virkaa tekevä pääjohtaja voi antaa luvan maksujen suorittamiseen kriisinratkaisuneuvoston talousarviomäärärahoista ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia.

88 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 7–23 artiklaa ja 25–38 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämän asetuksen 24 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoite (Tavoitteet)
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehysten otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehysten kanssa*
 - 3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston perustamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)³¹

Sisämarkkinat – Finanssimarkkinat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**.³²

Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

- pankkipalvelujen sisämarkkinoiden vahvistaminen siten, että samalla huolehditaan tasapuolisten toimintaedellytysten säilymisestä;
- rahoitusvakauden ja pankkiluottamuksen ylläpitäminen, olennaisten rahoituspalvelujen jatkuvuuden varmistaminen ja ongelmien leviämisen estäminen;
- yhteiskunnalle ja erityisesti veronmaksajille aiheutuvien tappioiden minimoiminen, tallettajien suojaaminen ja moraalikadon vähentäminen.

1.4.2. *Eryistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Edellä mainittujen yleisten tavoitteiden puitteissa erityistavoitteina on:

Varautumisessa ja ennaltaehkäisyssä:

- parantaa valvontaviranomaisten ja pankkien varautumista kriisitilanteisiin ja
- varmistaa, että kaikki pankit on mahdollista purkaa;

Varhaisissa toimissa:

- parantaa pankkivalvontaviranomaisten varhaisvaiheen toimissaan soveltamia järjestelyjä;

Pankkien kriisinratkaisussa:

³¹ ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

³² Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

- varmistaa, että yhteisen valvontamekanismin piiriin kuuluvien pankkien kriisinratkaisu toteutetaan ajoissa luotettavasti;
- taata oikeusvarmuus pankkien kriisinratkaisun sidosryhmiä varten;

Rahoituksessa:

- perustaa yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto, josta voidaan tehokkaasti kattaa maantieteellisesti epätasaisesti jakautuneet tappiot unionin pankkijärjestelmässä;
- varmistaa, että kaatumassa olevien pankkien kriisinratkaisun kaikki kustannukset katetaan rahoituslaitosten maksamilla rahoitusosuuksilla sen jälkeen kun osakkeenomistajien ja velkojien osalta on toteutettu velkakirjojen arvon alaskirjaus;

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

- valtioiden ja pankkien välisen negatiivisen kierteen purkaminen;
- sen varmistaminen, että kaikilla yrityksillä on kaikkialla pankkiunionissa tasapuoliset edellytykset ja mahdollisuudet saada rahoitusta pankeilta;
- suurten, järjestelmän kannalta tärkeiden pankkien elvytyksestä ja kriisinratkaisusta tallettajille, valtioille ja veronmaksajille aiheutuvien tappioiden minimointi.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

- pitkäaikaisten valtion joukkovelkakirjalainojen korkoerot jäsenvaltioiden välillä;
- kriisinratkaisun kohteena olevien pankkien lukumäärä;
- pankkien kriisinratkaisun kustannukset, jotka sisältävät myös yhteisestä kriisinratkaisurahastosta suoritettavat maksut;
- velkakirjojen arvon alaskirjaukseen soveltuvan velan osuuden muutokset pankeissa.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Kuten vuonna 2012 laaditussa komission hahmotelmassa tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi sekä kolmen puheenjohtajan ja yhden pääjohtajan vuonna 2012 antamassa selvityksessä todetaan, yhdennetty rahoituskehys eli niin sanottu pankkiunioni on ratkaisevan tärkeä osa niitä poliittisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on suunnata Euroopan talous takaisin kohti elpymistä ja kasvua. Koordinoimattomat toimet, joilla valtiot ovat vastanneet pankkien kaatumiseen, ovat lisänneet luotonannon ja rahoituksen tarjonnan sisämarkkinoiden pirstaleisuutta. Tämä haittaa yhteisen rahapolitiikan toteuttamista, ja varojen eristäminen ns. ringfencing-periaatteella vaarantaa luotonannon yrityksille ja kuluttajille.

Tämä on erityisen haitallista euroalueella. Koska mahdollisuudet korjata pankkialan puutteita rahapolitiisin keinoin ovat hyvin rajalliset, kansallisten verovarojen käyttäminen toimenpiteisiin, joilla puututaan pankkien kaatumiseen, pitää pankit ja valtiot edelleen negatiivisessa kiertessä. Yritykset sellaisissa jäsenvaltioissa, joilla on todettu olevan keskimääräistä heikommat edellytykset auttaa vaikeuksiin

joutuneita pankkeja alueellaan, ovat muita yrityksiä huomattavasti heikommassa kilpailuasemassa. Lisäksi kuten nykyinen kriisi on osoittanut, joidenkin euroalueen jäsenvaltioiden ongelmat voivat nopeasti levitä epäilyjen ja taloudellisten yhteyksien kautta sellaisiin jäsenvaltioihin, joita markkinat pitävät alttiina samankaltaisille riskeille.

Eurooppa-neuvosto totesi joulukuussa 2012 antamissaan päätelmissä, että pankkien valvonnan siirtyessä tosiasiallisesti yhteiselle valvontamekanismille tarvitaan yhteinen kriisintarkaisumekanismi, jolla on tarvittavat valtuudet varmistaa, että osallistuvissa jäsenvaltioissa minkä tahansa pankin kriisitilanne voidaan ratkaista asianmukaisin välinein.

Nopea kehitys kohti pankkiunionia on välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa rahoitusvakaus ja talouskasvu euroalueella. Tämän vuoksi ja sisämarkkinoilla toimivien 28 jäsenvaltion yhteisen vahvan sääntelykehysten (yhteinen sääntökirja) pohjalta komissio soveltaa osallistavaa lähestymistapaa ja on ehdottanut pankkiunionia varten etenemissuunnitelmaa, joka sisältää erilaisia välineitä ja vaiheita. Sen toteuttamiseen voivat mahdollisesti osallistua kaikki jäsenvaltiot ja joka tapauksessa ne 17 jäsenvaltiota, jotka nykyisin kuuluvat euroalueeseen.

Ensimmäisessä vaiheessa, joka kattaa euroalueen ja niiden jäsenvaltioiden, jotka haluavat liittyä euroalueeseen, pankeille tarkoitettun yhteisen valvontamekanismin, EKP valtuutetaan hoitamaan keskeisiä valvontatehtäviä kyseisten pankkien osalta.

Toinen pankkiunionin keskeinen osatekijä on vuonna 2012 hyväksytyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehystä koskeva direktiiviehdotus (pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivi), josta lainsäätäjät neuvottelevat parhaillaan. Pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivissä säädetään siitä, miten kriisintarkaisu toteutetaan sisämarkkinoilla, ja annetaan kansallisille kriisintarkaisuviranomaisille valtuudet ja menettelyt pankkien kriisintarkaisua varten.

Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti voidaan todeta, että unionin pankkimarkkinoiden yhdistäminen edellyttää koko euroalueen kattavaa kriisintarkaisumekanismia, jolla voidaan puuttua vaikeuksissa olevien pankkien toimintaan ja näin hallita leviämiskriisiä euroalueen rahoitusvakauden turvaamiseksi sisämarkkinoiden edun mukaisesti.

Komission vuonna 2012 laatiman hahmotelman mukaisesti pitkän aikavälin tavoitteena on luoda pankkiunioni kaikkien jäsenvaltioiden pankkeja varten. EKP:n suoralla valvonnalla ja siihen yhdistetyillä yhteisellä pankkialan kriisintarkaisumekanismilla ja kaikissa jäsenvaltioissa käytössä olevilla tehokkailta ja luotettavilla talletussuojajärjestelmillä autetaan säilyttämään luottamus kestävään vakauteen unionissa.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti unioni toimii aloilla, jotka eivät kuulu sen yksinomaiseen toimivaltaan, ainoastaan jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot eivät voi keskushallinnon tasolla tai alueellisella taikka paikallisella tasolla riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

Vain Euroopan tasolla toteutettavalla toiminnalla voidaan varmistaa, että kaatumassa olevien pankkien kriisintarkaisusta huolehditaan syrjimättömällä tavalla yhteisiä sääntöjä noudattaen talous- ja rahaliiton sekä sisämarkkinoiden toiminnan

parantamiseksi. Kansallisella tasolla tehtyjen kriisinratkaisupäätösten merkittävät erot voivat unionin pankkialan syvästä integraatiosta huolimatta aiheuttaa kestäättömiä riskejä rahoitusvakaudelle.

Yhteinen raha edellyttää, että euroalueen pankeilla on yhteinen valvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmä, jotta voitaisiin välttää talouden vahingollinen pirstaloituminen. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi on kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten verkostoa tehokkaampi ratkaisu etenkin kun on kyse rajatylittävistä pankkikonserneista, joiden tapauksessa nopeudella ja koordinoinnilla on ratkaisevan tärkeä merkitys kustannusten minimoinnissa ja luottamuksen palauttamisessa. Yhteisen mekanismin ansiosta saavutetaan myös merkittäviä mittakaavaetuja ja vältetään negatiiviset ulkoisvaikutukset, joita puhtaasti kansallisilla päätöksillä saattaa olla.

1.5.3. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Ensimmäisessä vaiheessa, joka kattaa euroalueen ja niiden jäsenvaltioiden, jotka haluavat liittyä euroalueeseen, pankeille tarkoitetun yhteisen valvontamekanismin, EKP valtuutetaan hoitamaan keskeisiä valvontatehtäviä kyseisten pankkien osalta.

Toinen pankkiunionin keskeinen osatekijä on vuonna 2012 hyväksytty luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskeva direktiiviehdotus (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi), josta lainsäätäjät neuvottelevat parhaillaan. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetään siitä, miten kriisinratkaisu toteutetaan sisämarkkinoilla, ja annetaan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille valtuudet ja menettelyt pankkien kriisinratkaisua varten.

Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti voidaan todeta, että unionin pankkimarkkinoiden yhdentäminen edellyttää koko euroalueen kattavaa kriisinratkaisumekanismia, jolla voidaan puuttua vaikeuksissa olevien pankkien toimintaan ja näin hallita leviämiskriisiä euroalueen rahoitusvakauden turvaamiseksi sisämarkkinoiden edun mukaisesti.

Komission vuonna 2012 laatiman hahmotelman mukaisesti pitkän aikavälin tavoitteena on luoda pankkiunioni kaikkien jäsenvaltioiden pankeja varten. EKP:n suoralla valvonnalla ja siihen yhdistetyillä yhteisellä pankkialan kriisinratkaisumekanismilla ja kaikissa jäsenvaltioissa käytössä olevilla tehokkailla ja luotettavilla talletussuojajärjestelmillä autetaan säilyttämään luottamus kestävään vakauteen unionissa.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

- Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu.**
- Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.
- Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kestoa ei ole rajattu.**
- Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2014 ja päättyy vuoden 2014 lopussa,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)³³

- Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa käyttämällä
 - yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
 - toimeenpanovirastoja
- Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa**
- Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
 - kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
 - kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
 - Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
 - varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
 - julkisoikeudellisille yhteisöille
 - sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
 - *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.*

Huomautukset

³³ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Asetuksen 47 artiklassa säädetään, että kriisinratkaisuneuvosto on vastuuvollinen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle asetuksen täytäntöönpanosta ja että se muun muassa toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle kertomuksen asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamisesta.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Ehdotus ei aiheuta talousarviomäärärahojen säännönmukaiseen, taloudelliseen, tehokkaaseen ja tulokselliseen käyttöön kohdistuvia uusia riskejä.

Sisäisessä riskinhallinnassa olisi kuitenkin otettava huomioon kriisinratkaisuneuvoston rahoitusmekanismin erityisluonne. Toisin kuin monien muiden, yhteisöjen perustamien elinten palvelut kriisinratkaisuneuvoston tarjoamat palvelut rahoitetaan kokonaisuudessaan rahoituslaitoksilta saaduista varoista.

Lisäksi kriisinratkaisuneuvoston tehtävänä on varmistaa yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston hallinnointi. Tätä varten on laadittava ja otettava käyttöön sisäisen valvonnan menettelyjä.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä

Sisäisen valvonnan puitteiden ja sääntöjen olisi vastattava muiden komission perustamien viranomaisten soveltamia puitteita ja sääntöjä, paitsi silloin kun on kyse yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston hallinnoinnista, jota varten on tarpeen antaa erilliset säännöt.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta

Sisäinen valvonta otetaan osaksi niitä kriisinratkaisuneuvoston menettelyjä, jotka liittyvät sen velvoitteiden täyttämiseen ja sille annettujen tehtävien hoitamiseen. Tällaisten menettelyjen kustannukset eivät saa ylittää niistä saatavia hyötyjä, jotka liittyvät olennaisten virheiden välttämiseen.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi kriisinratkaisuneuvostoon sovelletaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä rajoituksetta.

Kriisinratkaisuneuvosto liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi koko henkilöstönsä sovellettavat asianmukaiset määräykset.

Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa sopimuksissa tai täytäntöönpanoasiakirjoissa on nimenomaisesti määrättävä tai säädettävä, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia kriisinratkaisuneuvoston myöntämien varojen edunsaajien tiloissa ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön tiloissa.

Kriisintarkkaisuineuvoston perustamisesta annetun asetuksen 58–63 artiklassa on säännökset kriisintarkkaisuineuvoston talousarvion toteuttamisesta ja valvonnasta sekä sovellettaviksi tulevista varainhoitosäännöistä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

Jäljempänä esitetään arvio kriisinratkaisuneuvoston ja sen hallinnon kokonaiskustannuksista sekä komissiolle tästä ehdotuksesta aiheutuvista kokonaiskustannuksista.

Eurooppalaiseen kriisinratkaisumekanismiin kuuluvat rahoituslaitokset kattavat kaikki kriisinratkaisuneuvoston kustannukset. Noin 6 000 euroalueen pankkia maksaa yhteiseen pankkialan kriisinratkaisurahastoon vuosittain suorittamansa rahoitusosuuden lisäksi kyseisen osuuden perusteella määräytyvän kiinteän osuuden kriisinratkaisuneuvoston talousarviomenojen täysimääräiseksi kattamiseksi. Rahoitusosuusprosentti ja kriisinratkaisuneuvoston talousarvio hyväksytään vuosittain. Kriisinratkaisuneuvoston toiminnan rahoittamisessa sovellettavaa rahoitusosuusprosenttia mukautetaan vuosittain sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuneuvoston talousarvio on tasapainossa.

Kriisinratkaisuneuvoston tehtävät liittyvät kriisinratkaisutoimien valmisteluun ja toteutukseen sekä kriisinratkaisurahastoon maksettaviin rahoitusosuuksiin ja kyseisen rahaston hallinnointiin. Valmistellessaan kriisinratkaisutoimia kriisinratkaisuneuvosto laatii ja tarkistaa kriisinratkaisusuunnitelmia, osallistuu rajatylittävien kriisinratkaisukollegioiden toimintaan sekä valmistelee varsinaisen kriisinratkaisun. Useiden laitosten ja konsernien tapauksessa kriisinratkaisuneuvosto laatii yhteistyössä (konsolidointiryhmän) valvojan ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kriisinratkaisusuunnitelmia, jotka sisältävät kriisinratkaisun käytön edellytysten täytyessä toteutettavat kriisinratkaisutoimet, ja tarkistaa ja tarvittaessa päivittää tällaiset suunnitelmat vähintään vuosittain. Kriisinratkaisuneuvoston on myös arvioitava laitosten ja konsernien purkamisedellytykset ja puututtava sellaisiin olennaisiin esteisiin, jotka voivat vaikuttaa purkamismahdollisuuteen.

Lisäksi kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on laadittava kriisinratkaisusuunnitelmia muita yhteisöjä ja konserneja varten, ja kriisinratkaisuneuvoston on tarkistettava tällaiset suunnitelmat. Jos konserniin kuuluu yhteisöjä, jotka eivät ole sijoittautuneet mekanismiin osallistuviin jäsenvaltioihin, kriisinratkaisuneuvosto edustaa mekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kriisinratkaisukollegioissa. Kriisinratkaisukollegioita perustetaan asianomaisten viranomaisten keskinäisen yhteistyön ja koordinoinnin varmistamiseksi ja hoitamaan muun muassa tehtäviä, jotka liittyvät kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan, purkamismahdollisuuksien arviointiin ja varsinaiseen kriisinratkaisuun.

Jos komissio on päättänyt soveltaa johonkin yhteisöön kriisinratkaisua, kriisinratkaisuneuvosto seuraa kriisinratkaisun toteutusta ja arvioi myös yhteisön liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toteutuskelpoisuuden.

Kriisinratkaisurahaston osalta kriisinratkaisuneuvoston tehtävänä on kerätä vuosittaiset rahoitusosuudet lähes 6 000 laitokselta sekä varmistaa, että kunkin pankin rahoitusosuuden laskentaperuste on määritetty oikein, että rahoitusosuudet maksetaan ajoissa ja että maksamatta olevat määrät peritään tehokkaasti. Kriisinratkaisuneuvosto tekee tässä tarkoituksessa pankkitietojen tarkastuksia. Vuosittain kerättävien ja hallinnoitavien varojen määrä on yli puolet unionin vuotuisesta talousarviosta. Kriisinratkaisuneuvoston on lisäksi hallinnoitava varoja siten, että riskit ovat vähäiset ja että varoja voidaan tarvittaessa nopeasti vapauttaa

kriisinratkaisun rahoittamiseksi. Tämä edellyttää hyvin harkittua pitkän aikavälin investointistrategiaa, jossa on otettu huomioon muun muassa investointien luonne, niiden maantieteellinen jakautuminen ja niiden maturiteetit. Näiden kriisinratkaisuneuvoston varsinaiseen toimintaan liittyvien osa-alueiden tueksi tarvitaan luonnollisesti henkilöstötehtävien alaan kuuluvia toimintoja, joita ovat muun muassa tietotekniikka ja viestintä.

Tärkeimmät oletukset

Kriisinratkaisuneuvoston arvioitu henkilöstö- ja kustannusrakenne:

- Kriisinratkaisuneuvoston odotetaan olevan täydessä toimintavalmiudessa ensimmäisen toimintavuotensa lopussa. Tämä merkitsee käytännössä sitä, että sen koko henkilöstö on palkattava ensimmäisen toimintavuoden aikana. Talousarviovaikutusten oletetaan olevan ensimmäisenä toimintavuonna 50 prosenttia ja toisesta toimintavuodesta lähtien 100 prosenttia.
- Koska Euroopassa olevilla kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla ei ole huomattavaa aiempaa kokemusta, kriisinratkaisuneuvoston henkilöstötarve on arvioitu vertailuanalyyseilla, jossa kriisinratkaisuneuvoston tehtäviä on verrattu Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän (Federal Deposit Insurance Corporation – FDIC) tehtäviin (ks. jäljempänä oleva taulukko 1).
- Suojattujen talletusten määrän ja kriisinratkaisuun käytettävissä olevien varojen tavoitemäärän osalta määrät ovat vertailukelpoisia Yhdysvaltojen ja euroalueen välillä. Sen sijaan kriisinratkaisumekanismiin soveltamisalaan kuuluva pankkien varojen määrä on euroalueella huomattavasti suurempi kuin Yhdysvalloissa.
- Yleiskustannuksia arvioitaessa vertailuperusteena ovat Euroopan valvontaviranomaiset. Koska Euroopan valvontaviranomaisilla yleiskustannusten osuus on kuitenkin suurempi kuin Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän pohjalta tehdyn vertailuanalyyseihin tuloksena saatu osuus, tässä on käytetty jälkimmäistä, maltillisempaa arviota, joka on 11,5 prosenttia. Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän pohjalta tehtyyn vertailuanalyyseihin liittyviä oletuksia käsitellään ja selostetaan tarkemmin jäljempänä olevassa taulukossa 1. Vuodesta 2012 lähtien Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän palveluksessa on ollut 7 476 työntekijää (kokoaikavastaava määrä).
- Koska Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän toimeksianto on kriisinratkaisuneuvoston toimeksiantoa laajempi, vertailuanalyyseissä on otettu huomioon vain ne talletusvakuusjärjestelmän osat, joilla on tässä yhteydessä merkitystä.
- Vertailuanalyyseihin perusteella henkilöstöä tarvitaan arviolta 309 työntekijää. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon, että noin 21 prosenttia Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän palveluksessa olevista työntekijöistä on tilapäistä henkilöstöä. Jos lähtökohdaksi otetaan kaikkein maltillisin oletus, jonka mukaan Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmällä olisi kriisiskenaarion ulkopuolella normaalioloissa palveluksessaan vain vakinainen henkilöstö, kriisinratkaisuneuvoston henkilöstön tavoitemäärä supistuisi 75 työntekijällä 244 työntekijään kriisin ulkopuolisissa normaalioloissa. Tämän vuoksi on tärkeää, että kriisinratkaisuneuvostolla on käytettävissään riittävästi joustovaraa, jonka ansiosta se voi palkata lisähenkilöstöä tai ulkoistaa työtehtäviä.
- Tässä ehdotetaan seuraavaa henkilöstörakennetta:
 - 80 prosenttia väliaikaisia toimihenkilöitä (joista 68 prosenttia hallintotehtävissä ja 12 prosenttia hallintoavustajina)
 - 10 prosenttia kansallisia asiantuntijoita

- 10 prosenttia sopimussuhteisia toimihenkilöitä.
- Henkilöstöön sovelletaan EU:n toimielinten henkilöstösääntöjä, mikä näkyy laskennassa käytetyissä työntekijäkohtaisissa kustannuksissa:
 - väliaikaisen toimihenkilön keskimääräinen vuosikustannus: 131 000 euroa
 - kansallisen asiantuntijan keskimääräinen vuosikustannus: 78 000 euroa
 - sopimussuhteisen toimihenkilön keskimääräinen vuosikustannus: 70 000 euroa.

Edellä mainitut kustannukset sisältävät palkan lisäksi myös välilliset kustannukset, kuten rakennuksiin, koulutukseen, tietotekniikkaan ja sosiaali- ja terveystalouteen liittyvät kustannukset.

- Koska kriisinratkaisuneuvoston sijaintipaikka ei ole vielä tiedossa, käytetty palkan korjauskerroin on 1. Kriisinratkaisuneuvoston sijaintipaikan vahvistaminen voi edellyttää kustannusten uudelleenarviointia.
- Muut henkilöstö- ja hallintokustannukset on arvioitu käyttämällä vertailuanalyysia, joka perustuu Euroopan valvontaviranomaisten nykyiseen kustannusrakenteeseen.
- Toimintamenojen odotetaan olevan 25 prosenttia kriisinratkaisuneuvoston kaikista kustannuksista. Kyseiset menot liittyvät etenkin tietotekniikkajärjestelmien kehittämiseen ja ylläpitoon sekä eurooppalaisen kriisinratkaisumekanismien pohjalta toteutettaviin toimiin, joiden tarkoituksena on kehittää suhteita kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin ja luoda näiden viranomaisten kanssa yhteinen valvontakulttuuri. Kriisinratkaisumekanismissa kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava läheinen ja toimiva suhde kriisinratkaisupäätösten täytäntöönpanosta ensi kädessä vastaaviin kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin.
- Jäljempänä olevassa taulukossa 2 on yhteenveto kriisinratkaisuneuvoston arvioidusta kustannusrakenteesta.

Taulukko 1. Kriisinratkaisuneuvoston henkilöstötarve Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän (FDIC) organisaatio- ja henkilöstörakenteen perusteella arvioituna

	FDIC ¹	KRIISINRATKAISU-NEUVOSTO
Ominaispiirteet		
Pankkien lukumäärä	7 181 ²	6 008 ³
Omaisuserät yhteensä	14 451 mrd. \$ (2012)	29 994 mrd. €(2011)
Suojatut talletukset yhteensä	6 027 mrd. \$ (maaliskuu 2013)	5 514 mrd. €(2011)
Rahaston tavoitesumma	81 mrd. \$	55 mrd. €
Vaikeuksissa olevien laitosten lukumäärä 2008–2012	465	90 ⁴
Henkilöstö		
Henkilöstö yhteensä (kokoaikavastaava määrä, 2012; % päätoimipaikassa)	7 476 (28,6 %)	
(a) Työntekijät kriisinratkaisusta ja konkurssipesien hallinnosta vastaavassa jaostossa (kokoaikavastaava määrä, 2012)	1 428	82 (arvio) ⁵

(b)	Työntekijät rahoituksesta vastaavassa jaostossa (kokoaikavastaava määrä, 2012)	176	88 (arvio) ⁶
(c)	Työntekijät rakenteeltaan monimutkaisista laitoksista vastaavassa jaostossa (kokoaikavastaava määrä, 2012)	148	74 (arvio) ⁷
(d)	Työntekijät oikeudellisessa jaostossa (kokoaikavastaava määrä, 2012 / osuus kaikista työntekijöistä, %)	716 / 9,6 %	30 / 9,6 % (arvio) ⁸
(e)	Työntekijöiden määrä kaikissa huomioon otettavissa jaostoissa (kokoaikavastaava määrä, 2012) (kohdissa a, b, c ja d ilmoitettujen määrien summa)	2 468	274
(f)	Henkilöstötehtävissä olevat työntekijät (tietotekniikka, viestintä jne.) (määrä / osuus kaikista työntekijöistä, %)	863 / 11,5 %	35 / 11,5 % (arvio)
(g)	Kriisinratkaisuneuvoston työntekijöiden kokonaismäärä (kohdissa e ja f ilmoitettujen määrien summa)		309 (arvio)
(h)	Tilapäisten työntekijöiden määrä (osuus kaikista työntekijöistä, %, 2012)	21 % ⁹	21 %
(i)	Kriisinratkaisuneuvoston vakinaisten työntekijöiden kokonaismäärä		244 (arvio)
¹	Lähde: www.fdic.gov.		
²	Talletusvakuusrahaston jäsenmäärä vuonna 2012.		
³	Luottolaitosten lukumäärä 17:ssä euroalueen jäsenvaltioissa tammikuussa 2013. Lähde: EKP.		
⁴	Lähde: Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Facts and figures on State aid in the EU Member States, 2012 Update”. Vaikeuksissa olevien pankkien määrä euroalueella on todellisuudessa suurempi, koska ilmoitettu määrä ei sisällä sellaisia kaatuneita pankkeja, jotka eivät ole saaneet valtiontukea.		
⁵	Oletuksena on, että 20 prosenttia työntekijöistä hoitaa kriisinratkaisuun ja 80 prosenttia konkurssipesien hallintoon liittyviä tehtäviä. Kriisinratkaisuneuvoston on tarkoitus hoitaa ainoastaan kriisinratkaisuun liittyviä tehtäviä. Sen perusteella, miten suuri osa Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän henkilöstöstä työskentelee keskustasolla ja miten suuri osa aluetasolla, on oletettu, että kriisinratkaisuun liittyviä tehtäviä hoitavista työntekijöistä 28,6 prosenttia työskentelee kriisinratkaisuneuvoston keskustasolla ja 71,4 prosenttia kansallisella tasolla. Tämä oletus on maltillinen, kun otetaan huomioon, että ehdotuksen mukaan kaikki kriisinratkaisuun liittyvät tehtävät hoidetaan kriisinratkaisuneuvoston tasolla ja kansallisella tasolla huolehditaan vain kriisinratkaisupäätösten täytäntöönpanosta, jota valvotaan keskitetysti.		
⁶	Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmään kuuluva rahoituksesta vastaava jaosto hoitaa		

	tehtäviään keskustasolla. Jaosto osallistuu rahoitusosuuksien keräämisen ja rahaston hallinnoinnin lisäksi myös yleisluonteisempien tehtävien hoitamiseen, kuten valvontaan, rahoitustoimiin ja rahoitussuunnitteluun. Tämän vuoksi tässä on oletettu, että kriisinratkaisuneuvoston keskustasolla tarvitaan rahoitusosuuksien ja kriisinratkaisurahaston hallinnointia varten 50 prosenttia kyseisen jaoston työntekijämäärästä
7	Kriisinratkaisuneuvoston tehtäviin kuuluu myös euroalueella olevien suurten pankkien kriisinratkaisun suunnittelu. Kriisinratkaisuneuvosto voi pyytää kansallisia viranomaisia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelman luonnoksen. Oletuksena on tämän vuoksi, että 50 prosenttia työntekijöistä työskentelee kriisinratkaisuneuvoston keskustasolla.
8	Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän oikeudellinen jaosto osallistuu kriisinratkaisun, konkurssipesien hallinnon ja rahaston hallinnoinnin lisäksi muun muassa talletusvakuusjärjestelmän valvontatehtävien hoitoon. Kriisinratkaisuneuvoston tarvitsema työntekijämäärä on tämän vuoksi arvioitu käyttämällä oikeudellisen jaoston työntekijämäärän prosenttiosuutta koko työntekijämäärästä.
9	Tilapäisten työntekijöiden prosenttiosuus on laskettu Yhdysvaltain liittovaltion talletusvakuusjärjestelmän koko työntekijämäärän perusteella. Huomioon ei kuitenkaan ole otettu kriisinratkaisusta ja konkurssipesien hallinnosta vastaavan jaoston työntekijöitä, joista suurin osa työskentelee aluetasolla.

Taulukko 2. Kustannusrakenne 309 työntekijää käsittävässä kriisinratkaisuneuvostossa

Miljoonaa euroa	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Henkilöstökustannukset (sisältävät palkat ja etuudet sekä henkilöstöön liittyvät muut kustannukset, kuten kiinteistöjen, kalusteiden ja tietotekniikan kustannukset)	18	37	38	38	39	40	41
Muut henkilöstökustannukset (rekrytointikustannukset, työmatkat, muut ulkopuolisen henkilöstön kustannukset (vuokrahenkilöstö, ulkopuoliset palveluntarjoajat) jne.)	3	3	3	3	3	3	3
Välisumma – henkilöstömenot ja muut henkilöstöön liittyvät menot yhteensä	22	40	41	42	43	43	44
Hallintomenot (televiestintä, tiedotus- ja julkaisumenot, kokouskulut ja muut hallintomenot)	3	5	5	5	5	5	5
Välisumma – hallintomenot yhteensä	3	5	5	5	5	5	5
Muut menot (ohjaus, tietotekniikkahankkeet, yhteydenpito Euroopassa ja kolmansissa maissa oleviin viranomaisiin, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja muiden asianomaisten elinten kanssa yhteiset hankkeet ja seminaarit jne.)							
Välisumma – muut menot	8	16	16	16	16	17	17

yhteensä							
Menot yhteensä	33	61	62	63	64	65	66

Yhteinen pankkialan kriisinratkaisurahasto:

- Yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston tavoitesumma on 1 prosenttia osallistuvien jäsenvaltioiden pankkijärjestelmässä suojatuista talletuksista. Pankkeja koskevien vuodelta 2011 peräisin olevien tietojen mukaan kriisinratkaisurahaston arvioitu tavoitesumma on noin 55 miljardia euroa.
- Osallistuvat pankit maksavat riskipainotetun rahoitusosuutensa yhteiseen pankkialan kriisinratkaisurahastoon 10 vuoden jaksolla. Kriisinratkaisurahaston varojen vuotuinen kertymä on näin arviolta noin 5,5 miljardia euroa, kun palautuksia ja mahdollisia rahastosta suoritettavia maksuja ei oteta huomioon.
- Yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston absoluuttisesti suurimmat rahoitusosuudet saadaan suurimmilta pankeilta. Komission yksiköiden vuoden 2011 tietojen perusteella laatimat karkeat arviot osoittavat, että jos huomioon ei oteta pankkien riskiprofiilia, kriisinratkaisurahastoon maksetuista pankkien rahoitusosuuksista noin 40 prosenttia saadaan 17:ltä suurimmalta eurooppalaiselta pankilta.
- Kriisinratkaisurahaston hallinnoinnin osalta voidaan todeta, että kriisinratkaisuneuvoston kustannusarviossa on otettu huomioon ainoastaan henkilöstökustannukset. Oletuksena on, että muut kustannukset, kuten investointikustannukset, vähennetään suoraan rahaston varoista.

Rahoitusvaikutukset komission tasolla:

- Oletuksena on, että kriisinratkaisuneuvoston ensimmäisenä toimintavuonna (2014) on tarpeen osoittaa sen perustamista ja sen toiminnan käynnistämistä varten komission tasolla tilapäisesti 15 tointa, jotka liittyvät henkilöstöhallintoon, talousarvioasioihin ja muihin kriisinratkaisuneuvoston perustamiseen liittyviin hallintotehtäviin. Kriisinratkaisuneuvoston sijaintipaikkana oletetaan olevan Bryssel. Jäljempänä esitetty arvio rahoitusvaikutuksista saattaa muuttua kriisinratkaisuneuvoston lopullisen sijaintipaikan mukaan.
- Vuodesta 2015 lähtien komissiossa tarvitaan arviolta 10 tointa, jotta komissio voisi hoitaa sille asetuksessa annetut tehtävät ja etenkin huolehtia kriisinratkaisupäätösten valmistelusta. Edellä esitettyihin arvioihin vaikuttavat vuotuisessa talousarviomenettelyssä tehtävät päätökset.

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehysten otsakkeet ja menupuolen budjettikohdat

Komission tasolla tarvitaan arviolta 15 tointa kriisinratkaisuneuvoston ensimmäisenä toimintavuonna (2014) sen perustamista ja sen toiminnan käynnistämistä varten.

Vuodesta 2015 lähtien komissiossa tarvitaan 10 tointa, jotta komissio voisi hoitaa sille asetuksessa annetut tehtävät ja etenkin huolehtia kriisinratkaisupäätösten valmistelusta.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Numero	[...][Nimi.....]

PO: <.....>			vuosi	vuosi	vuosi	vuosi	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
			n ³⁴	n + 1	n + 2	n + 3		
• Toimintamäärärahat								
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1)						
	Maksut	(2)						
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)						
	Maksut	(2a)						
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ³⁵								
Budjettikohdan numero		(3)						

³⁴ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

³⁵ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

<....> PO:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+ 1a +3								
	Maksut	=2+ 2a +3								

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN <....> kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	5	Hallintomenot

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
Komissio									
• Henkilöresurssit		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Muut hallintomenot – virkamatkot		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Komissio YHTEENSÄ	Määrärahat	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Maksut	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)								YHTEENSÄ			
	TUOTOKSET																	
	↓	Tyyppi ³⁶	Keskimäär. kustannukset	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 ³⁷																		
- tuotos																		
- tuotos																		
- tuotos																		
Välisumma erityistavoite 1																		

³⁶ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

³⁷ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

ERITYISTAVOITE 2																		
- tuotos																		
Välisumma erityistavoite 2																		
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																		

3.2.3. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*

3.2.3.1. Yhteenveto

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n ³⁸	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEEN- SÄ		

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Muut hallintomenot	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5, välisumma	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5³⁹ sisällyttämättömät	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
Henkilöresurssit	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
Muut hallintomenot	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisällyttämättömät, välisumma	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

YHTEENSÄ	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

Henkilöresursseja koskeva määrärahararve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

³⁸ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

³⁹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöressurssien arvioitu tarve

- Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöressusseja.
 Ehdotus/aloite edellyttää henkilöressusseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁴⁰							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 yy ⁴¹	- päätoimipaikassa						
	- EU:n ulkop. edustustoissa						
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
HTEENSÄ	15	10	10	10	10	10	10

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset	Ks. edellä oleva kuvaus.

⁴⁰ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁴¹ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

- Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.⁴²

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

⁴²

Katso (vuodet 2007–2013 kattavan) toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - vaikutukset omiin varoihin
 - vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrä- rahat kuluvana varain- hoito- vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁴³							
		vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			
Momentti									

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä.

⁴³ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.